

Giới thiệu Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe

Người đàn ông vừa đi lên phòng, miệng vừa lẩm bẩm chửi rủa. Khuôn mặt đẹp trai như được điêu khắc, ngũ quan sắc bén, giọng nói phát ra trầm thấp áp lực

"Nóng...Nóng.."

Hắn mở ra cửa phòng, nhanh chóng lên giường nằm, "Chết tiệt, đứa nào dám bỏ thuốc?"

Thanh âm nghiền răng nghiền lợi như muốn nghiền nát kẻ đó ra.Hắn Bạch Nhược Quân: 26 tuổi là cháu đích tôn của nhà họ Bạch vừa mới tiếp lên tiếp quản công ty.

"..."

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1-1

"Nóng... Nóng..."

Một người đàn ông với một khuôn mặt đẹp trai như điêu khắc, thanh tú

Đang lơ mơ bước đi lên phòng quần áo thì có hơi xộc xệch

Hắn vừa đi miệng không ngừng lẩm bẩm chửi rủa

Đến nơi hắn đưa tay mở cửa phòng đi nhanh lên giường nằm

"Chết tiệt? Đứa nào dám bỏ thuốc?"

Hắn nói như muốn nghiền nát người đó ra thành từng mảnh

Hắn Bạch Nhược Quân: 26 tuổi là cháu đích tôn của nhà họ Bạch vừa mới tiếp lên tiếp quản công ty

"..."

[...]

Tại quầy bar

"Hàm Nhi." quản lý cô gọi

Hàm Nhi năm nay vừa tròn 20 tuổi ba mẹ mất sớm, tự sống mưu sinh, là người mạnh mẽ

"Dạ." cô chạy lại

"..."

"Anh gọi tôi có việc gì không quản lý" cô nói với giọng trêu mếu

"Cô có thể đem chiếc áo khoác này lên phòng vip 690 được không? Vị khách vip vừa này đã bỏ quên"

"Được ạ" cô cầm chiếc áo trên tay đi lên khu vực vip bắt đầu tìm kiếm

670

680

690

"À. Đây rồi" cô nói lên

[Cốc...Cốc]

"Thưa quý khách vừa nãy quý khách đã bỏ quên áo gờ tôi mang lên đây ạ" Cô nói giọng đầy kính trọng

Cô đứng một hồi không thấy ai trả lời nên cô mới đẩy cửa vào. Cũng may cửa không đóng

"Thưa quý khách" cô thấy một người đàn ông đang nằm trên giường bộ dạng trông rất mệt mỏi

Cô không nói nhiều chỉ đi nhẹ nhàng đi lại giường đặt áo xuống

Đang định đi ra thì tay cô giống như có ai đó nắm lại

Cô đang định quay lại nhìn thì đã bị kéo ngã xuống trong chốc lát cô đã bị hấn nằm đè lên người

Cô hoảng hốt nói

"Anh gì đó ời? Anh bị gì vậy? Mau thả tôi ra."

Hấn dường như không nghe được điều gì chỉ luôn miệng lẩm nhẩm nói

"Nóng! Tôi nóng, tôi muốn"

Cô không biết hấn đang nói gì.

"Anh muốn gì cứ nói với tôi? Tôi sẽ giúp anh, anh mau thả tôi ra trước đi"

"Tôi...tôi muốn cô" Hấn nói như không ra lời

"..."

Hết chap1.

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2

"Tôi... Muốn... Tôi muốn cô": Hấn nói như không ra lời

Cô mở to mắt nhìn hấn: "Anh đang nói linh tinh gì vậy hả.. Mau bỏ tôi ra" cô nói giọng bức tức

"Tôi thật sự rất muốn" Hấn rên rỉ

Cô chán an lại tâm lý nói chuyện hết sức nhỏ nhẹ

"Thưa quý khách... Bây giờ anh muốn gì thì thả tôi ra trước... Tôi sẽ gọi quản lý lên cho anh.. Chứ xin anh đừng làm gì tôi.. Tôi chỉ là một nhân viên phục vụ bình thường thôi" cô nói như muốn khóc

Trong người hấn giờ đây không còn biết phân biệt được chuyện gì nữa chỉ muốn nhanh chóng thỏa mãn đi sức nóng như đang muốn thiêu đốt hấn.. Hấn không muốn để cô nói thêm lời nào nữa... Áp thẳng môi mình vào môi cô

Hấn ra sức tra tấn môi cô rồi nhanh chóng mở khoang miệng của cô ra đưa gờn trong đó hút cạn mật ngọt.. Cô choáng váng không biết nói gì chỉ úm ớ ra sức chống đỡ

Một lúc lâu sau khi cả hai không còn chút hơi thở hấn mới chịu rời khỏi đôi môi nhỏ bé ra

Cô thấy lại hồn phách sau nụ hôn kinh tởm đó trọn mắt chửi hấn

"Cái tên này... Anh làm gì vậy hả... Trời ơi nụ hôn đầu của tôi... Sao anh có thể" chưa nói hết câu hấn đã cúi xuống cổ cô hôn.. Hôn tới đâu hấn cũng để lại dấu hôn như muốn xé da xé thịt

HẾT PHẦN 2:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

"Anh mau thả tôi ra. Anh mà còn tiếp tục tôi sẽ báo cảnh sát đó" Cô nói bắt đầu rom róm nước mắt

Hắn thì cứ tiếp tục bỏ ngoài tai những lời của cô

Trong đầu hắn giờ chỉ còn hai chữ thỏa mãn hắn bắt đầu lần mò trong người cô, cái tay nhanh nhẹn di chuyển từ trên xuống dưới sờ vào chiếc đùi trắng nõn nà của cô ra sức sờ soạng tay kia thì giữ chặt tay cô lên đỉnh đầu

Phản ứng của cô rất nhạy. Hắn vừa sờ vào chỗ kín đáo nhất của cô. Cô không ngừng cự quậy kháng cự

"Không được. Anh không được động vào" Cô hét toáng lên

Cô càng la bao nhiêu thì chỉ phí công sức trong nháy mắt hắn đã cời sạch những gì còn vương trên người

Hắn Điện cuồng chiếm lấy cơ thể cô như một con dã thú, mặc kệ cô đang cố gậy dựa kháng cự kêu la

"Anh mau thả tôi ra, tôi không muốn. Tôi thật sự không muốn..." giờ thì nước mắt cô chảy thành dòng

Hắn không trả lời câu nói của cô chỉ tập trung vào việc của hắn

Hắn đưa bàn tay lớn ma sát mạnh vào nơi kín đáo của cô cho đến khi tay hắn dính đầy chất lỏng hắn mới bỏ tay ra

"Hừm" một tiếng

cô không ngừng kêu la...

"Bỏ tôi ra, xin anh đấy! Tôi không muốn" cô vừa khóc vừa nói

"A.aaaa.. Đau quá" cô la hét sức

Cô quay xuống nhìn thì hắn đã tổng hết cơn thịnh vào người cô... nhẹ nhàng di chuyển

"Anh... Anh mau bỏ nó ra..."

Cô đau như muốn ngất đi, nhưng lại không thể ngất được khi cơ thể đang bị hắn gậy vò

Hành động của hắn cũng không thể kiểm soát ngày càng mạnh hơn

Hắn lần mò khắp cơ thể cô nhẹ nhàng xoa nắn nụ hoa của cô khiến cô cả người đau rát

....

Căn phòng mờ mờ ảo ảo không nhìn rõ mặt đối phương chỉ nghe tiếng kêu la vừa khóc vừa cầu xin đánh tan căn phòng im lặng

Sau vài phút cô cũng không còn sức phản kháng

Người cô giờ đây mềm nhũn đầu óc trống rỗng, hắn khiến cho cô phải phát ra tiếng kêu ma mị ấy, làm cho ai nghe cũng phải ngại ngùng đỏ mặt

30 phút trôi qua.

Cơn nóng trong người hắn cũng đã vơi bớt hắn bắt đầu buông lỏng cơ thể không còn chút sức sống của cô ra, nằm ngay ngắn sang một bên, sau một trận chiến khá dài

Cô thở hồng hộc lau hàng nước mắt đôi mắt của cô cũng trở nên sưng lên vì khóc quá nhiều cô nhẹ nhàng xuống giường lấy đồ chạy nhanh vào phòng tắm

HẾT PHẦN 3:

Chương 3

Cô với tay lấy đồ bị hấn vứt xuống sàn nhà chạy nhanh và phòng tắm

Một lúc khi cô bước ra đồng phục đã ngay ngắn, cô chạy nhanh ra khỏi phòng

Cô không hề quay lại nhìn hấn một lần, cứ thế chạy đi.

Cô rất ghê tởm căn phòng này lại càng ghê tởm người đang nằm trên giường

[RẦM]

Tiếng cửa phòng đóng lại, cô vừa chạy vừa khóc ra khỏi khu vực vip. Cô bám thang máy xuống quầy bar

...

"Hàm Nhi? Cô đi đâu mà lâu vậy?" người quản lý vừa thấy cô đi lại liền cất giọng hỏi

"Tôi...tôi xin lỗi" cô không nói nhiều chỉ cuối mặt xin lỗi

"Cô sao vậy? Sao mặt lại ra như vậy? Cô không khỏe sao" giọng nói đầy quan tâm

"Tôi không sao, tôi chỉ khó chịu trong người thôi. Quản lý đừng lo. "

Cô nói mà nước mắt muốn trào ra. Cô thật sự muốn nói ra nhưng lại không biết mở miệng làm sao

Cho dù nói ra cũng chẳng làm được gì? Cô chỉ là một cô gái phục vụ rượu, còn hấn lại là người có tiền

Liệu nói ra ai sẽ giúp cô? Hay lại nghĩ cô ham tiền nên mới làm ra chuyện đó

Cô ngậm đắng nuốt cay khi nghĩ đến điều đó thì cổ họng nghẹn cứng lại.

"Cô không sao chứ? " quản lý cô hỏi thêm lần nữa

"Dạ." cô cúi đầu đáp nhẹ nhàng

"Thôi cô về nghỉ trước đi, tôi thấy sắc mặt cô không tốt phần còn lại cứ để người khác làm thay" quản lý nói

"Dạ. Cảm ơn anh" giọng nhẹ

"Không có gì cô về đi"

Cô vào phòng thay đồ mà khóc thầm trong đấy

Cô cảm thấy thật tủi thân, cho dù cô tỏ ra mạnh mẽ như thế nào đi nữa thì nước mắt vẫn cứ rơi.

Giờ cô cảm thấy nhớ ba mẹ cô vô cùng, cô thầm nghĩ

"Chắc họ còn sống cô cũng không phải lâm vào tình cảnh đáng thương như bây giờ."

Ra khỏi quán bar

Cô lạc lõng giữa dòng người đông đúc, cô cứ thế bước đi

Vừa đi hàng mi công của cô lại ngắn lẹ, Ba mẹ mất lúc cô 15 tuổi.

Chật vật giữa cuộc sống khó khăn, đã nhiều lúc cô muốn từ bỏ

Nhưng nghĩ lại lời của ba mẹ trước khi mất, cô cố sống thật tốt. Vậy mà hôm nay lại bị một gã đàn ông không rõ danh tính ăn sạch sẽ?

Hết chap4.

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

Cô ngồi bệt xuống đường khóc òa lên như một đứa trẻ... Giữa phố đông người... Nhiều người đi qua nhìn cô với cặp mắt rất kì lạ

Khóc được một lúc cô cũng mò về nhà.. Về đến nhà cô lục thẳng túi sách sang một bên lao thẳng lên giường.. Chấn trọc qua lại cô không tài nào ngủ được.. Cứ nghĩ về chuyện vừa xảy ra là nước mắt ứa ra.

Cô giữ gìn mình suốt 20 năm qua chưa một lần nắm tay đứa con trai nào... Vậy mà trong vòng 30 phút cô đã mất hết sạch.. Vừa nghĩ cô lại khóc.. Rồi ngủ hồi nào không hay...

Buổi sáng hôm sau tại quán bar:

khi hấn vừa thức dậy, đầu óc đầu nhức, khó chịu trong người... Hấn cũng chẳng quan tâm đêm qua đã xảy ra chuyện gì... Cứ thế bước vào phòng tắm...

Hấn mặc đồ chỉnh tề bước ra... Hấn đi lại giường tìm kiếm điện thoại.. Hấn lật tung chăn..

Đập vào mặt hấn là khuôn mặt khó chịu hoang mang.. Đôi chân mày của hấn cau lại, khoe miệng nhếch lên... Khi thấy vũng máu đỏ tươi còn vương lại trên ra giường..

Hấn ngồi bệt xuống sàn nhà.. Đưa bàn tay thon dài vuốt mái tóc lên... Càng lộ rõ đường nét khuôn mặt thanh tú không tí vết của hấn..

Hấn không thể nhớ đêm qua hấn đã làm gì.. Ngoài những mảnh vỡ chưa thành hình.. Hấn chỉ nhớ đôi chút về một người con gái liên tục van xin... Ngoài ra hấn không nhớ gì..

Hấn đứng dậy đi xuống quán

bar..

"Chào buổi sáng quý khách.. " người phục vụ nói..

Hấn gật đầu nói: "Tôi muốn gặp quản lý"

"Dạ... Quý khách đợi một chút" giọng nói cung kính

"Được rồi..."

"Xin chào... Tôi là quản lý của quán này... Anh tìm tôi có chuyện gì không ạ... Phục vụ không chu đáo sao" khuôn mặt căng thẳng

"Không phải..." Hấn trả lời thản nhiên

"Vậy... Có chuyện gì ạ"

"Tôi muốn hỏi đêm qua đã có ai vào phòng tôi sao..."

Người quản lý thờ phào một cái cười nói.

"Dạ... Đêm qua anh để quên áo đã có một nhân viên nữ mang vào"

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 5

Người quản lý thở phào một cái cười

nói:

"Dạ... Đêm qua anh bỏ quên áo.. đã có một nhân viên nữ mang vào.."

"Nhân viên nữ của quán này sao.." Hấn ngạc nhiên hỏi

"Dạ.. Là Hàm Nhi.. Có việc gì sao anh.. Nhân viên chúng tôi đã làm sai gì ạ... Anh cứ nói"

Hấn lắc đầu...

"Không... Không có gì... Bây giờ tôi có thể gặp người có tên là Hàm Nhi được không" Hấn có vẻ gấp

Người quản lý lại nở nụ cười nhẹ

"Xin lỗi... Nhưng cô ấy không còn làm ở đây nữa..."

"Có chuyện gì sao.." Hấn hỏi

"Sáng nay cô ấy vừa gọi đến nói cô ấy không thích hợp làm công việc này... Vì đó là lý do cá nhân nên chỗ tôi không có quyền can thiệp"

Hấn cũng không hỏi nhiều chỉ gật đầu...

"Tôi biết rồi... Cảm ơn cậu..."

"Dạ... Vậy ko còn gì tôi xin phép"

"Được rồi..."

~~~~~

Hấn đi ra cửa quán bar... Hấn rút điện thoại ra gọi cho một người... Giọng nghiêm

"Tôi muốn cậu điều tra cho tôi một truyện..."

"Anh cứ nói..." giọng nhẹ bên kia chuyền tới

"Cậu hãy điều tra một người con gái có tên là Hàm Nhi.. Từng làm trong quán bar S&O cho tôi.. Và tiện thể điều tra cho tôi, tối hôm tôi nhận chức chủ tịch ai là người có dấu hiệu khả nghi nhất..." Hấn nói một lèo..

"Dạ..." bên kia kính trọng đáp trả

Hấn nghe xong cúp máy luôn đi thẳng lại xe chờ trước..

Người lái xe vội xuống mở cửa...

"Về công ty..." Hấn nói rồi lên xe ngồi

Người tài xế cúi đầu... Đi nhanh lại ghế lái..

Chiếc xe lao thẳng đến đường..

[...]

Tại một trường đại học khá lớn...

"Hàm Nhi... Hàm Nhi..." một người còn trai đi nhanh lại chỗ cô...

Cô quay lại cười..

"Học trưởng... Anh có chuyện gì sao..."

Anh cười cười nói..

"Không.. Anh chỉ muốn đưa quyển sách này cho em thôi..."

"Sách sao..." cô hỏi lại

Anh gật gật đầu.. "Ừm.. Vừa nãy anh thấy em không được tập trung trong buổi học... Sợ em không hiểu nên anh chép lại cho em..."

"Cảm ơn anh.... Em sẽ xem cẩn thận"

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

"Cảm ơn anh.. Em sẽ xem cẩn thận ạ" cô vừa cười vừa nói

"Không sao em cứ coi thoải mái.. Khi nào chán trả anh cũng được.." anh nói

"Dạ.... Em biết rồi"

[Lâm Kỳ... 24 tuổi... Học cùng khóa. Nhưng là học trưởng của lớp.. Anh có vẻ ngoài ấm áp.. Là hình mẫu của cô]

"À... À..Hàm Nhi..." anh vừa ấp úng nói

"Sao thế anh... Anh có chuyện gì sao" cô hỏi

Anh vừa gãi gãi đầu nói: " Tối nay em rảnh không... Anh muốn mời em đi ăn.. "

"Mời em... Sao tự nhiên anh muốn đi ăn với em vậy..."

"À... Thì.. Anh tự nhiên muốn thôi.. Em không rảnh sao"

"Không em rảnh mà... Em sẽ đi" cô cười tít mắt nhận lời

"Được... Vậy tối anh đến đón em nha..." anh vui mừng nói

"Dạ...."

Tại công ty do Bạch Nhược Quân quản lý...

Cốc.... Cốc

Người kia không thấy ai trả lời nên mở cửa vào..

"Thưa anh..." một người đàn ông với khuôn mặt điềm đạm bước tới nói

Hắn quay ghế lớn lại...

"Sao rồi.... Cậu điều tra xong chưa"

"Dạ... Rồi anh"

Hắn gật đầu tựa mình ra sau để nghe người thư ký hắn nói

"Cô gái đấy tên đầy đủ Hàm Nhi năm nay vừa tròn 20tuoi, ba mẹ đã không còn.. Hiện giờ cô ấy sống một mình tại căn nhà nhỏ của đường 54, không còn người thân... Và đang học tại trường đại học quản trị kinh doanh..."

Hắn vươn mình khỏi ghế tựa ngồi thẳng...

"Vậy còn chuyện thứ 2 tôi nhờ cậu điều tra..."

"Dạ....Đêm đó người Khả nghi nhất là cậu chủ của tập đoàn Châu Gia... Có dấu hiệu theo dõi anh"

"Được rồi.. Tôi biết rồi"

"Anh muốn em làm gì hấn giùm anh"

Hấn lắc lắc đầu:" không cần... Nhờ có hấn.. Tôi mới.. "Hấn chỉ nói nửa chừng không nói nữa làm cho thư kí hấn thắc mắc..

"Ý anh là gì..."

"Tôi muốn tặng quà cho hấn" Hấn nhếch mép nói

"Quà sao.." thư ký hấn hỏi

"Ừm... Tôi muốn cậu phải mua bằng được miếng đất mà hấn muốn mua cho tôi... Làm cho hấn không thể mua được.."

"Đây là quà sao" khuôn mặt thư ký hấn đơ ra

Hấn cười lên "Đúng vậy..."

Hết phần 7:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Hấn cười lớn: Đúng vậy.. Tôi muốn cho hấn biết đưng vào Bạch Nhục Quân này sẽ có cái giá như thế nào... Muốn đấu với tôi... Còn non lắm "

".....Dạ.... Em biết rồi.. Em sẽ cử người làm ngay..."

Hấn gật đầu... "Được rồi cậu đi làm đi..."

"Dạ" người thư ký bỏ hồ sơ cùng bấm hình của Hàm Nhi xuống bàn... Đi ra ngoài..

Sau khi cánh cửa đóng lại.. Hấn với tay lấy tấm hình của cô lên cười cười... Lầm bầm

"Cũng xinh đẹp đấy... Và hơn hết cũng rất trong trắng..." khuôn mặt hấn gian xảo

---

Buổi sáng hôm sau tại trường đại học của cô...

Một chiếc xe rất đẹp và sang trọng đi chậm chậm đến cổng trường..

"Lâm Kỳ....Cảm ơn anh hôm qua đã mời em đi ăn nhé... Thức ăn thực sự rất ngon..."

Anh cười " Em thích là anh vui rồi.. "

Hai người tung tăng đi thì xuất hiện lại chỗ cô là một người đàn ông với bộ vest đen cùng khuôn mặt lịch lãm tới nói..

"Chào cô... Cô có phải là Hàm Nhi không.." thư ký hấn đi lại hỏi

Cô đơ mặt ra... "Dạ.. Dạ.. Phải.. Mà tôi có quen anh không"

"Vậy xin mời cô theo tôi... Có một vị khách muốn gặp cô.."

"Em quen người này sao..." Lâm Kỳ hỏi cô

Cô lắc đầu.. "Không... em không quen.."

"Đi một chút thôi.. Cô cũng chẳng mất gì.. Tôi đảm bảo không có chuyện gì" thư ký hấn nói thêm lần nữa

Thấy người đó có vẻ không lừa đảo cô gật đầu..

"Học trường.. Anh chờ em một chút nha... Em quay lại liền.. "cô cười nhẹ nói

Anh gạt đầu...

"Mời cô...."

"Dạ"

Cô đi lại chiếc xe sang trọng ấy chiếc kính xe hạ xuống.. Một người đàn ông mặt lạnh nói...

"Lên Xe..."

"Lên xe... Tôi quen anh sao..có gì anh nói ở đây đi..."

"Cô không lên đúng không.." Hấn hỏi

"Ừm" cô trả lời ngắn gọn

"Vậy cô muốn để cả trường này cùng người con trai đi cùng cô biết... Cái đêm trong quán bar cô đã bị gì " Hấn uy hiếp cô

Lúc này mặt cô xanh như lá cây khi nghe hấn nói như vậy...

Miệng lắp bắp... "Sao anh... Biết được chuyện này chứ"

Hết phần 8

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Mặt cô tái nhợt khi nghe hấn nói như vậy...

Miệng lắp bắp..." Sao anh... Sao anh... Biết được chuyện này chứ "

"Lên xe..." Hấn lặp lại một lần nữa

Cô khó chịu nói hơi lớn.. "Anh trả lời tôi trước đi.."

Hấn nhìn cô rồi mở cửa bước xuống.. "Cô muốn nói ở đây đúng không.." Hấn hỏi

"Ừ... Anh nói lẹ đi." cô dục hấn

Hấn cười một cái chỉ tay cho cô thấy... "Cô nhìn đi tất cả học sinh trong trường này đều nhìn cô và tôi... Cô còn muốn tôi nói ra ở đây... Nếu cô muốn vậy tôi sẽ nói"

Cô nhìn xung quanh thì đúng như hấn nói.. Mọi người đều nhìn bằng ánh mắt... Ganh tị, tò mò và còn có ánh mắt ghen ghét nữa...

Có nuốt một ngụm nước bọt nói... "Được rồi.. Tôi sẽ lên xe nhưng anh đợi tôi một chút... "

"Cô nhanh lên đi tôi không có nhiều sức nhẫn nại đâu..."

"Biết rồi.." cô hét lên... Đi lại chỗ Lâm Kỳ..

"Học trường.. Xin lỗi anh rồi giờ em có việc đi đây một chút... Chắc bữa sau em mới nhờ anh giảng dùm em bài này rồi" cô cười nói

Anh nhìn cô hỏi... "Em quen người đàn ông đó sao" về hơi bực

Cô cười to nói " Em không thân đâu.. Chỉ quen biết xờ xờ à.. "

"Ừm vậy em đi cẩn thận nha.."

"Vâng... Tạm biệt anh" cô cười rồi chạy nhanh lại chỗ hấn

"Xong rồi..." Nói cộc lốc

Hấn quay qua thư ký nói:.... " Cậu bắt taxi về công ty trước đi"

"Dạ... Anh" thư ký hấn nói rồi cúi chào hấn

Cô và hấn leo lên xe chạy đi....

Trên đường đi cô liên tục hỏi hấn..

"Nè... Anh tính đưa tôi đi đâu vậy hả... Sao anh không nói gì hết vậy"

"Nói gì là nói gì.." Hấn nói rồi thân nhiên lái xe

" Anh đang đùa tôi đấy à.... Tất nhiên là chuyện ở quán bar... sao anh biết được" Cô bực mình nói

"À... Là chuyện đó..." hấn cười nhẹ rồi nói

"À... Sao anh nói chuyện thân nhiên quá vậy... Anh mau nói đi.. Tôi muốn biết ngay bây giờ" Cô càng bực mình hơn...

" Tôi nơi cô sẽ biết" hấn trả lời

"Không... Tôi muốn biết ngay bây giờ anh mau nói đi..." cô vùng vẫy trên xe...

Hết phần 9

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9

"Tôi nơi cô sẽ biết" hấn trả lời

"Không... Không tôi muốn biết ngay bây giờ.. Anh nói mau đi" cô vùng vẫy trên xe không chịu ngồi yên

"Cô có chịu ngồi yên không" Hấn quát lên

"Không.. Tôi không muốn đấy... Anh không chịu nói tôi sẽ không dừng lại" cô tiếp tục la ầm ỹ trên xe

"Hấn quay qua cô mặt cau có nói lớn:" Nếu cô không chịu ngồi yên... Thì đừng trách tôi.. "

Cô cười... " Đúng là nực cười.. Anh đang uy hiếp tôi đó sao... Nói cho anh biết tôi không sợ.. " cô hùng hồn nói lớn

"Không sợ..." giọng tức lên đến đỉnh điểm

"Đúng vậy" cô trả lời tự tin... Sau khi cô vừa trả lời xong hấn thắng xe cái".... kít.... "Vào bên lề đường khiến cô suýt nữa là đập đầu vào trước xe

Cô hét toáng lên:" Anh đang làm cái quái gì vậy hả.. "chưa nói xong hấn đã nhào đến đè cô ra sau ghế hôn ngấu ngiến...

Làm cho cô vừa hoảng hồn... Không nói được gì.. Tay cô trời với khắp trong xe rồi quay qua đánh mạnh vào người hấn...

Sau một hồi hôn... Cô sắp như không thở nổi hấn mới thôi treo đùa đôi môi cô... Dần dần thả ra..

Cô thở hồng hộc.. Vừa đập ngực mình vừa chuôi môi rất mạnh...

"Anh đang làm gì vậy hả... Sao anh giám chứ.. Đồ sở khanh" cô bực mình chửi hấn

"Đồ sở khanh...nếu đã là đồ sở khanh thì nụ hôn này có là gì... Cô cố chứ tôi mong tôi sẽ hôn cô tiếp đúng không" Hấn cười gian xảo nói

"Anh.. Anh... Đúng là mắc bệnh thần kinh đó... Sao tôi lại có thể lên xe của một tên khốn như anh chứ" đầu cô như muốn bốc khói

"Cô tốt nhất đừng có chờ tôi nữa nếu không tôi sẽ không biết mình làm gì tiếp đầu... Lo mà ngồi yên trên xe cho tôi" Hấn vừa nói vừa nâng cằm cô lên..

Cô hất tay hấn ra chửi " anh lại tính làm gì nữa đây... Tôi muốn xuống xe... "

"Cô dám..." Hấn cười nhếch mép

"Nếu cô không muốn tôi hôn nữa thì ngồi yên đi.. Tôi sẽ không làm gì nữa"

Cô sợ hấn tiếp tục làm nữa nên không nói gì... Chỉnh lại tư thế ngồi ngay ngắn..

Hấn cười rồi xoa đầu cô "Vậy với ngoan chứ"

Hết phần 10:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Hấn đưa tay lên xoa đầu cô vừa cười vừa nói:

" Vậy mới ngoan chứ"

Cô liếc mắt qua hấn đưa tay hất mạnh tay của hấn ra nói

" Tôi ngoan ngoan ngồi yên... không phải vì sợ anh... Mà là tôi không muốn làm mất thời gian của tôi... Anh còn không mau lái xe..."

" Xem ra cô không dễ nghe lời... cũng không sao" Hấn nói

Cô không hiểu hấn đang nói gì mà cô cũng không quan tâm suốt quãng đường đi cô không hề nói lời nào.... mặt cắm ra ngoài cửa xe...

Cuối cùng hấn cũng dừng xe tại một căn biệt thự lớn....

" xuống xe..."Hấn nói rồi mở cửa xe bước ra

Cô nhìn xung quanh ngạc nhiên hỏi..." Anh đưa tôi tới đây để làm gì.."

Hấn phát lời câu hỏi của cô chỉ nói:

" Còn không mau xuống xe"

Cô cũng mở cửa xe bước xuống..

" Tôi hỏi anh đưa tôi tới đây để làm gì... Có phải anh bị điên không" cô mắng hấn

" Tôi không bị điên...." Hấn nói

"Haha... Anh không bị điên tại sao không trả lời câu hỏi tôi.."

" Từ hôm nay trở về sau... cô sẽ sống trong ngôi nhà này cùng với tôi... Cô yên tâm ngôi nhà này là của riêng tôi nên cô cứ thoải mái mà sử dụng" hấn nói từ tốn

Cô tròn 2 mắt lên nhìn hấn: " Tôi thấy anh đúng là mắc bệnh rồi đấy"

Hấn nhìn cô hỏi: " Trông tôi giống người mắc bệnh lắm sao"

" Anh không mắc bệnh vậy sao toàn ăn nói linh tinh vậy"

" Tôi chỉ là đang chịu trách nhiệm về những hành vi của mình"

" Chịu trách nhiệm gì chứ... tôi và anh có gì mà anh phải chịu trách nhiệm" nói được một chút cô dừng lại... Khuôn Mặt đang nhìn nơi khác thì quay qua nhìn anh chằm chằm nói..

"Ý của anh là... vậy hóa ra anh là tên đòi bại tôi hôm ấy"

"Sao... Sao.. sao anh có thể tìm tôi chứ, tôi đã cố quên đi chuyện kinh khủng của tôi hôm đó...Sao sao anh.. " Cô nói lắp bắp như không ra được lời nào nữa..

"Tôi mà là tên đòi bại.. thì đã không tìm cô để nói những điều này.. càng không có nhiều sức chịu đựng để nãy giờ cho cô mắng chửi.." hấn nói có phần cáu

"Anh cáu cái gì chứ.. tôi không cáu thì thôi" cô chửi vào mặt hấn

Hết phần 11:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11

"Anh cáu cái gì.. Tôi không cáu thì thôi.." cô quát vào mặt hấn..

Chỉ tay vào mặt hấn nói:

"Này tên đòi bại.. Tôi đã không kiện anh vì tội cưỡng bức tôi là may cho anh lắm rồi... Anh nghĩ sao mà còn mặt mũi tới tìm tôi hả..."..

Hấn cười nhếch mép nói..

"Vậy tại sao cô không kiện tôi ngay lúc đó đi... Có phải cô biết có nói ra cũng chẳng ích gì nên mới im lặng đứng không"

Hấn nói ngay điểm yếu của cô.. Làm cô cứng họng không nói được gì..

"Vậy là tôi đoán đúng... Cô cũng thông minh khi giữ im lặng đó"

"Tôi không muốn anh chịu trách nhiệm với tôi... Và tôi càng không muốn sống chung một nhà với một loại người như anh "nói xong cô quay lưng đi..

"Được thôi.. Cô cứ đi..." Hấn nói

Cô quay lại...: "Anh nghĩ vậy là đúng.. Giờ đây tôi và anh như người xa lạ.. Nước sông không phạm nước giếng.. Đường ai người nấy đi.. Ok " cô nói một lèo

"Tạm biệt anh ha"

"Nếu cô mà dám ra khỏi nhà này.. Thì ngay lập tức cả ngôi trường cô đều biết chuyện của cô... Và đương nhiên chỉ mình cô thiệt thôi.."

Có tức mặt đỏ lên hết lên..

"Anh đúng là đồ khốn mà...Tôi đã nói không cần anh chịu trách nhiệm mà.. Anh không nghe à"

"Chuyện tôi gây ra tôi sẽ chịu... Cô nói cũng vô ích"

"Hàm Nhi.. Tôi cho cô hai sự lựa chọn.. "

1: Theo tôi..

2: Mất hết thanh danh..

"Cô chọn đại đi rồi vào nhà nói cho tôi biết..Tôi cũng không có nhiều thời giờ cho cô.." Nói xong hấn bước vào nhà..

Cô nghe xong không tin vào tai mình.. Ngồi bệt xuống.. Ôm đầu..

"Trời ơi.. Sao ông trời lại trêu con thế này.. Đã bị ăn sạch.. Lại còn gặp phải hấn... Huhuhu.." cô ngồi khóc lóc ỷ ỏi

...

....

...

...

...

HẾT PHẦN 12:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Sau một hồi khóc lóc ý oi... Kêu trời kêu đất... Khoảng 10p đến 15p..

Cô bắt đầu đứng dậy.. khuôn mặt bí xị, khó chịu...buồn bực bước vào nhà...

Cô bước vào thì thấy hấn đang ngồi nhâm nhi tách trà nóng... Nhìn dáng vẻ hấn thoải mái mà lòng cô như muốn nổ tung...

Cô thật sự muốn đi lại cầm tách trà nóng đó đổ hết vào người hấn cho bỏ ghét.

Nhưng nghĩ thì nghĩ vậy thôi chứ cô nào dám làm... Danh dự cô, tính mạng cô, đều nằm trong tay hấn hết.. Cô mà làm sai ý hấn đời cô coi như tiêu.. Cô phải làm một con cún ngoan ngoãn vẫn đuôi khi hấn nói..

Cô uất ức đi lại.. Thấy cô đi lại hấn nhìn cô.. Tay vẫn không bỏ tách trà xuống.

"Sao rồi nghỉ thông suốt chưa..lựa chọn là gì.."

"Một..." cô nói cộc với hấn..

"Một... Cô chắc chưa" giọng thách thức cô..

"Cô chắc chưa.. Anh nói mà không suy nghĩ hà.. Tôi còn đường nào lui.. Mà anh hỏi chắc chưa.. Nếu tôi nói chưa chắc anh tha cho tôi sao.." cô quát

"Tất nhiên là không" Hấn thần nhiên nhâm nhi trà nói..

Cô lườm hấn không nói gì..

"Ồ đây tôi là chủ.. Mọi thứ trong nhà này phải được sự cho phép của tôi cô mới được làm.. Đồ đạc của cô tôi sẽ kêu thư ký tới lấy.."

"Không cần.. Đồ tôi.. Tôi tự lấy.. Không phiền tới anh"

"Ừ.. Tuy cô.." Hấn nói

"Còn một điều tôi muốn cô phải ghi nhớ"

"Điều gì nói đại đi.. Anh mắc bệnh lòng vòng à.." cô chửi hấn..

"Từ nay tôi không muốn cô qua lại với cái tên học sinh ngốc hồi nãy cô đi cùng nữa.. Mỗi buổi sáng tôi sẽ chờ cô đến trường và về nhà.."

Cô tròn hai mắt nhìn hấn:

"Đầu anh có vấn đề đúng không.. Tôi tới đây ở theo đúng yêu cầu của anh... Chứ không phải đến để anh quản thúc giam cầm tôi... Tôi đi đâu làm gì là quyền của tôi.." cô bực tức nói..

"Cô không chịu đúng không"

"Ừ"

"Xem ra mối quan hệ của cô và thằng nhóc đó sâu nặng quá ha" Hấn khinh thường nói

"Thằng nhóc... Anh gọi ai là thằng nhóc.. Sao anh có thể gọi học trưởng Lâm Kỳ là thằng này thằng nọ hà.."

HẾT PHẦN 13:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

"Thằng nhóc.. Sao anh dám gọi học trưởng Lâm Kỳ là thằng này thằng nọ hả..." cô chừng mắt nói

"Oh... Thì ra là tên học trưởng quen..." Hấn khinh thường nói

"Anh... Tôi cảm anh xúc phạm đến anh Lâm Kỳ của tôi"

"Anh Lâm Kỳ của cô.. Haha.. Nghe mùi nẫu quá ha.. Vậy hấn có biết cô đã bị gì chưa" Hấn nhếch mép nói

"Anh! Anh! Tính làm gì vậy hả"

"À.. Tôi chỉ muốn cho anh ta biết cô đã bị tôi làm gì thôi.. Để coi lúc đó.. Cô còn mở miệng nói được từ anh Lâm Kỳ của tôi không"

"Anh.. Đang đe dọa tôi sao"

"Ừ" một từ ngắn gọn

"Nè! Tôi nói cho anh biết.. Anh đừng có mà uy hiếp người quá đáng.. Sức chịu đựng của tôi có giới hạn thôi đó.." cô hét to tay chống hông nói

"Haha...Nếu cô không chịu được nữa vậy tính làm gì được tôi.. Đừng quên danh dự của cô còn nằm trong tay tôi" Hấn cười nham nhở nói

"Anh.. Anh.." cô tức đến điên máu

"Anh.. Tôi sẽ nguyện rửa những con nòng nọc của anh chết hết sinh lý thì không còn.. Để xem anh làm sao có con để nối dõi" cô mạnh miệng nói

Hấn không câu giận miệng chỉ cười nhẹ tay đặt tách trà xuống bàn.. Tay hấn rất nhanh kéo mạnh cô về mình..

Cô bất chợt ngã lên đùi hấn.. Hấn vòng tay ôm mạnh cô vào lòng..

"Anh.. Anh.. Đang làm gì vậy hả mau bỏ tôi ra" cô vừa nói người thì không ngừng vùng vẫy

Hấn không buông mà còn ôm chặt hơn.. Miệng cười nói

"Tiếc quá phải làm cô thất vọng rồi.. Tôi là một người sủng dạn xài rất dư giả, không có chuyện cạn kiệt.. Sinh lý thì phải nói có thể sinh được một đội đá bóng luôn đó.. Mà cho dù có đúng như cô nói.. Thì người tổn nhiều nước mắt nhất đó chính là cô "...

Mặt cô bắt gặp đỏ lên: "Anh.. Anh.. Đang nói lung tung gì vậy hả.. Mau thả tôi ra.. Nhanh lên "cô nói như hét lên

Hấn vẫn cố chấp ôm chặt:

"Hàm Nhi.." Hấn gọi

"Gi"

"Chín tôi đã phá hủy đời cô.. Nên tôi sẽ chịu trách nhiệm.. Cô có chạy cũng không thoát khỏi tôi đâu" nói xong hấn từ từ buông lỏng tay ra..

Cô đứng bật dậy..

HẾT PHẦN 14:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

Nói xong hắn từ từ buông lỏng đôi tay ra khỏi vòng eo cô..

Cô đứng bật dậy..

- "Đừng tưởng chỉ với những lời nói như vậy là tôi ngoan ngoãn nhé " cô khoanh tay trước ngực nói

Hắn đứng dậy:

- "Được.. Tôi sẽ không nói bằng lời nữa.. Mà sẽ dùng bằng hành động để chứng tỏ" Hắn cười nhẹ nụ cười gian xảo nói

- "Anh lại tính dờ trò gì nữa hả"

- "Từ từ cô sẽ biết" miệng vẫn không hết cười

Nói xong hắn quay lưng bước đi.

- "À.." Hắn quay người lại nói

- " Lại gì nữa " Cô nhìn hắn

- " Cô nấu ăn đi.. Tôi đói rồi "

- " Cái gì.. Tôi không nấu.. Tôi không phải người hầu "

- " Cô không nấu thì ai nấu.. Ở đây tôi là chủ.. Với lại tôi không quen thuê người làm.. Nên giờ cô nấu đi "

- " Thích thì anh tự nấu đi "

- " Tôi cho cô chuẩn bị đồ... Tôi tắm xong xuống thì phải có cơm.. Nếu không tôi sẽ ăn cô thay cơm " Hắn không cần nghe cô trả lời đi thẳng

- " What the f***... Anh là đồ khốn"

Tít tắc.. Tít tắc... Đồng hồ trôi

Nửa tiếng đồng hồ mà cô vẫn chưa có món nào hoàng chính..

Choảng.. Bộp..

- " Trời ơi.. Lại bẻ nữa rồi..Sao khó nấu vậy trời "

Hắn thấy có tiếng đồ bẻ liền bước xuống.. Đi vào bếp..

- " Oh My God... Cô làm cái quái gì trong bếp nhà tôi vậy.. "Hắn choáng váng nói

- "Nấu ăn.. " cô đưa đôi mắt tròn nhìn hắn nói..

- "Nấu.. Nấu ăn.. Rốt cuộc cô có biết nấu không.. Sao bếp tôi giống bãi chiến trường vậy.. Cô đang chiến đấu chống giặt hả.. Sao gớm vậy "

- " Anh có giỏi nấu đi ở đó mà nói.. Mà nói cho anh biết luôn tôi không biết nấu ăn "

- " Cô là phụ nữ mà không biết nấu sao "

- "Không.. Tôi chưa từng nấu ăn "

- " Tôi cho cô 10p để dọn dẹp "

- " Thế không nấu nữa à "

- " Không "

10p qua..

- " Xong rồi này.. Anh giỏi hành xác tôi quá đó "

- " Anh vào bếp làm gì vậy "

- "Nấu ăn.. "

- " Woa... Anh biết nấu sao.. "

- " Tôi không giống như cô "

Nghe hấn nói vậy cô biểu môi.. Không nói gì chỉ nhìn hấn

"Trời ơi.. Thật điều luyện.."

HẾT PHẦN 15:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15

- " Trời ơi.. Thật điều luyện.. Nhìn hấn nấu ăn mà cô cảm thấy thật mê người... Hấn rất cuốn hút với chiếc áo sơ mi trắng cùng tạp dề.. "

Cô nhìn hấn đăm đăm không chớp mắt.. Vì sự cuốn hút nhất thời..

"Nhìn đủ chưa" giọng hấn chậm chậm chuyển đến tai cô..

Cô giật nảy mình ổn định lại tâm lý..

"Nhìn gì chứ... Anh ảo tưởng hả"

"Còn nói dối.. Tôi tập trung nấu ăn nhưng có thể cảm nhận được.. Là cô đang nhìn tôi rất nhiều"

"Anh thương mình đẹp lắm hả.. Làm ai cũng thích"

"Hàm Nhi" Hấn nói

"Gi"

"Nếu như không muốn yêu tôi sớm thì đừng nhìn tôi bằng ánh mắt đó... Không sẽ yêu tôi đấy.. Vì Tôi giống như thuốc phiện vậy đó chỉ nhìn thôi đã mê"

"Nực cười.. Anh đừng tự cao quá không lại té đâu"

Hấn không nói gì chỉ nhìn cô cười một nụ cười chết người..

- Làm lồng ngực cô như muốn nổ tung.. Tim đập loạn nhịp..

- Má ơi... Đẹp giữ vậy " cô nghĩ thầm

cô ho vài cái

"Tôi không nói với chuyện với anh nữa.."

[....]

Nói xong cô ra ghế sofa ngồi để.. mình hấn nấu trong bếp..

Cô ngồi xem tivi.. Nhưng mắt vẫn không rời khỏi hấn..

Nhìn được một chập.. Cô lấy tay cốc lên đầu mình.. Tự nhủ

" Không được nhìn... Hàm Nhi.. Hấn chỉ là tên khốn.. Không được nhìn " thờ phào kiềm nén

Sau khi ăn cơm xong cô bị hấn bắt đi rửa bát..

Không hiểu sao cứ rửa cô lại đập hết nửa số bát của hấn... Làm hấn tức điên..

..

Rửa xong cô vào phòng đặt lưng xuống nhắm mắt lại ngủ... Thì đột nhiên có hơi ấm sau lưng chuyển đến cô..

Cô mở mắt bật đèn hết lên..

"Này anh làm gì trong phòng tôi vậy hả.. Sao không về phòng mình đi"

"Đây là nhà tôi.. Tôi muốn ngủ ở đâu là quyền của tôi.." thản nhiên nói

"Nhưng mà là phòng của tôi.. Anh lại tính xâm sở tôi đây à"

"Haha.. Cô nghĩ mình còn thứ để mất.. mau ngủ đi.."

"Không.. Tôi đi phòng khác"

"Rất tiếc hết phòng rồi"

"Anh đang đùa tôi à.. Nhà to vậy mà hết phòng"

"Tôi đã khóa hết tất cả các phòng lại rồi.."

HẾT PHẦN 16:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

"Rất tiếc đã hết phòng rồi" mặt hấn gian xảo nói

"Haha... Anh đùa tôi à.. Nhà nhiều phòng vậy mà.." cô cười khỏ nói

"Tôi đã khóa hết các phòng lại rồi.. Và đương nhiên chìa khoá tôi cũng đã nén hết rồi.. Chỉ còn mỗi phòng này thôi.. Cô ngoan ngoãn ngủ cùng tôi đi"
Hấn nhếch mép nói

Cô chỉ tay về hấn chửi..

"Anh đúng là đồ sỏ khanh mà.. Tôi không đời nào ngủ cùng anh" cô trợn mắt

"Vậy cô tính ngủ ở đâu..."

"Ngủ ở đâu miễn sao không cùng anh"

"À.. Vậy còn nhà bếp.. Với phòng khách dưới nhà đó.. Mà nói trước ở dưới đó lạnh lắm cửa nẻo cũng không chắc chắn nữa lỡ tối có ai vào... Haizzz...
Tôi không đảm bảo mạng cho cô đâu" Hấn nằm trên giường nói

"Nè.. Anh đang hù tôi à"

"Không...! tôi nói thật.. Mau ngủ cùng tôi đi" Nói xong hấn nhanh tay kéo mạnh cô tay lên người hấn

Cô ngã nhào lên ngực hấn...

"Anh... Anh.. Đang làm gì vậy hả.. Bỏ ra" cô lắp bắp hốt hoảng nói

Hấn để người cô ngay ngắn lại chồm chần..

"Ngủ chứ làm gì"

"Không muốn.. Bỏ ra"

"Không.. Ngủ đi.. Đừng kích động tôi.. Không tôi lại không kiềm được mà ăn thịt cô đấy" Hấn ôm chặt cô hơn

"Này.. Bỏ ra.."

"Ngoan đi"

"A.. A.."

"Anh đang làm gì vậy hả.. Mau bỏ cái tay ra khỏi người tôi" Cô la lên

"Công nhận mềm mại thật.. Hâm Nhi.. Sau này tôi không lo con tôi thiếu sữa mẹ"

"Bỏ ra.. Không phải anh nói ngủ sao.. Sao bây giờ lại.."

"Tôi đổi lại rồi.. Ngủ không thì chán lắm.. Phải kích thích nữa mới được" Hấn nói sát vào tai cô

Cô nghe xong mà nổi cả da gà..

"Kích thích cái đầu anh.. Bỏ ra"

Hấn không nghe cô nói nữa.. Mà đã nằm đè lên người cô nhanh như chớp..

"Tôi đã bị cô cuốn hút rồi.. Nếu như không làm tôi nghĩ mình sẽ không chịu nổi "

"Đồ điên.. Bỏ ra"

"Đừng la nữa.. tốt nhất lên tận hưởng đi.." Hấn nói xong liền hôn cô ngấu ngiến...

Khuấy đảo khắp trong khoang miệng cô... Liên tục đưa lưỡi đùa giỡn

Đầu óc cô trống rỗng.. Chỉ ú ớ..

HẾT PHẦN 17:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

- Đầu óc cô trống rỗng, chỉ ú ớ... Người cô giống như có một dòng điện chạy khắp người... Hơi thở cũng chờn nhợt nên dồn dập...

- Hấn trêu đùa đôi môi nhỏ đỏ xinh của cô xong thì quay xuống cổ cô hôn đến đâu hấn cũng cắn mạnh vào nơi ấy.. Khiến cô đau hét lên

"A...Đau quá.. Anh là chó hả.. "

Hấn nghe cô chửi ngược lên nhìn cô... Cau mày nói

"Cô đang chửi tôi sao"

"Ừ.. Anh làm gì mà cắn tôi đau vậy.. Chỉ có chó mới làm vậy"

"Tôi chỉ muốn đóng dấu chủ quyền của tôi trên cơ thể cô thôi.. Chỉ như vậy Cô mới nhớ đến tôi.." Hấn ghé sát vào tai cô nói giọng nói có chút đậm đáng..

Hơi thở của hấn ấm nóng phả vào một bên mặt cô.. Làm mặt cô đột nhiên ửng hồng.. Cô nhanh chóng lấy tay đẩy mặt hấn ra..

"Anh... Anh.. Đừng nói lung tung nữa.. Mau ra khỏi người tôi.. Anh nặng quá tôi chịu hết nổi rồi"

"Vậy thì tiến hành nhanh đi.." Hấn háp hỏi

"Không muốn... Tôi không muốn.. Mai tôi còn phải đến trường sớm đó"

"Cô cứ yên tâm.. Mai cô vẫn có thể đến trường..."

Nói xong hắn nhanh chóng cởi sạch đồ của hắn và cô..

Hắn tiếp tục hôn cổ rồi lại đến vai cô... Cái tay hư đốn của hắn nhẹ nhàng nâng bên đùi trắng nõn lên sờ soạng.. Rồi từ từ di chuyển lên đồi núi xoa nắn nụ hoa của cô...

"A.. Đau.. Anh nhẹ lại đi.."

"Không muốn... "

"Nè... Anh.. A.. Đau.. Sao anh lại sờ vào chỗ đó chứ.." cô hét lên

Hắn nhếch mép cười khi thấy nơi ấy của cô liên tục chảy ra những giọt nước...

Hắn cúi xuống tai cô nói.

"Cô xem cơ thể cô rất thích tôi.."

Cô ngại ngùng đỏ mặt...

"Anh im đi.."

Hắn liên tục ra vào nơi ấy của cô khiến cô đau rất.. Khó chịu.. Làm cô không ngừng phát ra tiếng kêu ma mị ấy...

Suốt buổi tối hắn và cô dây dưa qua lại... Đến khi sức cô yếu đi người mềm nhũn hắn mới tha cho cô...

Hắn ngay ngắn chỉnh lại tư thế cho cô để dễ dàng ngủ hơn..

Hắn nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt đang không toát mồ hôi của cô hôn nhẹ lên trán..

HẾT PHẦN 18:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Hắn đặt ngay ngắn cô lại để dễ ngủ hơn... Hắn đưa bàn tay vuốt ve khuôn mặt đang không ngừng toát mồ hôi.. Hôn nhẹ lên trán cô.. Giọng triều mến nói..

"Cô đã vấp vã rồi.. Ngủ ngon nha"

Cô không nói gì nhắm mắt lại ngủ..

Hắn giang tay ôm chặt cô vào lòng ngực rắn chắc của mình...

...

...

.....Sáng hôm sau.....

Cô mở mắt ra thì chẳng thấy hắn đâu... Ngồi dậy định bước vào phòng tắm... Thì mặt cô khó chịu

"Ôi... Người mình... Nhức quá.." mặt cô bực bội đi xuống giường

Thay quần áo chỉnh tề xong cô bước xuống lầu.. Giáng vè khi đi của cô chóng rất đáng thương.. Nhìn chẳng khác gì bà bầu đang trong thời kì sắp sinh...

Cô mặt nặng mặt nhẹ đi đến phòng khách.. Thấy cô hắn liền nói

"Mau lại ăn sáng đi này..."

Cô đi lại không nói gì ngồi xuống..

Thấy cô đi đứng có vẻ khó khăn hắn liền đi lại chỗ ngồi của cô vuốt nhẹ mái tóc.. Nói nhỏ vào tai cô

"Lần sau.. Tội sẽ nhẹ hơn.." giọng ma mị của hắn nói làm cô nổi hết da gà... Xô mạnh hắn ra.. Đứng dậy

"Tôi ăn xong rồi.. Tôi đến trường trước đây.."

"Khoan đã..." Hắn nói

"Giữ... Sao anh lăm lăm thế" cô càng bức mình

"Cô quen tôi đã nói gì hôm qua rồi hả"

"Nói gì.."

"Cô quên nhanh thật... Chắc sau này tôi phải làm cho cô khắc cốt ghi tâm những lời tôi nói mới được" Hắn cau mày nói

"Anh đừng dọa tôi... Những lời của anh thì tự anh đi mà nhớ đừng bắt tôi phải ghi nhớ làm gì" cô không chịu thua nói lại

"Xem ra cô mạnh miệng quá ha.. Cô có tin giờ cô không thể đến trường không..." Nói xong hắn đi nhanh lại ôm chặt lấy cô...

"Nè... Anh bỏ tôi ra đi.. Tôi.. Tôi.."

"Tôi.. Tôi gì"

"Tôi sai rồi... Anh bỏ tôi ra đi.. Hôm nay tôi có tiết học quan trọng đó" Cô bẽn lèn nói

"Cái gì... Tôi nghe không rõ..lặp lại lần nữa đi"

"Cái tên này..."

Hắn tròn mắt nhìn cô...

"Cô muốn tôi ẵm, cô lên phòng đúng không" Hắn dọa

"Tôi..Tôi sai rồi anh tha cho tôi đi" cô hét lên

"Được..Hôn tôi đi.." Hắn nói

HẾT PHẦN 19:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19

"Tôi..Tôi sai rồi anh tha cho tôi đi" cô hét toáng lên..

"Được.. Hôn tôi đi.." Hắn cười gian xảo nói

Cô nghe hắn nói vậy mở to mắt nhìn...

"Hôn.. Hôn.. Anh đừng thấy tôi hiền rồi làm tới nhà mau bỏ ra " Cô bức tức nói

"Giờ cô không chịu hôn đúng không" Hắn nói từ tốn

"Ừ.. Anh tưởng mình là ai"

"Ừ.. Vậy thì được thôi.."

"Aaaaa... Anh làm gì vậy hả mau bỏ tôi xuống.." cô hét lên..

"Còn làm gì nữa chúng ta lên phòng nói chuyện.." Hắn trả lời thản nhiên

"Bỏ tôi xuống.. Nói chuyện gì mà lên phòng hả.. Anh lại dở trò biến thái với tôi đúng không" cô nói như muốn khóc

Hắn phát lời của cô..

"Thôi... chúng ta đi thôi" Hắn nói

...

...

"Được rồi.. Anh muốn hôn ở đâu" cô la lên

"Vậy mới ngoan chứ"

"Mau bỏ tôi xuống.. Nhanh lên" cô gào lên

Hắn nhẹ nhàng thả cô xuống..

"Hôn ở đây.." Nói rồi hắn nghiêng người sang một bên đưa má qua cho cô

Cô nhắm mắt lại ghé môi lại định hôn..

"A....khó khó thờ.. Bỏ... R...a.."

Hắn lợi dụng lúc cô đang định hôn thì liên kéo mạnh cô lại.. Hai môi áp mạnh lại...

Cô đưa tay cố đẩy hắn ra liên tục đánh vào người hắn..

....

....

....Học... Học...

"Anh đang làm gì vậy hả.." cô che miệng nói

"Hôn chứ làm gì" Hắn lại một lần nữa trả lời bình thản

"Anh điên rồi à.. Ý tôi hỏi sao anh lại hôn môi tôi anh nói hôn má mà"

"Hàm Nhi.. Hôn chỗ này cũng là hôn mà.. Hôn chỗ này thích hơn nhiều"

"Anh đúng là tên khốn mà.."

...

...

"Thôi được tôi là đồ khốn.. Nhanh lên tôi đưa cô tới trường không phải cô nói có tiết học quan trọng sao" Hắn nói xong ôm eo cô ra cửa

Cô cựa quậy..

"Không cần tôi tự ra được.. Bỏ cái tay bẩn thỉu của anh ra khỏi người tôi mau"

"Có phải cô muốn tôi hôn nữa đúng không"

"Gi.. Gi chứ"

"Không muốn thì ngoan ngoãn nghe lời đi"

Cô đành im miệng đi ra xe cùng với hắn...

HẾT PHẦN 20:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Cô chỉ biết im miệng đi ra xe cùng với hấn..

Trên đường đi cô không muốn nói gì với hấn....Cho đến khi gần đến trường cô chợt thấy Lâm Kỳ học trưởng của cô đang đi vào cổng vì không muốn gây ra hiểu lầm. Cô hét to

"Dừng xe lại"

Tiếng la của cô làm hấn giật mình liền quay qua nhìn

"Cô bị gì vậy..."

Cô lúng túng khi xe một lúc một gần cổng trường..

"À.. Thì anh dừng lại chỗ này được rồi.. Tôi tự vào"

"Tại sao không đến cổng trường. Mà đừng ở đây" Hấn thân nhiên vừa lái xe vừa hỏi

"Thì tôi không muốn phiền anh... Anh còn phải làm việc nữa mà.. Không sao đừng ở đây đi" cô càng nôn nóng

"Không bận.. Tôi rảnh lắm còn một đoạn thôi tôi đưa cô tới cổng trường luôn"

"Không cần.. Dừng ở đây đi"

"Sao cô nhiều lời thế nhờ im lặng một chút đi" hấn cau mày nói

"Chỉ là tôi sợ thôi" cô hét lên

"Sợ gì... Việc gì phải sợ"

"Ờ thì.. Tôi sợ mấy nữ sinh dòm ngó anh" cô cắn môi nói

Hấn nghe vừa xong câu của cô đột ngột thắng xe lại.. Quay qua hỏi lại

"Cô vừa nói gì"

"Ờ.. Tôi nói không muốn các cô gái khác dòm ngó anh... Anh cũng thấy rồi đó anh vừa đẹp trai vừa đi xe đẹp như vậy thử hỏi tới cổng trường biết bao cô gái nhìn.. Tốt nhất anh nên dừng ở đây đi.."

Hấn nghe vậy nở nụ cười tươi... Mắt sáng rực lên..

"Cô đang tỏ tình với tôi hả"

Vì tình huống bất buộc cô phải nhắm mắt giật đầu..

Hấn càng cười tươi hơn tay xoa đầu cô nói với giọng ngọt ngào

"Cô yên tâm tôi sẽ không nhìn họ dù chỉ một cái đâu"

"Nhưng cũng không được anh không nhìn họ nhưng họ sẽ nhìn anh"

"Cô không tự tin về bản thân mình vậy à.."

Cô không trả lời chỉ đưa cặp mắt tròn xoe nhìn hấn

Hấn thấy cô đáng yêu.. Liền bịt miệng mình lại cười..

"Được rồi tôi sẽ dừng lại đây"

"Cảm ơn anh tôi xuống đây... Bye" cô nói xong thì tính mở cửa xe

"Khoang đã"

"Giờ nữa vậy"

"Hôn má tôi một cái đi..rồi xuống chẳng phải cô vừa tỏ tình tôi sao"

Cô quay lại mắt tròn tròn nhìn

HẾT PHẦN 21:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

"Khoang đã... Hôn má tôi một cái đi.. Rồi xuống.. Không phải cô vừa tỏ tình với tôi sao"

Cô quay đầu lại nhìn hấn..

"Anh lại tính dở trò giống hồi sáng sao.. Tôi không làm" cô nói giọng khó chịu

"Không lần này nghiêm túc... Hôn đi... Không thì tôi sẽ không cho cô xuống" Hấn nói nghiêm chỉnh

Cô thở dài nén cực tức...

"Sao... Hôn đi nè..." Hấn dụ cô

"Đúng là đồ khốn mà" cô ngấu nghiến nói lầm bầm

"Nhanh.."

"Biết rồi.." Nói xong cô ôm cổ hấn hôn một cái..

Được cô hôn xong hấn cười rạng rỡ...

"Được rồi xuống đi... Đi học vui về... Chiều tôi đến đón"

"Ừ.." cô mở cửa bước xuống

Miệng hấn vẫn còn cười... Lái xe quay đi..

Sau khi hấn đi cô thở nhẹ nhàng.. Chỉnh đốn lại trang phục... Mặt mày vui vẻ chạy nhanh lại chỗ Lâm Kỳ..

.....

"Học trường..."

"Ồ... Hàm Nhi" anh cười vui vẻ nói

"Dạ..Anh đến sớm vậy ạ" cô cũng cười lại nói

"Ừm hihi... Em đi bằng gì đến vậy"

"Dạ... Xe thôi ạ" cô hơi ngập ngừng nói

"Hôm nay... Anh.. Thấy em xinh lắm đấy" anh ngại ngại nói

Cô đứng im lại tay đặt lên má cười:

"Thật không ạ.."

"Thật.. Xinh lắm"

"Dạ.. Cảm ơn anh.. Hihi"

"Đúng ta đi thôi..."

"Vâng"

[...]

[...]

_____ Tại công ty _____

Không hiểu sao trong suốt buổi họp... Làm việc hần chỉ biết cười... Đầu óc cứ như trên mây...

Khiến cho nhân viên hần không khỏi ngạc nhiên... Há hốc mồm... Vì chưa bao giờ thấy hần như vậy

.....

Cốc... Cốc

"Vào đi" giọng nói hần nhẹ nói

"Dạ.. Thưa anh.." thư ký hần nói

"Có chuyện gì... À mà khoảng tôi có chuyện muốn hỏi"

"Dạ.."

"Cậu thấy tôi rất đẹp trai... Rất thu hút đúng không" Hần cười cười nói tự tin

"Dạ... À... Dạ vâng" thư ký của hần sốc khi trả lời

"Tôi biết mà"

.....

.....

HẾT PHẦN 22:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22

"Có chuyện gì... Mà khoảng đã tôi có chuyện muốn hỏi.." Hần nói

"Dạ" thư ký trả lời

"Có phải cậu thấy tôi rất đẹp trai... Rất thu hút đúng không" Hần cười cười nói tự tin

"Dạ.. À... Dạ vâng" thư ký hần sốc khi trả lời

"Tôi biết mà" giọng hần đầy tự tin nói

Thư ký hần khó hiểu hỏi lại

"Hôm nay anh có bị gì không ạ"

Thư ký giọng rụt rè nói.. Vì bình thường hần chẳng bao giờ tự khen mình hết cho dù người ta có khen ngợi hết lời hần cũng trả quan tâm mà giờ lại...

"Hà... Không. Không.. Tôi bình thường mà"

"Dạ.. Vậy thì tốt ạ"

"Mà có chuyện gì" Hấn nói

"Dạ.. Anh ký hồ sơ này giúp em với?"

"Cậu cứ để trên bàn đi.. Lát tôi ký sau" lại ngồi tiếp tục cười

Người thư ký bỏ hồ sơ xuống bàn gãi gãi đầu khó hiểu ra ngoài..

.....

Nguyên ngày hôm nay hấn chẳng chịu làm việc chỉ lo nhìn đồng hồ rồi ước thời gian trôi thật nhanh để đi đón cô...

.....

4 giờ chiều... Cô tan học

Tại trường đại học của cô..

Cô đang đi ra cổng..

"Hàm Nhi" Học trưởng gọi cô

"Dạ..Anh.. Sao vậy ạ" cô quay lại cười nói

"Hàm Nhi... Để anh đưa em về nhé" Lâm Kỳ nói

Cô đứng im lại..

"Ồ.. Ồ.. Xin lỗi anh nha.. Em có hẹn với bạn mất rồi..." cô nói mà lưu luyến.. Vì hiếm khi có cơ hội được về cùng anh

"Vậy à... Không sao để bữa khác cũng được... Vậy em đi vui về nha" Anh cười nói

"Dạ... Vậy anh về cẩn thận nha"

"Ừm.. Em cũng vậy.. Anh đi trước đây" nói xong anh quay lưng đi

Nhìn bóng lưng anh là cô tiết nứi... Lắm bảm chửi hấn

Cô đứng ở bên lề đường đợi hấn... Chiếc xe hấn chạy nhanh đến.. Hấn nhẹ nhàng đi sau cô giọng ngọt gọi

"Cục cưng...đợi lâu chưa"

Cô quay lại lườm hấn nói

"Anh gọi ai là cục cưng vậy hả... Nào anh lại có vấn đề hả.."

"Cục cưng của anh giận thật đáng yêu mà" giọng éo lá

"Anh... Anh..chưa uống thuốc hả.. Hay giọng bị ngọng" cô lại chửi

Hấn thì bỏ ngoài tai..

"Trời.... Trời ơi.. Cục cưng đúng thật đáng yêu quá.. Cho anh hun một cái coi"

.....

.....

HẾT PHẦN 23:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

"Trời.. Trời oi... Cực cưng đúng là đáng yêu quá.. Cho anh hun một cái coi " hấn nói giọng đáng yêu nũng nịu trẻ con

Cô trừng mắt nhìn hấn..

"Anh lên con hả.. Đừng làm bậy nha.. Đây là trường học của tôi đó"

"Thôi.....!!! tôi chỉ đùa với cô một chút thôi cô làm gì căng quá vậy... Mà Xem ra cô khó bảo quá... Nhưng cũng không sao tôi sẽ dạy cho cô cách thế nào mới là vợ đảm đàng hiền..."

"Anh lại tính âm mưu chuyện gì nữa vậy"

"Từ từ... Rồi cô sẽ biết..Giờ thì mau lên xe đi.. Tôi đưa cô về... Tôi còn phải nấu ăn nữa" nói xong hấn mở cửa xe

Cô cũng chẳng muốn hỏi gì thêm bước lên xe...

.....

.....

Xe đi được một đoạn cô mở miệng nói...

"Tôi muốn mua đồ... Anh ghé vào đây một chút giùm tôi"

"Nhà tôi có thiếu thứ gì đâu"

"Thứ này nhà anh có chắc... Nói dừng thì dừng giùm đi.. Anh hỏi nhiều làm gì vậy " cô cáu lên

"Được rồi" Hấn nói

Hấn dừng trước cửa tiệm quần áo dành cho phụ nữ đúng như ý cô... Cô tháo dây thắt an toàn rồi đẩy cửa bước xuống... Hấn cũng định bước xuống thì bị cô chặn lại...

"Này anh tính làm gì vậy hả"

"Thì vào bên trong..." Hấn đáp thản nhiên

Cô nhìn hấn chửi...

"Anh bị mù à... Không thấy bảng hiệu ghi.. Quần áo dành cho phụ nữ hả.. Anh vào làm gì ở ngoài đây đi... Tôi cấm anh vào" nói xong cô đi một mạch vào cửa tiệm

.....

"Xin chào quý khách... Tôi có thể giúp gì ạ" nhân viên nói lễ phép

"Dạ... Tôi muốn mua quần áo lót"

"Dạ vâng... Mời đi lối này" nhân viên đưa cô tới nói dành cho quầy đồ lót..

Cô đứng nhìn một đồng đồ đầy màu sắc rồi quyết định lấy một bộ màu đỏ chấm bi đi vào trong thay....

Cô loay hoay...

"Trời... sao khó cài lại vậy nè..."

"Để tôi giúp..." giọng nói từ đằng sau chuyên tới

Cô giật nảy mình quay lại

"Ồi mẹ oi... Anh đang làm gì trong đây vậy hả... Mau ra ngoài" cô vừa nói tay vừa đưa lên che ngực

Hấn cười xảo quyết nói

"Cô nghĩ mình còn cái để che hả... Từng nơi trên cơ thể cô có nơi nào mà tôi chưa nhìn thấy chưa sờ qua"

"Anh cầm đi... Mau ra ngoài"

"Cô nói nhỏ tiếng thôi... Bên ngoài có rất nhiều người.. Lỡ ai lại nghĩ mình đang làm gì trong đây"

"Anh... Anh... Đúng là hết thuốc chữa"

"Ừ.. Mau cởi bộ đó ra thay bộ này vào đi" hắn đưa cho cô một chùm móc áo ngực ren mỏng xuyên thấu..

"Anh bị khủng hã... Mặc cái đó thả khỏi mặc gì luôn cho xong"

[.....]

[.....]

HẾT PHẦN 24:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Hắn đưa cho cô một chùm móc áo ngực... Toàn là dạng ren... Lưới mỏng.. xuyên thấu...Cô tròn mắt nhìn hắn nói không ra lời

"Anh bị khủng hã... Mặc cái đó thả khỏi mặc gì luôn cho xong"

Hắn nghe vậy khuôn mặt cười gian xảo nói

"Cũng tốt... Không mặc gì cho khỏi rườm rà tay chân... Cô không mặc gì thì sẽ đẹp hơn đây.."

Cô nghe mà mặt mũi ửng hồng.... Khắp người dần nóng lên.. Quát thẳng vào mặt hắn

"Anh đúng là đồ biến thái hết thuốc chữa.... Anh mau biến khỏi phòng thay đồ cho tôi.. Mau đi ra"

Mặt hắn vẫn bình thản như không có chuyện gì nói..

"Cô giờ mới nhận ra tôi biến thái hã... Cứ từ từ thời gian sau tôi sẽ cho cô biết tôi biến thái đến cỡ nào... Thay nhanh rồi ra ngoài tôi đợi" nói xong hắn quay lưng bước đi... Trước khi ra hắn còn để lại cho cô chùm móc áo ngực...

Cô như cứng họng không nói được lời nào... Nhanh chóng thay rồi ra ngoài...

[.....]

Cô ra quầy thanh toán tiền..

"Quý khách.. Thử xong rồi ạ.. Vậy cô muốn lấy loại nào" nhân viên nói

"Dạ...Tôi lấy..." chưa nói xong hắn đã đi lại chen ngang lời cô

"Lấy những loại mà tôi đã chọn"

"Dạ... Tôi đã hiểu rồi ạ" nhân viên đáp

"Khoang đã" cô nói

"Dạ"

Cô nói nhỏ qua Hắn: " Anh điên rồi à.. Anh không thấy ở đây toàn phụ nữ đứng hã.. Anh làm loạn gì vậy "

"Có gì mà phải ngại... Tôi chỉ đi chọn áo ngực cho người phụ nữ của tôi thôi mà"

"Anh đang luyên thuyên gì vậy.. Ai là người phụ nữ của anh"

"Cô nghĩ mình không phải..."

"Dạ.. Xin lỗi.. Giờ nên lấy theo ý ai ạ" nhân viên nói

"Ý tôi..." cả hai cùng nói

"Dạ... Ai ạ" nhân viên hỏi

"Của Tôi... Cô mau gói lại đi.. Lấy hết cho tôi những loại quýt rủ nhất và dễ cùi nhất đấy" anh nói mà không nhìn thấy mặt cô và nữ nhân viên đó khuôn mặt đang ngại ngùng đỏ lên..

"Rốt cuộc tôi mang hay anh mang mà anh tùy tiện vậy"

"Vậy tôi hỏi cô... Cô mang cho ai ngắm...Ai là người cùi... Tôi không muốn đang cao hứng thì bị tuột hứng vì mấy cái thứ do cô chọn.. Cái của tôi thuận tay nhiều" Giọng mà mị nói

"Anh... Anh..."

Hắn ghé sát vào tai cô nói...

"Nếu cô không muốn tối nay tôi lại tiếp tục ăn cô thì ngoan ngoãn nghe lời đi" nghe hắn nói như vậy với vẻ mặt nghiêm túc cô cũng đành ngậm ngùi nghe theo...

Cô quay lại cười cười với nhân viên này giờ vẫn đứng đó.... nói

"Dạ.... được rồi phiền cô cứ làm theo lời anh này"

"Dạ.. Vâng" giọng nhân viên vui vẻ

Mặt cô thì bí xị khó chịu còn hắn thì vui vẻ đắc ý...

HẾT PHẦN 25:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Cô mặt lấm li khó chịu liếc nhìn hắn...

"Dạ.... Của quý khách đây ạ..." nữ nhân viên nói

Hắn cười tươi rồi cầm hết mấy túi đồ đi ra ngoài...hắn quay lại nhìn cô nói

"Đi thôi... xong rồi"

Cô lờm hắn... "Biết rồi..."

Cô tính đi ra thì bị nhân viên cửa hàng nắm tay lại cười tươi với cô nói...

"Chị à... Em thật ngưỡng mộ chị"

Cô đứng đơ ra không hiểu chuyện gì cười gượng nói...

"Hả... Sao ạ"

"Chị đúng là có phúc thật.. bỏ chị tâm lý quá luôn... Anh vừa đẹp trai vừa cưng chiều chị.. Em không biết khi nào mới có được người như vậy" nhân viên nói

"Em thích anh ta sao..."

"Dạ... Em cũng muốn có 1 người như vậy" nhân viên ngại ngùng nói

"Vậy em lấy đi... Anh ta là hàng miễn phí đấy... Em cứ lấy tự nhiên chị không cần tiền phí... Em chỉ cần rước cục nợ đó đi dùm chị là được" Cô nói

nghiêm chỉnh

Nhân viên cười khỏ....

"Chị cứ đùa em không à... Thoạt nhìn đã biết anh ấy yêu chị như thế nào... em sao dám chen vô"

Cô không nói gì chỉ nhìn nữ nhân viên

"Dạ vậy thôi... nãy giờ em đã làm phiền chị nhiều... chị đi thông thả...."

"Ừ... chào em"

"Dạ" nhân viên cuối chào cô

"Phúc sao là họa thì có người gì mà không biết chữ nhục viết làm sao.. thật mất mặt..." cô lẩm bẩm ngấu nghiến nói

[.....]

"Cô làm gì mà lâu vậy" hấn cầu nhàu

"Không có gì... đi về mau đi... tôi đói"

"Được rồi mau lên xe đi"

[...]

Tối hôm đó... Trong bữa cơm

"Anh không ăn đi mà nhìn tôi cái gì" Cô vừa nói vừa ăn

"Hàm Nhi... ăn cơm xong lên phòng thay cho tôi xem mấy bộ đồ đấy... coi có đẹp không" hấn nói bình thản

"Phụt... Hộc... Hộc" cô ho văng tung té cơm... che miệng nói

"Anh bị điên à.... muốn xem thì tự anh đi mà mặc... tôi không mặc...." Cô ho sặc sụa nói

"Tại sao... tôi mua cho cô mặc mà..." anh dừng đĩa nhìn cô nói

"Hừ... chẳng phải anh nói ở cửa hàng là sẽ không làm gì tôi tối nay sao..."

"Tôi nói không làm gì cô là tôi sẽ giữ đúng lời hứa.. Còn chuyện mặc đồ cho tôi xem là chuyện cô phải làm..?"

"Không... Tôi ăn xong rồi tôi đi trước đây..." nói xong cô bỏ đi ra phòng khách ngồi...

"Này... Không ăn nữa hả"

"Không.. Anh ăn một mình đi... Tôi ăn không nổi"

[.....]

Sau bữa cơm cô ngồi thông thả xem tivi.. Còn hấn thì loay hoay trong bếp rửa bát

Hấn rửa bát xong.. Đi lại chỗ cô ngồi.. Hấn ngồi lên bàn đối diện.. che mặt tivi trước mặt cô

Cô nhìn mặt hấn quát...

"Anh làm cái gì vậy.... che mắt trai đẹp của tôi rồi kìa"

Hấn nhìn cô bằng cặp mắt triu mến....

"Tôi chưa đủ đẹp trong mắt cô à... Sao phải đi ngấm thẳng đàn ông khác"

[...]

HẾT PHẦN 26:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 26

"Tôi chưa đủ đẹp trong mắt cô à... sao phải đi ngắm thẳng đàn ông khác..." Hấn khó chịu nói

"Anh lại lên cơn à... Anh nói lung tung gì vậy" Cô nhìn chăm chăm hấn nói

"Tôi không muốn cô nhìn người đàn ông khác... ngoại trừ tôi..." Hấn nói nghiêm túc

"Anh điên à... Tôi có mắt tôi nhìn..." mặt cô vẫn đơ ra

"Vậy từ nay đừng nhìn nữa... Nhìn mình tôi là được... Tôi lỡ yêu cô mất rồi... Tôi không chịu đựng được khi cô cứ quẩn quýt với người khác" Hấn dùng cặp mắt triu mến để nói làm cô bị mê hoặc

Cô mở to mắt nhìn hấn...

"Anh... Anh... Nói... A..Um..." cô chưa nói hết... Hấn đã ôm lấy cô hôn.. cô choáng lấy tay đẩy hấn ra... nhưng lúc sau lại thụt tay lại...Đầu óc cô trống rỗng...

"Nụ hôn.. Nụ hôn này thật ngọt ngào..." cô thầm nghĩ.. Phút chốc cô cũng vòng tay lên cô hấn đáp lại nụ hôn...

Sau một hồi hấn và cô cũng buông nhau ra... Hấn đặt tay lên má cô giọng ngọt gọi tên cô

"Hàm Nhi..."

"Hả" cô ngược lên nhìn hấn

"Hứa với anh... Chỉ được nhìn anh thôi..Em nhất định phải ở bên cạnh anh... Anh sẽ chăm sóc em"

Cô như bị hấn hút hồn không còn lý trí ngoài những lời nói của hấn...Khuôn mặt đẹp trai và sự quyến rũ ấy...Đã khiến cô chết mê

"Ừ... Tôi biết rồi..."

Hấn cười tươi xoa đầu cô...

"Ngoan lắm... Nhưng cũng đừng gọi tôi anh nữa..." Hấn dịu dàng nói

"Hả... Ồ... Em biết rồi. "

Hấn nghe xong cười rồi hôn nhẹ lên trán cô...

"Được rồi... Em đi ngủ đi.. Mai còn đi học..." Nói xong hấn đứng dậy

Cô bất chợt nắm tay hấn...ngược nhìn miệng ấp úng

"Nhược Quân... Em...Em...muốn anh" cô ngại ngùng đỏ mặt

Hấn cười cúi xuống bông cô lên phòng..

[...]

[...]

Sáng hôm sau

Cô nheo nheo đôi mắt đưa tay dụi dụi hàng mi cong... Cô nghĩ lại chuyện đêm qua ngồi bật dậy...nhìn xuống dưới

"Trời... Trời... Đồ... Đồ... Đâu..." cô cóc mạnh vào đầu mình...

"Hàm Nhi ơi là Hàm Nhi... Mày đúng là ngu mà... Tại sao lại dễ dãi như vậy chứ... Chỉ mới có như vậy mà đã ngoan ngoãn nghe lời rồi... Còn chủ động lên giường cùng với hấn nữa chứ... Mày đúng là không hết chỗ nói" cô nắm chặt chân cuối đầu lằm bằm rồi đặt tay lên ngực mình

"Nhưng mà sao tim mình đập nhanh quá vậy nè... Không lẽ mình rung động rồi...Không phải chứ trời ơi... Mình đã từng nghĩ sẽ thích một người dịu dàng

như Lâm Kỳ mà sao giờ lại đi thích một tên biến thái Nhược Quân chứ...."

"Không.... Không... Huhuhu... Rung động rồi sao"

"Em tỉnh rồi à..." giọng hần nhẹ nhàng

HẾT PHẦN 27:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27

"Không.... Không... Huhuhu... Rung động rồi sao"

"Em tỉnh rồi à..." giọng hần nhẹ nhàng truyền đến tai cô

Cô giật mình ngược mặt lên nhìn.... cô giờ đây vừa ngại ngùng vừa xấu hổ... thấy hần mở cửa phòng... cô vội lấy chăn trùm khắp người lại...

"Hàm Nhi... Em sao vậy..." Hần đi lại nhẹ nhàng nói

"Em..Em..." cô ấp úm

Hần đi lại ngồi xuống giường...

"Em làm sao... "

"Em..Không sao đâu anh xuống trước đi.. em xuống ngay"

Hần nhẹ nhàng gỡ chiếc chăn trên đầu cô xuống... khuôn mặt của cô giờ đây đỏ lên... cúi gằm xuống... Hần đưa hai tay áp vào khuôn mặt nhỏ bé của cô nâng lên...

Khiến cô phải nhìn vào mắt hần

"Hàm Nhi...."

"Hờ..... " cặp mắt tròn của cô ngược nhìn hần

"Em vẫn chưa tin anh đúng không...."

"Em..Em...."

[.....chút.....]

Hần hôn lên môi cô một cái.... cô ngơ ngác nhìn hần...

"Em giờ chưa tin anh cũng không sao... Anh sẽ làm cho em tin tưởng anh... Làm cho em yêu anh... Làm cho em chỉ muốn anh... Anh hứa sẽ là người đàn ông tốt nhất trong cuộc đời em....Để em có thể an tâm giao chọn con tim cho anh " giọng hần ngọt ngào nói

"Ồi... Tim mình sao lại đập nhanh nữa vậy nè... Minh... Minh... Trời ơi... Ánh mắt đó.. Đôi môi đó....giọng nói đó... Minh làm sao vậy nè... Hàm Nhi ơi Hàm Nhi..Mây không thể..." cô cắn môi nghĩ thầm

Hần nở nụ cười tươi vuốt ve mái tóc cô...

Cô không nói gì chỉ chăm chú nhìn hần...

"Thôi... Em mau dậy đi... Con sâu lười...dậy còn ăn sáng rồi đi học..."

".....Ồ... "cô chớp chớp mắt nói

"Để anh lấy đồ cho em thay..." Hần đứng dậy...

Ăn sáng xong...hần đưa cô đến trường...

Cô ngồi trong xe không ngừng hồi hộp.... Tim vẫn đập rất nhanh... Cô hút vào thở ra để ổn định lại nhịp tim..Trong đầu cô chỉ quanh quẩn những lời lúc sáng hấn vừa nói..

"Em làm sao vậy..." Hấn ngồi bên nhìn hỏi

"Ờ... À... Em không sao.. Anh tập trung lái xe đi... Mà cũng đừng nhìn em bằng ánh trêu mến mắt đó nữa...."

Hấn lắc đầu cười khó hiểu...

Tới cổng trường của cô...

"Cảm ơn anh.... Em xuống đây..." cô đang tin mở cửa thì bị.... Hấn nhanh tay vòng qua cổ cô kéo lại hôn vào môi cô...

Cô tròn mắt lên nhìn hấn....

"Anh... Ừm..." Hấn lại hôn lên môi cô một lần nữa...

Hôn xong hấn cười nói...

"Một bước tiến vào tim em..."

".....Hả.... " cô không hiểu hỏi lại

Hấn lắc đầu...."Không có gì... Em đi học vui về.. Chiều nay anh có việc bận nên không thể đến đón em được... em hãy bắt taxi về nhà trước đi nha..." hấn vừa nói vừa véo má cô

"Ừm... em biết rồi... Anh đi cẩn thận" giọng cô ngọt ngào đáp lại

"Ừm... bye..."

Cô mở cửa bước xuống... Cô nhìn xe hấn rời khỏi... lấy tay đặt lên tim...

"Lại nữa rồi... Tim mình.... Nhưng sao lại cảm thấy ngọt ngào đến như vậy... thì ra cảm giác được người yêu quan tâm là như thế này..."

"NHƯỢC QUÂN.... HÌNH NHƯ' EM THÍCH ANH RỒI"

Cô vò đầu mình nói...

"thôi...thôi... đừng nghĩ nữa Hàm Nhi.. " cô từ từ bước vào trường

HẾT PHẦN 28:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

Buổi chiều tại trường đại học của cô

Cô đang đi ra cổng trường thì Lâm Kỳ (Học trưởng của cô) đi nhẹ nhàng từ phía sau chạy lại nắm tay cô...

Cô giật mình rụt tay lại quay qua...

"Ồ.... anh Lâm Kỳ..." mặt cô hốt hoảng nói (về ngại ngại)

"Anh làm em giật mình à..." Anh cũng rụt rè không dám đối diện mặt cô nói

Cô xua xua tay...

"không ạ... Chỉ tại em hơi bất ngờ thôi..."

".....À..." anh cười nhẹ nói

Hai người cùng đi ra cổng.... Anh lại nắm tay cô giữ lại...

Cô nhìn xuống tay mình rồi nhìn lên mặt anh (Lâm Kỳ) cười gượng gạo nói

"Sao thế ạ...Anh có chuyện gì sao"

"Không... Anh chỉ muốn đưa em về thôi.."

"Đưa... Đưa em về sao..." lo lắng

"Ừm... Sẵn tiện anh có chuyện muốn nói với em luôn..."

Cô thật sự rất khó xử... cô không muốn anh biết là cô đã chuyển nhà... Đã vậy còn ở chung với một người đàn ông...

Cô ngập ngừng không biết trả lời...

"Sao thế Hàm Nhi em không muốn sao" anh hỏi cô

"À... Chuyện này... Em..." cô ấp úm

"Không cần phiền cậu... Hàm Nhi là của tôi.. Tôi tự mình đưa về..." Hấn đi từ đâu tới trả lời to vào chỗ cô và Lâm Kỳ

Cô mở to mắt nhìn qua hấn... Mặt Lâm Kỳ cũng ngạc nhiên nhìn cô...

"Phiền cậu bỏ tay ra..." Hấn đi nhanh lại kéo tay cô lại mình... Làm cho Lâm Kỳ không kịp phản ứng... ngạc nhiên lại càng thêm ngạc nhiên hơn, anh cười khó hiểu hỏi cô

"Hàm... Hàm Nhi em quên người này sao" anh nhìn mặt cô rồi nhìn mặt hấn hỏi

"Em...Chuyện này..." cô càng khó xử hơn

"Tất nhiên là quên nhau rồi... Phải không em yêu.." Hấn vừa nói vừa ôm chặt eo cô

"Em yêu..." Lâm Kỳ hỏi lại

"Đúng vậy..." Hấn trả lời thản nhiên

Cô lườm hấn... "Anh đang làm cái trò gì vậy hả" cô nói nhỏ

"Trò gì là trò gì... Em mau im lặng cho anh" Hấn ngấu nghiến nói

"Anh nói cái gì mà tôi không hiểu... Tại sao Hàm Nhi lại là em yêu của anh được chứ" mặt Lâm Kỳ hơi cáu giận nói

"Cậu còn không hiểu sao... Hàm Nhi giờ là người yêu của tôi... Hai chúng tôi hiện đang sống chung một nhà... Ngủ chung một giường... Và..." Hấn chưa nói xong cô đã chen vào

"Đủ rồi đó Nhược Quân... Anh thôi đi..."

"Chưa đủ... Anh còn muốn nói có cậu ta biết anh và em đã làm gì..."

"Hai người đã làm chuyện gì..." Lâm Kỳ khó chịu hỏi

"Hai chúng tôi.... (....à....) cô chen lời

Vùng ngực tay hấn đang ôm eo cô nói

"À... Chuyện là vậy.. Đây là anh họ, bà con xa của em.. Em vừa mới gặp lại.. Anh thông cảm anh họ của em đầu óc không được minh mẫn cho lắm lúc tỉnh lúc mơ... Nên ăn nói linh tinh như vậy" cô cười nói

"Hàm Nhi.. Em Dám" Hấn cau mày nói

"Thôi anh thông cảm nha... Em xin phép đi trước... Em phải đưa anh ấy về uống thuốc có gì anh và em nói chuyện sau nha... Tạm biệt anh" cô nói vội rồi nắm tay hấn kéo đi

Mặt Lâm Kỳ không khỏi ngơ ngác...

*****

Cô nắm tay hắn đi lại xe hơi của hắn...

"Hàm Nhi... Em dám nói anh hùng hã.." Hắn bật tức nói

"Còn không phải... Ai bảo anh ăn nói lung tung làm gì..." cô khoanh tay trước ngực nói

"Hơ..hơ...Anh nói lung tung... Anh nói không đúng chỗ nào..."

"Nhưng.. Nhưng mà anh cũng không được nói như vậy.. Mà anh sao lại ở đây anh nói anh bận mà"

"Em còn dám hỏi... Anh không tới đây thì làm sao biết được em và cậu ta mèo mả hã..."

"Mèo mả.. Anh nói gì vậy ai mèo mả..."

"Còn không phải... Đứng giữa đường nắm tay qua nắm tay lại thân mật đến vậy mà...Em muốn cầm sừng anh phải không..." "Hắn nói cầu nhàu

"Anh đang ghen hã..."

[...]

[...]

HẾT PHẦN 29:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

"Đây là dấu ấn của riêng anh đây... Em hãy nhớ cho kỹ vào... Vì chỉ có mỗi anh mới được sử dụng nó... Em thử để người đàn ông khác leo lên người em đi.. Xem anh sẽ xử lý như thế nào" Hắn thều thào bên tai cô...

Cô cười mỉm.

"Nhược Quân...Anh nghĩ anh không cho người khác leo lên người em.. Vậy em không thể leo lên người khác sao... Anh làm gì được" Cô kiêu ngạo nói

Hắn ngược mắt nhìn cô chăm chăm

"Em dám..."

"Sao em không dám chứ" Cô thách thức hắn

"Hàm Nhi... Xem ra em đã thích nghi được với mấy chuyện này rồi... Giờ em còn muốn leo lên người khác nữa mà.." Hắn cười gian xảo chưa một chút tà ý nói

Cô nghe xong mà ngượng đỏ cả mặt...

"Nhược...Nhược Quân... Anh đừng nói lung tung nữa" Cô lấp bắp

Hắn càng cười rạng rỡ...

"Được... Không chọc em nữa...chúng ta làm việc nên làm thôi" vừa dứt lời thì hắn đã cúi xuống hôn rồi cắn cô đủ kiểu.. Khắp vùng cổ cô toàn dấu hôn của hắn...

Hắn nhanh chóng cởi bỏ quần áo của hai người vứt xuống sàn nhà... Rồi nhẹ nhàng di chuyển trên người cô... Một cách thật thỏa mãn...

Cô vì thế cũng liên tục phát ra tiếng rên nỉ non...

"Ừm.. Ừm.. Aaaaa..."

Khiến hắn có phần càng thích thú...Hành động nhanh hơn...Đến khi cô không chịu nổi đôi chân mày xinh đẹp cau lại... Thì hành động hắn mới giảm bớt..

Hoạt động một lúc... Cả cô và hắn đều lấm tấm toát hết mồ hôi... Cô thì đã không còn sức để rên... Nằm im liêm dưới thân hắn.. Còn hắn thì vẫn không ngừng nghỉ di chuyển ra vào trong người cô...

Thấy cô không cựa quậy hắn nhìn xuống mặt cô... Cô đang nhắm mắt ngủ mặc hắn thích làm gì thì làm... Hắn tiến sát lại tai cô nói nhỏ...

"Hàm Nhi... Chúng ta tạo ra một baby kháukhinh đi..."

Cô nghe từ "Baby kháukhinh" mà mở to mắt nhìn hắn... Hắn nở nụ cười tươi nhìn cô..

"Ý anh là... Muốn em sinh con sao"

Hắn gật đầu lia lịa...

Cô vùng chân đá mạnh hắn xuống giường... Hắn từ trên người cô lao thẳng xuống mặt sàn nhà nằm lăn lóc... Cô cứ xử vậy với hắn thật ra cô vẫn chưa tin tưởng hoàn toàn vào con người hắn... Vẫn chưa biết hắn là người như thế nào.. Cô chỉ mới nghe được những lời nói đường mật của hắn... Chỉ mới rung động một chút thôi.. Mà hắn đã bảo cô sinh con... Đối với cô thật hoang đường...

Hắn va mạnh người vào chân ghế.. La toáng lên

"A...a.. Đau quá..." Hắn ôm cái đầu la lên

"Hàm Nhi... Sao em nở làm vậy với thằng nhóc của anh... Lỡ nó bị gì rồi sao" Hắn ngược lên nói

Cô ngồi bật dậy...

"Bị gì là bị gì"

"Lỡ nó bị trọng thương... Làm việc không được nhanh nhẹn nữa rồi sao" Hắn nhăn mặt nói

"Mặc anh..."

"Em...Nó làm việc cho em mà em nở lòng nào nói vậy "

"Nhược Quân.. Em nói cho anh biết em sẽ không sinh con cho anh... Nếu anh muốn có con vậy thì đi tìm người khác mà sinh cho anh" cô nói lớn

"Tại sao phải tìm người khác... Khi mà đã có em chứ..."

"Anh.. Đừng mơ nữa"

"Hàm Nhi... Đẳng nào em cũng phải sinh con cho anh... Thay vì sau này chỉ bằng giờ chúng ta làm luôn đi" hắn nói xảo quyết... Hắn tính leo lên giường thì bị cô đá xuống...

"Anh bớt nói lung tung đi... Giờ thì ngủ xuống sàn nhà... Em cấm anh leo lên giường..." cô trừng mắt nói

"Anh không thích... Dưới đây lạnh lắm" Hắn nũng nịu

"Kệ anh..nhưng cũng không được leo lên.. Anh đừng để em phải cáu lên" Cô cố tỏ ra giận dữ nói

"Hàm Nhi..."

"Không nghe" cô nằm xuống chồm chặn kín mít người lại... Hắn thấy vậy ngậm ngùi ngồi xuống sàn nhà...

Hắn ngồi được 30 phút thấy cô không nhúc nhích... Hắn đã biết có ngủ say liền mò lên giường... Nhẹ nhàng kéo cô vào lòng ngực hắn ôm chặt... Cô giật mình mở mắt ra...

"Ồ... Ai cho anh lên chứ"

"Ngao ngủ đi... Mai còn đi học... Anh sẽ không làm gì nữa"

Cô nghe hắn nói vậy an tâm ôm chặt hắn ngủ...

Hết phần 30:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Thấm thoát cũng đã 3 tháng trôi qua cô ở cùng hấn.... Tình cảm của cô dành cho hấn ngày càng sâu nặng hơn... Cũng phải bởi những hành động quan tâm cùng những lời nói ngọt như đường của hấn thốt ra làm cô càng rung động....

Hôm nay là một ngày đẹp trời....

Cô dậy sớm để sửa soạn chuẩn bị để đến trường.... Cô ngồi đợi hấn dưới ghế sofa phòng khách... đợi mãi mà vẫn không thấy hấn xuống cô xót ruột đi lên phòng mở cửa thì thấy hấn trùm chăn kín mít....

Cô thở dài đi lại...

"Nhược Quân.... Anh mau dậy đi..." Cô gọi hấn mà hấn vẫn không động dậy gì khiến cô càng bực mình

"Này... Nhược Quân... Anh tính không chờ em đi học à... đừng ngủ nướng nữa?" Cô đặt tay lên chăn lay lay hấn.... Hấn vẫn không trả lời

"Nhược Quân... Anh mau dậy đi" cô cau có nói rồi cầm chăn giật ra khỏi người hấn thì thấy hấn đang co ro cuộn tròn người lại... Người thì toát hết mồ hôi

Miệng lẩm bẩm: " Lạnh...Lạnh "

Cô lấy tay đặt lên trán hấn thì hai mắt trợn lên nói...

"Nhược Quân anh bị bệnh sao...." giọng đầy lo lắng

Hấn mở hi hí mắt nhìn cô nở một nụ cười nhạt....

"Không... Anh chỉ hơi mệt thôi nằm một lát sẽ hết.... Hôm nay chắc anh không thể trở em đi học được rồi em đành ra bắt taxi đi tạm nhé...." giọng yếu ớt

"Còn nói mình không bệnh... Anh nóng lắm luôn rồi nè...." Cô nói như muốn khóc

"Sao anh bệnh mà không nói với em... đi dạy... em đưa anh tới bệnh viện..." cô cầm tay hấn

"Anh không sao.. Anh không muốn tới bệnh viện đâu... Em đừng lo... Mau đi học đi" giờ này hấn còn lo cho cô

"Anh cố chấp quá đó người càng nóng lên rồi.. mau theo em đến bệnh viện nhanh lên Nhược Quân... Không Anh chết mất " Cô nói rom rớm nước mắt

"Em đang lo cho anh à... nhìn em khóc vì anh như vậy anh cảm thấy rất vui... Hàm Nhi cuối cùng cũng khóc vì anh rồi..." hấn nói như vậy càng làm cô đau lòng hơn...

"Nhược Quân... Anh đừng nói nữa... Đến bệnh viện thôi" cô nắm chặt tay hấn để kéo hấn dậy... nhưng hấn nhất quyết không đi càng làm cô lo sợ hơn....

"Nhược Quân.. Anh muốn chết hả... Anh đã hứa là chăm sóc em mà...?" Cô khóc oà như một đứa trẻ

"Em đừng lo nữa... Anh đã nói là anh không sao... Anh ghét bệnh viện lắm.. Bởi vì nhìn thấy nó khiến anh đau lắm..." Hấn nói xong câu thì đã chìm trong giấc ngủ

Cô không hiểu hấn đang nói gì... Đặt tay lên má hấn thì bị hấn giật lại gối đầu lên miệng lẩm bẩm vừa nói hấn vừa khóc

"Mẹ... Mẹ ba... Đừng bỏ con mà.. Mẹ ơi..."

"Nhược Quân... Anh làm sao vậy..." cô tính rút tay lại thì hấn càng nắm chặt hơn...

"Mẹ.. Mẹ.. Đừng bỏ con..."

Hấn cũng đã từng trải qua một tai nạn khủng khiếp... Vì tai nạn ấy mà ba mẹ hấn cũng bỏ hấn mà đi lúc hấn còn nhỏ... Một mình hấn phải chứng kiến cả ba mẹ chết trong bệnh viện... Từ đó hấn rất ghét hình ảnh của bệnh viện... Mỗi lần thấy nó hấn đều bị ám ảnh.... Cho dù hấn bệnh nặng đến đâu cũng nhất quyết không đến bệnh viện.... Lý do Hấn muốn chịu trách nhiệm với cô là vì cô cũng có một nỗi đau như hấn... thiếu đi tình cảm của ba mẹ... Mà điều này hấn chưa từng nói với cô.....

Cô nhìn hấn ngủ như một đứa trẻ....

"Nhược Quân Anh nhớ mẹ sao...." giọng cô nhẹ nhàng nói

Hấn vẫn cứ lẩm bẩm tay thì vẫn nắm chặt tay cô...

"Mẹ ơi... Đừng bỏ con... Con nhớ mẹ"

Cô lấy tay còn lại lau hai hàng nước mắt cho hấn giọng âu yếm nói....

"Được rồi... không đi... mau ngủ đi" cô vỗ về hấn... hấn nghe vậy cũng không còn nói gì nữa....

Đợi hấn ngủ say cô rút tay ra đi lấy một chậu nước ấm lại lau người cho hấn....nguyên ngày hôm đó cô thức suốt đêm để chăm sóc hấn....

Sáng hôm sau...

Cô loay hoay dưới bếp để nấu cho ăn bát cháo.... Nấu xong cô bung lên phòng... Ngay lúc mở cửa phòng thì hấn cũng thức dậy... Cô cười đi lại giường bỏ bát cháo xuống...

"Anh đỡ chưa... Đầu để em xem" cô đưa tay lên trán hấn...

"Hết nóng rồi... Vậy là hết đã sốt... Anh mau đi rửa mặt đi rồi ăn cháo để uống thuốc"

Hấn nhìn cô rồi quay qua bát cháo... Nhìn thì cũng đẹp mắt đó... nhưng...

"Em nấu hả..."

"Ừ... Không em nấu chứ ai nấu"

"Có ăn được không vậy..." Hấn nói

Cô lườm hấn...

"Anh đang chê em hả... Nói cho anh biết là ăn được.. Mà còn rất ngon nữa..." cô hùng hồn nói

Vì từ khi hấn nói cô là phụ nữ mà không biết nấu ăn... Thì cô đã theo học một khóa dạy nấu

[HẾT PHẦN 31]

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31

"Nói cho anh biết... Là ăn được mà còn rất ngon nữa.." cô nói tự tin

Mấy tháng trước cô đã theo học một khóa nấu ăn cũng vì bởi hấn đã chê cô... Giờ thì tay nghề của cô cũng đã nâng cao lên rất nhiều...

Hấn đi vào phòng tắm rửa mặt xong bước ra ngồi vào bàn để ăn cháo... Hấn múc một muỗng đưa lên miệng nhưng còn chần chờ không biết có nên ăn không thì cô giọng cô truyền đến

"Anh sợ em hạ độc anh hả"

"Hả... Làm gì có... Được em nấu cho anh...Anh còn vui lắm đó chứ..." Hấn cười nói

"Hừ... Vậy sao không ăn đi... Hay anh chê em nấu không ngon..." cô khoanh tay đứng trước mặt hấn nói

"Ừ.. Ừ.. Anh ăn liền.." nói xong hấn bỏ muỗng cháo vào miệng....mắt hấn sáng rực lên miệng nở nụ cười.. Nhìn cô

"Hàm Nhi..."

"Hừm"

"Em nấu thật hả...?" giọng thăm dò

"Ừm... Sao vậy... Không ngon hả.. Em đã thử nhiều lần rồi mà... Cũng đâu có tệ lắm đâu..." mặt cô có chút lo lắng

"Không phải... Ngon lắm... Xem ra giờ em đủ tiêu chuẩn vợ hiền rồi đó chỉ cần sinh cho anh một đứa con kháu khỉnh nữa là đủ..." Hấn cười gian xảo nói

"Nhược Quân... Anh đừng nói lung tung nữa mau ăn đi.." giọng ngại ngùng

"Anh không nói đùa.. Nhìn mặt anh giống đùa lắm sao... Nhớ hôm qua ai đã khóc lóc vì anh vậy" hấn nói nghiêm chỉnh

"Nhược... Nhược Quân... Chỉ tại hôm qua em có chút hoảng sợ nên mới vậy thôi..." cô quay mặt đi chỗ khác

Hấn nhìn cô lúng túng mà thầm vui trong bụng.. Hấn thích vẻ mặt ngại ngùng đáng yêu của cô...

"Thôi anh ăn đi... Em xuống lầu dọn dẹp.. Anh ăn xong rồi gọi em lên nha..." nói xong cô mở cửa bước ra..

.....20 phút.....

Hấn ăn xong thong thả rồi trên giường nhìn cô dọn dẹp phòng..

"Hàm Nhi...?"

"..Gì á..." cô loay hoay lo làm

"Anh muốn tắm rửa" Hấn nhẹ giọng

"Ừ... Đợi em đi chuẩn bị nước tắm cho anh nhé" cô nhìn hấn nói

"Anh muốn em tắm cho anh" giọng nói mờ ám

Cô nghe xong hai má đỏ lên...

"Nhược Quân.. Anh đừng làm ờng với em nha"

"Anh vẫn còn mệt lắm... Không muốn động đây tay chân... Có em giúp chắc sẽ vui và nhanh hơn đây.." giọng nũng nịu với cô

"Nhược Quân.. Anh chỉ bị sốt thôi chứ đâu có què tay hay chân đâu mà tắm không được... Nói tóm lại em không giúp đâu.." cô kiên quyết nói

"Em không giúp hả" Hấn hỏi

"Ừ" cô làm lơ

"A.. Aaaaa.. Nhược Quân.. Anh làm gì vậy mau bỏ em xuống" Hấn đi lại bế cô vào phòng tắm

"Đi tắm thôi" giọng vui vẻ nói

"Nhược Quân... Em không muốn tắm.. Anh bỏ em xuống mau lên"

Hấn phát lời câu nói của cô cứ thế đi vào.. Thả cô xuống ôm chặt eo cô tay kia thì vịn vò nước nước...

Cô tính bỏ chạy nhưng tay chân hấn nhanh nhẹn ôm chặt cô lại..

"Em tính trốn sao..."

"Nhược Quân... Em không muốn tắm cùng anh đâu" Cô càng xấu hổ hơn

"Vào thôi... Cởi quần áo cho anh" Hấn đánh trống lảng

"Không.. Em không muốn" cô cố vùng vẫy hỏi vòng tay hấn thì...

"RẦM" cả hấn và cô ngã vào bồn tắm.. Uớt đắm cả người

"Nhược Quân... Em đã nói là không muốn tắm rồi mà" cô ngồi lên người hấn nói

"Là em muốn vào mà.. Em đã đẩy anh mà"

"Em..Em.." "UM.. UM"..." chưa nói hết câu hấn đã kéo cô lại hôn ngấu nghiến muốn ngạt thở

Cô vùng vẫy xô hấn ra...

"N..h..ư..ơ..c...Q..u..â..n"

Hộc... Hộc.. Cô ho sặc sụa tay vỗ ngực...

"Nhược Quân Anh muốn làm em chết ngạt à

"Anh... Anh đâu có.. "

"Còn nói nữa.. Muốn ngạt chết em rồi này" khuôn mặt cô bí xị

Thấy cô không vui hấn luôn miệng xin lỗi

"Hàm Nhi....Anh xin lỗi..anh không cố ý. "

[.....]

HẾT PHẦN 32

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Thấy cô không vui hấn luôn miệng xin lỗi

"Hàm Nhi... Anh xin lỗi... Anh không cố ý.."

Cô vẫn không ngước mặt lên cứ cúi xuống... Cô làm vậy càng khiến hấn lo lắng hơn...

"Hàm Nhi... Em sao vậy" hấn đưa tay nâng cằm cô lên

Cô nhìn thẳng vào mặt hấn giọng có chút ngại ngùng...

"Nhược... Nhược Quân..."

"Hừm... Em có chuyện gì sao..." mặt lo lắng

"Anh... Anh có thích em không..." ngập ngừng

Hấn nở nụ cười âm áp.... Tay xoa xoa đầu cô

"Sao em lại muốn biết chuyện này vậy..."

"Anh cứ trả lời em đi"

Hấn lấy tay cô đặt lên tim hấn....

"Hàm Nhi xem cảm nhận đi... Tim anh đập mạnh vậy cũng chỉ vì em thôi đấy..." giọng ngọt

"Thật không" cô hỏi

Hấn gật đầu.... "Thật... Em là người con gái duy nhất anh yêu"

Cô nở nụ cười tươi...

"Nhược Quân... Anh phải chịu trách nhiệm với em đi đấy"

Hấn ngạc nhiên nhìn cô....

"Ý em là sao..."

"Em lỡ trao trọn con tim cho anh mất rồi..."

Không hiểu sao khi cô nói như vậy lòng cô cảm thấy rất vui... Cô cũng không hề nghĩ về Lâm Kỳ hay thấy có lỗi với anh... Ban đầu cô nghĩ cô sẽ thích anh sẽ trao con tim cho anh... Nhưng thời gian ở cùng hấn (Nhược Quân) cô đã nhận ra là cô đã yêu hấn mất rồi... Cái cô dành cho Lâm Kỳ chỉ là tình cảm quý mến thôi...

Hắn nghe cô nói vậy cười toe toét...

"Hàm Nhi... Em đang thừa nhận thích anh hả"

"Ừm" ngại ngùng

Mặt hắn càng vui hơn...

"Anh sẽ chịu trách nhiệm với em cả đời... Chỉ cần em nhìn mình anh là được rồi" âu yếm

"Ừm..."chụt"... vừa ngắt lời xong cô đã hôn vào môi hắn một cái...

Làm hắn ngây người ra.... Phải nói là choáng pha vẫn vui sướng

"Hàm...Hàm Nhi. Em..Em..." áp úng

"Em đánh dấu chủ quyền của em..."

Hắn nghe vậy cười tít mắt...

"Em đánh dấu nữa đi..."

"Anh biết lợi dụng tình hình quá ha... Em không làm nữa..."

"Không... Anh muốn em đánh dấu nữa..."

"Không anh đừng hù nữa....Mau tắm đi không đùa với anh nữa" nói xong cô chạy nhanh ra khỏi bồn tắm...

"Hàm Nhi... Anh chưa tắm xong mà" giọng cười nói

"Kệ anh..." cô ra khỏi phòng tắm đóng cửa lại thờ....

Hắn thấy cô như vậy cười vui sướng thỏa mãn....

[.....]

[.....]

Thời gian trôi đi...

Hắn và cô tình cảm dần thắm thiết hơn...

HẾT PHẦN 33:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33

Thời gian trôi đi... Cô và hắn tình cảm cũng ngày càng thắm thiết sâu nặng hơn....Cô giờ đã tin tưởng hoàn toàn vào con người hắn... Cuộc sống của cô và hắn ngày nào cũng tràn ngập tiếng cười và hạnh phúc... Nhưng ở đời ai biết trước được chuyện gì sẽ xảy ra...

[...]

[...]

Tại công ty của hắn....Ở ngoài phòng làm việc.....

"Tránh ra... Tôi muốn vào.." là giọng của Lâm Kỳ

"Anh chưa có hẹn với Chủ tịch nên không thể vào... Mời anh đi cho" thư ký nữ ở ngoài nói

"Tôi đã nói có chuyện muốn gặp Bạch Nhục Quân mà" Anh cố ý đẩy mạnh nữ thư ký ra

"RẦM" Anh đập cửa sông vào

"Bụp" Anh (Lâm Kỳ) đâm thẳng vào mặt hấn (Nhục Quân) đang đứng nói chuyện điện thoại thì ngã nhào lên bàn...

"Này... Này... Cậu là ai vậy... Mau gọi bảo vệ" thư ký nam của hấn hét lớn cản Lâm Kỳ lại

Sau cú đâm hấn hơi choáng váng vội đứng dậy

"Không sao... Cậu ra ngoài trước đi..." Hấn ra lệnh cho thư kí ra ngoài

"Nhưng mà người này....." chưa nói hết hấn đã chen ngang lời

"Tôi nói không sao... Đây là người quen của tôi" giọng pha chút đầu đón

"À... Dạ... Vậy em xin phép.. Có gì anh cứ gọi em" cúi chào ra ngoài

Sau khi đợi thư ký đi hấn nhìn sang Lâm Kỳ....

"Cậu đến đây có chuyện gì.... Cậu mới tới đã tặng tôi một món quà có ý nghĩa quá đấy... Chưa gì đã đâm thẳng vào mặt tôi rồi"

"Tôi đã biết chuyện của anh và Hàm Nhi rồi" hùng hồn nói

"Vậy là vì chuyện này cậu chạy thẳng đến đây để đánh tôi sao" liếm máu trên môi

"Tại sao anh lại có thể làm tổn thương Hàm Nhi như vậy chứ"

"Tôi thì làm sao... Tôi và Hàm Nhi hiện tại rất hạnh phúc"

"Anh gọi đó là hạnh phúc sao.... Anh đã có vị hôn thê rồi vậy mà còn chơi đùa Hàm Nhi nữa..."

Mắt tròn tròn..

"Cậu đang nói linh tinh gì vậy ai có vị hôn thê... Tôi nể cậu là bạn của Hàm Nhi nên nãy giờ tôi mới nhìn cậu đấy... Cậu đừng có mà tùy tiện nói bậy" tức giận

"Nhục Quân... Tôi nói cho anh biết mặc dù tôi không giàu bằng anh nhưng tôi tin mình sẽ đem lại hạnh phúc cho Hàm Nhi hơn anh... Hôm nay tôi đến để chính thức nói với anh tôi sẽ dành lại Hàm Nhi"

"Nực cười... Sao cậu biết tôi không mang lại hạnh phúc cho Hàm Nhi chứ..."

"Chẳng phải anh để cưới vợ sao... Vậy còn cần Hàm Nhi nữa làm gì không lẽ anh muốn Hàm Nhi làm tình nhân của anh sao"

"Ai sẽ cưới vợ... Cậu nói gì mà tôi thật sự không hiểu"

"Được anh không hiểu tôi sẽ nói cho anh hiểu... Hôm nay bà anh và vị hôn thê của anh đã đến trường gặp Hàm Nhi để cảnh cáo cô ấy rời khỏi anh... Vì anh sắp kết hôn"

"Gi.. Gi.. Chứ... Bà tôi đã đến tìm gặp Hàm Nhi sao" ngạc nhiên

"Anh còn hỏi... Không lẽ anh không biết"

"Chết tiệt..." Hấn nói xong câu lao thẳng ra khỏi phòng làm việc

"Này... Anh đi đâu vậy hả... Tôi chưa nói xong" hét lên

[...]

"Chủ Tịch... Anh đi đâu vậy ạ" Thư ký giọng nhỏ nhẹ hỏi

"Về nhà... mau chuẩn bị xe cho tôi?" gấp gấp

"Nhưng còn cuộc họp" hỏi lại

"Huỷ bỏ cho tôi... Mau chuẩn bị xe" quát

HẾT PHẦN 34:

Chương 34

"Anh đi đâu vậy ạ" thư kí nhẹ giọng hỏi hấn khi thấy hấn gấp gấp chạy nhanh ra khỏi phòng làm việc

"Về nhà... Mau chuẩn bị xe cho tôi" giọng nói nghiêm nghị

"Nhưng còn cuộc họp" hỏi lại

"Hủy bỏ cho tôi... Tập tức chuẩn bị xe" câu quát

Thư kí rùng mình khi nghe hấn hét lên lập tức đi chuẩn bị xe cho hấn.. Hấn tự mình lái xe như bay về nhà lớn của hấn...

Về đến nhà hấn bỏ cửa xe chạy nhanh vào thì tình cờ gặp người làm hấn dừng lại hỏi...

"Bà tôi đâu.."nôn nóng

Người làm thấy hấn thì cúi chào...

"Dạ.... Đang ở phòng khách.... Vói...." chưa kịp nói hết câu hấn đã chạy thẳng vào phòng khách....

"Cậu... Cậu...." người làm ngơ ngác

[...]

"Bà.. Bà ơi.." Hấn nói to

Trong phòng khách phát ra tiếng cười nói rất rộn ràng.. Hấn đi vào....

"Bà???"

"Nhược Quân... Cháu về rồi à.. Mau lại đây ngồi" giọng vui vẻ

"Bà à... Sao bà đi gặp Hàm Nhi chứ" giọng khó chịu nói thẳng vào vấn đề

"Thì ra cháu về đây không phải để thăm bà mà để trách móc bà vì đã đi gặp con bé đó hả" giọng thay đổi ngay

"Bà à... Bà nói đi bà đi gặp Hàm Nhi để làm gì rốt cuộc bà đã nói gì với cô ấy" hơi bực tức

"Bà chả nói gì với con bé đó cả... Ngoại trừ nói nó hãy buông tha cho cháu " kiêu hãnh

"Bà à?....." Hấn hét lớn

Giọng của hấn làm bà ngoại hấn giật mình đứng tim với hấn luôn...

"Tại sao bà lại nói vậy với cô ấy chứ.... Cô ấy chẳng làm gì để mà buông tha cho cháu cả.... Cháu mới là người không chịu buông tha cho cô ấy đấy" chân mày hấn cau lại nói

"Cháu... Cháu... Còn nói như vậy được nữa hả... Cháu có còn phải là con cháu của nhà họ Bạch không hả" tức giận

"Cháu phải... Nhưng bà cũng không được đối xử như vậy với người cháu yêu... Cháu không cho phép..." Hấn nói trong sự tức tối

"Cháu... Cháu..." không nói được lời nào

"Nhược Quân... Anh đừng làm vậy với bà anh chứ..." một giọng nhẹ nhàng điệu đà cất lên

Nãy giờ hấn chỉ lo nghĩ đến chuyện của Hàm Nhi rồi tranh cãi với bà hấn mà quên đi ý là còn một người nữa xuất hiện ngồi cách bà hấn

"Châu... Châu Ngọc" giọng ngạc nhiên

"Hihi... May quá anh vẫn còn nhớ em." Châu Ngọc giả vờ cười duyên nói

"Tại sao em lại ở đây chứ, không phải em đang đi du học sao"

Châu Ngọc đi lại ôm chặt lấy tay hắn cười rạng rỡ nói

"Em nhớ anh nên mới về đó... Anh có nhớ em không..."

[Châu Ngọc bạn từ nhỏ với hắn.. Nhưng từ lúc hắn ba mẹ hắn mất thì Châu Ngọc đã đi du học... Tính cách rất chảnh chọc kiêu ngạo và là tiểu thư của một nhà giàu có... bạn bè thân thiết với ba mẹ đã mất của hắn]

Hắn gỡ tay của Châu Ngọc ra....lâm ả Châu Ngọc nhục nhũ....hắn cũng không thèm trả lời câu hỏi của Châu Ngọc mà nói qua bà hắn...

"Bà à... Cháu hi vọng bà đừng đến gặp Hàm Nhi nữa... Chuyện của cháu, cháu tự lo được... Nếu bà còn đến gặp Hàm Nhi thêm lần nào nữa cháu sẽ không nhìn mặt bà nữa..." giọng kiên quyết nói

"Cháu vì một con nhỏ quê mùa đó mà dám từ mặt bà hả... Sao cháu dám" tức giận

"Cháu xin lỗi..." quay lưng bỏ đi

"Nhược Quân... Cháu mau đứng lại cho bà" Bà của hắn hét lên nhưng hắn vẫn cứ đi

"Bà ơi....bà đừng giận để cháu đi nói chuyện với anh ấy" nói xong Châu Ngọc chạy theo hắn

"Nhược Quân... " Châu Ngọc đi theo sau gọi hắn

Hắn quay người lại

"Còn chuyện gì nữa sao" giọng lạnh lùng

"À.. Thật ra anh đừng giận bà, bà anh làm vậy cũng chỉ vì anh thôi... Anh hãy nghe lời bà anh đi được không" giọng nói điệu

"Châu Ngọc" Hắn gọi

"Hả" nhẹ nhàng đáp trả

"Em.. đừng có can thiệp vào chuyện của anh, chuyện của anh, anh tự lo được" nói xong hắn bỏ đi để lại Châu Ngọc đứng ngơ ngác

"Nhược... Nhược..." Châu Ngọc gọi mà hắn không thèm nghe

[...]

"Nhược Quân...Em không chịu thua đâu...Em sẽ làm cho nó phải rời khỏi anh... anh cứ chờ đó đi... Nó là gì mà em phải nhường anh" Châu Ngọc nhếch mép nói

+ HẾT PHẦN 35:

+ Nếu có thể để lại cho Thùy một nút sao bên dưới nhé... Cảm ơn ạ

+ Truyện có sai sót gì mong mấy bạn thông cảm nha

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

PHẦN_36: TIẾP

"Nhược Quân... Em không chịu thua đâu... Em sẽ làm cho nó phải rời khỏi anh... Anh cứ chờ đó đi... Nó là gì mà em phải nhường anh" Châu Ngọc nhếch mép nói

Sau khi rời khỏi nhà lớn hắn phóng xe như điên về nhà riêng của hắn...

Về đến nhà, hấn lao thẳng vào nhà luôn miệng gọi tên cô...

"Hàm Nhi... Hàm Nhi.."

"Hàm Nhi... Em đâu rồi...Mau ra đây gặp anh mau lên " Hấn thật sự rất sợ cô bỏ đi rời xa hấn... Và hấn sẽ mất cô mãi mãi

Cô đang loay hoay trong bếp nghe tiếng gọi liên tục của hấn liền nhìn ra.... Hấn vừa thấy cô đã đi nhanh lại ôm trầm lấy cô... Làm cô hoảng hồn ngạt thở khi hấn ôm quá chặt

Hấn ôm lấy cô vui đầu vào bả vai của cô... Hấn hít một hơi dài hương thơm từ người cô phát ra...

[...]

"Nhược... Nhược Quân... Em khó thở..." cô động dậy người muốn thoát ra khỏi lồng ngực đang siết chặt lấy cô

"Đứng yên đi... Anh còn muốn ôm em" Hấn nhất quyết không buông

"Hộc... Hộc..." cô bắt đầu khó chịu

"Nhược Quân... Em khó thở quá này anh muốn làm ngạt chết em hả" cô cầu nhàu

"Sao em không nói với anh" Hấn hỏi giọng trêu mếu

"Nói gì... Sao hôm nay anh giống trẻ con vậy hả..."giọng cô nhẹ lại

Hấn từ từ buông lỏng cô ra nhưng vẫn không buông hấn mà vẫn ôm ngang eo thon thả của cô

"Sao em không gọi điện cho anh nói hôm nay bà anh đã đến gặp em" giọng hấn nhẹ nhàng

"À... Hìhi... Cũng chẳng có gì mà anh... Em không sao...Anh đừng lo nữa" Cô trấn an hấn

"Không sao" Hấn hỏi lại

Cô gật đầu... "Ừm"

"Em đang giấu anh chuyện gì phải không... Bà anh đến gặp em để nói những lời không hay với em... Vậy mà em nói không sao... Đến lễ em phải nổi cáu với anh mới đúng chứ" Hấn thăm dò cô

Cô cười nhẹ áp hai tay mình lên má hấn...

"Nhược Quân em yêu anh...Rất yêu anh... Thì mấy chuyện nhỏ này em chịu được.." cô nói

Hấn cười khi nghe cô nói vậy hôn nhẹ lên trán cô...

"Anh cũng yêu em.. Vì vậy sau này có chuyện gì cũng nói với anh nha.. Đừng chịu đựng một mình... Em có anh để làm gì chứ...."Hấn nói giọng nhẹ

"Ừm.. Em biết rồi..." cô cười rồi ôm hấn

HẾT PHẦN 36:

+Truyện có sai sót gì mong mấy bạn thông cảm nha..

+Cho Thùy xin một nút sao bên dưới nhé... Cảm ơn các cậu

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36

PHẦN37: TIẾP

"Anh cũng yêu em.. Vì vậy sau này có chuyện gì thì cũng hãy nói với anh...Đừng có chịu đựng một mình... Em có anh để làm gì chứ" Hấn giọng nhẹ nói

"Ừm... Em biết rồi" cô cười rồi ôm chặt lấy hắn

[...]

Một tuần trôi đi... Hắn không hề về nhà để thăm bà hắn kể từ lúc chuyện Hàm Nhi bị bà hắn xử mắng... Nói một cách dễ hiểu hơn là hắn giận bà hắn

Cả một tuần đó hắn làm việc xong là về nhà ngay lập tức để chăm sóc cô... Cô đi đâu hắn cũng chờ đi... Vì hắn không muốn bà hắn lại làm tổn thương đến cô thêm lần nào nữa...

Một tuần tiếp lại trôi... Hôm nay là một buổi sáng đẹp trời

Trong nhà bếp những âm thanh nấu ăn phát ra... Mùi thơm nghi ngút bốc lên... Là hắn đang tất bật nấu ăn cho cô...

Cô từ trên cầu thang bước xuống.... Khuôn mặt mệt mỏi đi lại... Hắn nghe tiếng bước chân liền quay lại nhìn.... Thấy cô có vẻ mệt mỏi xanh xao hắn hốt hoảng bỏ đồ ăn xuống liền chạy lại dịu dàng hỏi

"Hàm Nhi... Em sao vậy... Không khỏe ở chỗ nào sao" giọng đầy lo lắng

"Ồ... Em chỉ cảm thấy khó chịu trong người một chút thôi... Không đến mức nghiêm trọng đâu.... Anh đừng lo" cô cười nhẹ nói

"Không được rồi anh sẽ đưa em đến bệnh viện... Mau đi thôi" Hắn nói xong liền dịu dàng cô đi

"Nhược... Nhược Quân em không sao....Em sẽ tự đến bệnh viện sau khi tan học ở trường... Không phải hôm nay anh có cuộc họp quan trọng ở công ty sao... Anh mau thu xếp đi nhanh đi không lại trễ..." Cô kéo tay hắn lại nói

"Hàm Nhi em thật không sao chứ..." Hắn nói nhẹ nhàng

"Ừ..." cô cười rồi gật đầu

"Em đến bệnh viện một mình được không... Hay để anh sai người chở em đi" Hắn áp tay vào má cô nói

"Em tự đến một mình được... Không cần phiền đến người khác đâu... Anh đừng lo nữa" Cô nói giọng trấn an hắn

Hắn nghe cô nói vậy chỉ đành gật đầu rồi "Ừm" một cái

[...]

Chiều hôm đó tại trường đại học của cô... Cô vác khuôn mặt ủ rũ mệt mỏi ra về... Ra đến cổng trường cô gặp Lâm Kỳ...

Vừa thấy cô anh đã chạy nhanh lại...

"Hàm Nhi em không khỏe sao...Mặt em có vẻ mệt mỏi... Trong giờ học cũng không được tập trung cho lắm" hỏi thăm cô

"Hihi... Dạ... Em chỉ hơi mệt trong người thôi ạ " cười cười nói

"Vậy em đi khám chưa"

"Giờ em đang tính đi đây ạ..."

"Vậy để anh đưa em đi"

"Không... không cần đâu ạ... Em tự đi được... Mất công lại phiền anh" cô xua xua tay nói

"không phiền đâu... Anh sẽ đưa em đi cho an toàn...Nào mau đi thôi" anh cười tươi nói

"Dạ... Cảm ơn anh nha anh Lâm Kỳ"

"Ừm... Cũng không có gì mà"

[...]

Tại bệnh viện

Anh ngồi đợi 25 phút mà vẫn chưa thấy cô ra anh càng lo lắng hơn... Anh không biết cô bị gì có nghiêm trọng không... Lòng anh nôn nóng đi qua đi lại, thì bác sĩ cùng cô đi lại...

Mặt bác sĩ vui vẻ đi lại nhìn anh...

"Chúc mừng anh... Anh đã làm ba"

HẾT PHẦN 37:

+ Truyện có sai sót gì mong mấy bạn thông cảm nha

+ Cho Thùy xin một nút sao bên dưới nhé...

+ hình ảnh để chơi nha.... Không liên quan đến truyện

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37

Mặt bác sĩ vui vẻ đi lại chỗ anh nói với giọng nhẹ nhàng

"Chúc mừng anh...anh đã làm ba"

Anh nghe xong câu mặt đơ ra cổ họng cũng dần cứng lại không thể nói được lời nào chỉ biết đưa mắt nhìn cô... cô thấy anh như vậy cũng không dám nhìn thẳng vào mắt anh chỉ cúi mặt xuống... Cô tính quay qua giải thích với bác sĩ thì bị anh chặn họng

"Làm... làm ba sao " giọng anh áp úng hỏi lại bác sĩ

"Phải...anh đã được làm ba rồi... đứa bé rất khỏe mạnh...Anh chỉ cần chăm sóc người mẹ thật chu đáo là được..." bác sĩ vừa nói vừa dặn dò anh với một nụ cười tươi

"Bác sĩ à anh này không phải là...(Dạ tôi biết rồi... Cảm ơn bác sĩ) cô chưa kịp nói hết câu anh đã chen ngang

"Vậy thì tốt... giờ anh có thể đưa cô ấy về " nói xong bác sĩ quay lưng đi thẳng

Anh và cô cúi chào bác sĩ đó rồi cũng bước ra về... Từ trong thang máy cho đến khi xuống cửa lớn bệnh viện anh vẫn không nói câu nào với cô...khi ra khỏi cửa anh mới bất chợt nắm tay cô kéo lại

Cô cũng vì thế mà giật mình ngược mắt nhìn anh...

"Đứa.... đứa bé là thế nào vậy Hàm Nhi...Có phải là con của người có tên là Nhượng Quân đúng không " giọng anh rất nhẹ nhàng hỏi cô

Cô nghe anh hỏi vậy thật sự không biết mở lời làm sao... cô không muốn làm anh tổn thương

"Em không trả lời vậy là anh đã đoán đúng rồi.. Hấn đã biết em có thai chưa..."

"Chưa... Em cũng mới biết...Nên em chưa nói "

" Giờ em tính làm sao...Không phải hấn đã có vị hôn thê rồi hả... "

"À.. chuyện đó chỉ là hiểu lầm thôi... Cô gái đó không phải là vị hôn thê của Nhượng Quân..." cô xua xua tay giải thích

Lâm Kỳ nghe vậy cười nhạt buông tay cô ra...

"Em..Em thật sự yêu hấn hả" giọng anh ngập ngừng hỏi cô

"Ừm...Em thật sự xin lỗi anh" cô cúi đầu nói

"Không cần xin lỗi anh...Em không có lỗi"

"Lâm Kỳ...Em cảm ơn anh thời gian qua đã giúp em... và cũng xin lỗi anh nhiều lắm..." Cô vẫn không thể ngược mắt nhìn anh nói

Anh cười nhẹ đi lại gần cô... Đưa tay xoa xoa đầu cô

"Em ngốc quá... Việc gì phải xin lỗi anh chứ chỉ cần em hạnh phúc là anh vui rồi..." giọng anh chậm rãi nói

Cô ngược cặp mắt ngân ngẩn lên nhìn anh...

"Cảm ơn anh nhiều lắm Lâm Kỳ..."

Anh chỉ cười không nói gì... Thì tiếng chuông điện thoại cô reo

"Reng..Reng.." cô móc điện thoại từ trong đồ sách ra nhìn... màn hình chỉ hiển thị một dãy số duy nhất ngoài ra không hiển thị tên..

Cô hít một hơi dài nhìn lên Lâm Kỳ nói với giọng nhỏ

"Anh đợi em một chút nhé...Em đi nghe điện thoại"

Anh cười rồi gật đầu nhẹ....

HẾT PHẦN 38:

+ Các bạn cho mình xin một nút sao bên dưới nhé...

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

PHẦN39

"Anh đợi em một chút nhé... Em đi nghe điện thoại " giọng cô nhẹ nhàng nói

Anh đứng im rồi gật đầu một cái

Cô đi được mấy bước chân thì đứng lại nhắc máy lên nghe.... Cuộc nói chuyện cũng không quá kéo dài cho lắm cô vừa nói chuyện được khoảng 3 phút thì quay lại chỗ Lâm Kỳ

Cô cười nhẹ nói với anh

"Lâm Kỳ xin lỗi anh giờ em có việc phải đi trước đây...anh về một mình nhé"

"Em đi gặp ai sao" anh cất giọng hỏi lại

"Ừm" cô gật đầu nhẹ

"Vậy em đi cẩn thận nha... Anh về trước " anh cười nói với cô

"Dạ..."

Sau khi anh rời khỏi cô cũng ra bắt taxi đến chỗ hẹn...

Tại một nhà hàng sang trọng... Cô bước vào đi lại quầy tiếp tân hỏi

"Dạ... Cho tôi hỏi"

"Chào cô... Tôi có thể giúp gì cho cô" một nhân viên ở quầy tiếp tân thân thiện cười nói

"Tôi muốn hỏi bà Bạch ngồi ở bàn nào vậy " giọng cô nhỏ lại

"Cô là Hàm Nhi ạ"

"Dạ đúng" cô gật đầu

"Vậy xin mời cô đi bên này... Bà ấy đang trong phòng ăn" nhân viên vừa nói vừa dẫn cô đi

Đi được một đoạn ngắn thì nữ nhân viên dừng chân trước một phòng ăn sang trọng và rất lớn

"Tới rồi ạ.." nhân viên đó chỉ phòng ăn trước mặt cho cô

"À... Dạ vâng cảm ơn cô" cô cúi đầu cảm ơn

Nhân viên đó cũng cúi chào lại rồi quay lưng đi...

Cô đứng trước cửa thờ một cái rồi đưa tay đẩy nhẹ cánh cửa ra... Cô bước vào trong thấy bà hấn và một người phụ nữ nóng bỏng sexy theo phong cách phương tây đó là Châu Ngọc... Cô ta ngồi vênh vào liếc nhìn cô

Cô cúi đầu kính trọng để chào...

"Con chào bà và chị"

"Hừm...không dám... Ngồi xuống đi" bà hấn kênh kiệu nói

Cô nghe vậy nhẹ nhàng ngồi xuống ghế....

"Cô biết tôi gọi cô đến đây là về chuyện gì rồi đúng không" bà hấn nói

"Dạ..."

"Vậy được tôi sẽ vào thẳng vấn đề... Tôi không muốn làm mất thời gian của đôi bên..." bà hấn nói giọng khó chịu

"Dạ... Có gì bà cứ nói"

"Buông tha cho thằng cháu của tôi đi... Muốn bao nhiêu tiền tôi sẽ cho... chứ cô.... không xứng với nhà họ Bạch chúng tôi" bà hấn nói với giọng khinh thường cô

Nghe đến đây cổ họng cô như cứng lại... Ngược mặt lên nhìn bà hấn

"Cháu... Cháu yêu anh Nhượng Quân là thật lòng... Cháu không cần tiền gì cả.." cô cắn chặt môi nói

"Không cần tiền... Cô bớt làm cao đi... người như cô ngoài đường thiếu gì..."

"Cháu không phải hạng con gái như bà nghĩ đâu" cô giải thích

"Tôi không quan tâm cô là người như thế nào... Tóm lại hãy chấm dứt với cháu tôi đi..."

"Cháu...." ngập ngừng

"Tôi xin cô đấy hãy buông tha cho cháu tôi... Nó còn phải phát triển sự nghiệp của nhà họ Bạch phải sinh con nối dõi thì bên cạnh nó phải có một người phụ nữ giỏi giang thấu hiểu nó giúp đỡ nó mà cô thì không thể làm được..."

Khuôn mặt cô tự nhiên có hai dòng lệ tuông ra... miệng cô mấp máy...

"Cháu sẽ cố gắng mà...xin bà hãy cho cháu một cơ hội"

"Cô cố gắng chỉ thêm vô ích thôi... Tôi đã quyết có một người cháu dâu duy nhất là Châu Ngọc rồi ngoài ra sẽ không thêm ai khác... Hơn nữa Châu Ngọc sẽ là một người phụ nữ ở bên cạnh giúp đỡ cho Nhượng Quân rất nhiều về sự nghiệp cũng như xây dựng gia đình" vừa nói bà hấn vừa nắm chặt tay của ả Châu Ngọc

Cô nghe mà hai hàng lệ cứ thế tuôn chảy.... Cô im lặng không nói gì

"Hàm Nhi nếu cô thật sự yêu nó thì cô không muốn tình cảm bà cháu của chúng tôi rạn nứt đâu đúng không.... cô nghĩ đi vì chuyện của cô mà đã mấy tuần liền nó không hề gọi điện thoại cho tôi cũng như về nhà thăm tôi.... Nếu cô thật sự yêu nó thì hãy để mối quan hệ bà cháu của chúng tôi tốt đẹp như xưa đi.... hãy buông tha cho nó..."

Cô nắm chặt tay... Cô yêu hấn rất nhiều... hấn là người đã mang lại hạnh phúc cho cô... Cho cô biết thế nào là tình yêu thật sự... nhưng mà cô không thể ỉ kỷ vì hạnh phúc của bản thân mà làm bà hấn và hấn đau khổ được... thực sự lương tâm cô không cho phép...

Cô cắn chặt môi cố nén những giọt nước mắt cất giọng

"Dạ... Cháu hiểu rồi ạ..."

HẾT PHẦN 39

● Cho mình xin một nút sao nhé....

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39

PHẦN 40

"Dạ... Cháu hiểu rồi... Bà hãy yên tâm..." giọng cô nhẹ lại... Nước mắt không ngừng rơi...

Bà hấn nghe vậy mắt mở to nhìn cô hỏi lại...

"Cô hiểu thật rồi chứ... Vậy tức là cô sẽ không đeo bám cháu tôi nữa đúng không"

Cô gật gật đầu không nói gì...

Bà hấn và ả Châu Ngọc cười hải lòng bà hấn cất giọng nói tiếp...

"Thế cô cần bao nhiêu... Tôi sẽ đưa... Coi như tiền chợ cấp thời gian qua cô chăm sóc thay cháu dâu tương lai hộ tôi..."

Cô nghe từ cháu dâu tương lai mà cổ họng nghẹn lại... Cô vội đưa tay lau hàng nước mắt ngược mặt lên nói...

"Dạ... Cháu không cần tiền đâu..."

"Cô chắc không... Dù sao cũng phải nhận một ít chứ... Cô cũng đâu giàu có gì phải biết thương cho bản thân mình chứ" ả Châu Ngọc nói với lời khinh bỉ coi thường cô

"Tôi sẽ không nhận một đồng xu nào cả... Tôi yêu anh Nhượng Quân là thật chứ không phải yêu rồi vợ vét tiền của anh ấy" cô ăn môi nói

Ả nghe chỉ nhếch mép cười kiêu khinh thường câu nói của cô

"Vậy được rồi... Tất cả nhờ cả vào cô... mong rằng cô sẽ rời xa anh ấy càng nhanh càng tốt để chúng tôi còn có thời gian nối lại tình cảm xưa" ả nói kiêu hãnh

"Được..." cô nói

Sau khi nghe xong câu trả lời cuối của cô, ả Châu Ngọc và bà hấn thường như đã cảm thấy hải lòng nên cũng đứng dậy ra về... ả Châu Ngọc để bà hấn ra xe chờ trước rồi quay đầu nhìn lại cô buồn ng một lời sỉ vả cô trước khi đi...

"Hàm Nhi... Cô đừng nghĩ sẽ thắng được tôi... Cô tưởng mình xứng với anh Nhượng Quân hả mà đòi trèo cao... cớ cô chỉ xứng với những người tầm thường thôi... Nghe rõ chưa" ả nghiêng răng nghiêng lợi nói xong hất tóc kiêu ngạo bỏ đi... còn cô ngồi lặng lại cảm thấy chua xót với những lời ả vừa nói... Nghèo thấp hèn thì không được phép yêu sao... Một khi trái tim đã muốn thì cô làm sao có thể ngăn lại được... Huống chi hấn cần cần ả khi chăm sóc cô bảo sao cô không động lòng yêu hấn được...

Sau khi ả Châu Ngọc rời đi...

Cô ngồi rất lâu trong phòng ăn ngồi suy ngẫm... Rồi cứ thế hai hàng nước mắt lại chảy lăn tròn trên gò má rơi xuống thấm vào chiếc váy trắng cô đang mặc trên người...

Cô ngồi rất lâu rồi cũng đứng dậy đi ra khỏi quán với bộ dạng vô cùng mệt mỏi... Sau khi ra khỏi nhà hàng cô móc chiếc điện thoại lên gọi cho hấn...

"Alô... Em gọi anh có chuyện gì không hả cục cưng" giọng hấn nhẹ nhàng trìu mến nói với cô... giọng nói ả áp đó khiến cô không thể kiềm được nước mắt

"Nhượng Quân... Em yêu anh..." cô nói trong nước mắt và đau khổ nhưng cũng không để cho hấn biết là cô đang khóc...

"Sao thế nhớ anh rồi à... Xem ra giờ em không thể sống xa anh được rồi... Ngoan đi anh cũng đang nhớ em đến phát điên nè" giọng hấn bên kia truyền đến

"Dạ.... Tôi nay anh về sớm nha em muốn nấu bữa tối cho anh ăn "

Bên kia hấn cười toe toét... giọng hớn hờ trả lời...

"Tuân lệnh bà xã..."

"Nè... Ai gọi ai là bà xã hả...." cô cố giả vờ ỏng ẹo với hấn

"Bà xã... bà xã... bà xã... Hàm Nhi em là bà xã của "

"Anh lẻo miệng quá đó... Tôi gặp nha" cô cười trong nước mắt nói....

"Ừm... Yêu em." hấn nói

Nghe xong cô cúp máy.... cô lau hàng nước mắt rồi bước chân về nhà...

TỐI HÔM ĐÓ...

Cô đang loay hoay trong bếp chuẩn bị đồ ăn... Hấn vừa về nhà đã chạy thẳng vào nhà tìm cô... Vừa thấy cô hấn đã chạy lại ôm chầm từ phía sau cô...

HẾT PHẦN 40

●TRUYỆN CÓ SAI SÓT GÌ MONG MẤY BẠN THÔNG CẢM NHA...

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

Phần 41

Hấn ôm chầm lấy cô từ phía sau... Hai tay hấn ôm chặt lấy eo cô... Hấn vùi đầu vào mái tóc cô hít một hơi sâu của hương thơm từ mái tóc cô phát ra hấn nhẹ nhàng đặt lên đầu một nụ hôn thật ấm áp chứa đầy tình yêu thương...

Cô cọ quấy trong vòng tay hấn nói

"Nhược Quân bỏ em ra đi... Em đang nấu ăn mà... Đừng có hù nữa mau lại bàn ngồi đi..."

"Không thích... cả ngày hôm nay anh nhớ em lắm đấy... Cho anh ôm em thêm chút nữa đi" giọng hấn nài nỉ cô

"Không được.... Em đang bận mà..." cô kiên quyết

"Thôi được rồi... Tạm tha cho em đấy anh sẽ ngồi ngoan ở đây nhìn ngắm em..." nói xong hấn buông tay ra khỏi eo của cô đi lại bàn ngồi

"Vậy mới ngoan" cô nói

Hấn cười tí mắt... khi thấy cô khen hấn

15 phút sau cô chuẩn bị hoàn tất một bữa ăn thịnh soạn mang ra bàn cho hấn...

"Woa... Thơm quá" mắt hấn sáng lên khi trông thấy đồ ăn cô tự nấu

"Nè....! Anh mau ăn đi..." cô gấp liên tục đồ ăn vào chén cho hấn

Hấn bỏ vào miệng nhai nhai mà không nói gì... cô thấy hấn không hề hấn gì nên cất giọng hỏi hấn

"Sao thế....? Đồ ăn không ngon sao... không phải chứ em đã học kĩ lắm rồi mà..."

"Ngon lắm... Nhưng có điều tất cả món ăn này không thể so với thịt em được" mặt hấn gian xảo nói

"Nè....! Anh lại tính dờ trò biến thái với em nữa hả... Hôm nay không được trong người em không được khỏe..." cô cười nói

"À... Hàm Nhi" hấn nhìn qua cô nói

"Sao nữa..."

"Hôm nay em đi khám bác sĩ nói gì..." hấn hỏi bằng giọng lo lắng

"À... Chuyện đó..." cô ngập ngừng... cô không muốn cho hấn biết là cô đã mang thai con hấn được 1 tuần rồi... Cô không muốn vì cô mà tình cảm bà cháu của hấn rạn nứt... Bà hấn đã nói vậy thì cô cũng không thể mặt dày phá hoại sự nghiệp của hấn được

"Sao vậy... Có gì không tốt sao..." hấn vội bỏ bữa xuống nắm tay cô hỏi với ánh mắt sợ hãi

"Không.. Bác sĩ nói em không sao chỉ tại em lo học quá nên mới dẫn đến kiệt sức thôi... tịnh dưỡng vài ngày sẽ hết..." cô cười nói cho qua chuyện

Hấn nghe vậy cười nhẹ nhõm nói

"Vậy thì được... anh còn lo em bị gì..."

"Em sao có thể bị gì chứ anh suy đoán lung tung không à" vừa nói cô vừa véo nhẹ tai hấn

"Đúng vậy Hàm Nhi sao có thể bị gì được chứ... Em còn phải nấu ăn cho anh ăn mỗi ngày còn phải lấy anh sinh con cho anh nữa.... Anh sẽ chối chặt em không cho em rời xa anh" hấn nói bằng giọng hạnh phúc

Còn cô nghe xong không kiềm được nước mắt cứ chảy cả ra... Tim cô đau lắm... nó thật sự rất đau... nó như đang rỉ từng giọt máu trong tim cô... Cô lần đầu tiên trong cuộc đời có một người con trai yêu cô đến vậy... Nhưng cô lại không thể ở bên... Cũng bởi vì cô không xứng với hấn

"Em sao thế... Sao nước mắt lại rơi?... em đau ở đâu sao không khỏe hả... hay anh làm em không vui" hấn lau nước mắt cho cô hỏi bằng giọng trìu mến

Cô nhìn hấn mà không thể kiềm được nước mắt... Giữ chặt tay hấn trên má mình cười trong nước mắt nói

"Không.. Tại em vui quá thôi... Đây là những giọt nước mắt hạnh phúc của em"

Hấn cười tay kia đưa lên xoa xoa đầu cô nói

"Hàm Nhi của anh đã lớn thật rồi..."

Cô cười không nói gì nước mắt vẫn cứ rơi vì đau đớn xen lẫn vui sướng vì thời gian qua được ở bên hấn giờ cô nên rời đi thôi về mà nơi cô chưa từng biết anh...

"Hàm Nhi chúng ta kết hôn đi..." hấn vừa nói vừa cười rạng rỡ

"Hả..." cô ngạc nhiên nhìn hấn

"Em đợi anh hoàn thành xong dự án này... Rồi anh sẽ dẫn em về nhà ra mắt bà anh... Hai chúng ta lúc đấy sẽ chính thức được ở bên nhau..." hấn nắm chặt tay cô nói

"Được... Hai chúng ta lúc đấy sẽ kết hôn..." cô cười nhạt nói

HẾT PHẦN 41:

- Truyện kết He.. Nên mấy bạn cứ yên tâm
- Cho mình xin một nút sao bên dưới khi bạn đọc xong truyện nha

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

"Được....! Đến lúc đó chúng ta cùng kết hôn..." cô cười nhạt nói., nhưng trong thâm tâm cô đau lắm mà điều này không một ai có thể hiểu được...

Hấn nghe vậy nở một nụ cười ấm áp tiến sát lại cô hôn nhẹ lên trán cô một cái thật nhẹ...

"Hàm Nhi... Anh yêu em..." hấn cất giọng trầm áp nói

Cô cười nén những giọt nước mắt muốn rơi lại... Ôm chặt hấn nói

"Ừm... Em cũng yêu anh..." Cô muốn nói lời cuối cùng yêu hấn trước khi ra đi, mà chắc sau này cô sẽ không còn cơ hội nói nữa... Cô muốn hấn biết rằng cô cũng yêu hấn... Muốn hấn nhớ một chút gì đó về cô...

"Thôi...! Anh mau ăn đi, đồ ăn nguội hết rồi này...! "Cô thả hấn ra đánh trống lảng qua chuyện khác vì sợ nếu hấn còn nói những lời ngọt ngào này thì chắc cô sẽ không kiềm được nước mắt mà khóc òa lên mất thôi... lúc đó cô cũng không thể buông tay mà rời xa hấn...

Hắn cười nhẹ rồi ngồi xuống dùng bữa...

Tối hôm đấy cô ôm chặt hắn ngủ... Cô muốn được một lần cuối tận hưởng những gì ấm áp của hắn dành cho cô...

Hắn thấy cô ôm chặt hắn khác biệt với mọi ngày mà cảm thấy ngạc nhiên...

"Hàm Nhi....?" Hắn hỏi

"Hửm...!" Cô ngước mặt lên nhìn hắn...

"Hôm nay em lạ lắm...? Thường ngày em đâu có như vậy..." hắn nhìn vào mắt cô hỏi

Cô cố không để lộ ra điều gì cất giọng hỏi lại

"Em có gì đâu mà lạ chứ..."

"Không lạ sao...!" Hắn nói

"Ừm...! Không lạ gì hết...? Cô nở nụ cười nhìn hắn

"Không phải...! Em rất lạ...! Mọi bữa em đâu chủ động ôm anh như thế này đâu...? Mỗi lần anh muốn ôm em chỉ toàn bị em đá xuống giường thôi... Vậy không lạ chứ còn gì..."

"Ừ...! Vậy anh không thích em ôm nữa thì thôi..." cô giả vờ giận dỗi hắn... quay người lại

"Ồ...! Anh không có ý như vậy đâu... Được em ôm là hạnh phúc nhất của anh..." hắn thấy cô như vậy liền luôn tay kéo mạnh cô ôm chặt vào lồng ngực hắn...

Cô mỉm cười nhẹ không nói gì...!

"Hàm Nhi...?"

"Hả..." cô nằm trong vòng tay ấm áp của hắn trả lời...

"Sau khi chúng ta kết hôn...! Em cùng anh đến thăm bố mẹ anh nha...?" Giọng hắn nhẹ lại

"Ừm... Nhưng Bố mẹ anh ở đâu vậy... sao em không thấy họ đến thăm anh...?" Cô hỏi bằng giọng ngây thơ

"Bố mẹ anh...! Họ đang ở một nơi vô cùng xa...! "

"Ừm.., em biết rồi... sau này em và anh sẽ cùng đi đến để gặp họ...!" Cô nói đến đây nước mắt tự nhiên rơi ra... Cô cố không khóc lên lời vì sợ hắn biết nên cứ nín chặt ở trong lòng...

"Ừm... ngoan lắm... Ngủ đi..." hắn xoa xoa đầu cô nói

Cô gật, gật đầu không nói gì... Cả hai chìm vào trong giấc ngủ say

SÁNG HÔM SAU...

Hắn mơ hồ ngồi dậy nhìn xung quanh nhưng không thấy cô đâu... Hắn bước xuống giường đi vào phòng tắm nhìn nhưng cũng không có... hắn nghĩ cô dưới lầu nên vội xuống tìm

"Hàm Nhi..."

"Hàm Nhi..." hắn vừa đi vừa gọi tên cô nhưng cô cũng không lên tiếng...

Hắn đi khắp nhà để tìm cô đủ mọi chỗ cũng không thấy cô... Hắn đi vào bếp thì thấy trên bàn có 1 bữa sáng kèm thêm một tờ giấy của cô....

"Tạm biệt nhé Nhược Quân..."

Em đi đây... Thời gian qua cảm ơn anh đã giúp đỡ cho em ở nhờ rồi còn quan tâm chăm sóc em nữa... Những kỉ niệm ấy em sẽ không quên đâu... Nhưng mà chuyện kết hôn chúng ta không thể... Hai chúng ta thật sự khác nhau rất nhiều... Nhiều đến mức mà em không thể nào với tới...Em không xứng với anh... Anh hãy tìm một người phụ nữ tốt hơn em giỏi giang hơn em mà yêu rồi hai người cùng xây dựng hạnh phúc cho riêng mình...

Quên em đi... Và xin anh đừng tìm em đây là điều em muốn anh làm đấy...

Kí tên: HÀM NHI"

Hắn đọc xong tờ giấy người như mất hồn lao thẳng ra khỏi nhà lên xe khởi động chạy đi tìm cô khắp nơi.. Hắn còn gọi điện thoại huy động thêm người để tìm cô...

Hắn cũng chặn hết các chuyến bay.... Tàu, ga, để tìm tung tích của cô... Tìm cả một ngày trời hắn vẫn không tìm thấy cô... Hắn như phát điên quỳ xuống đường gào thét... Tình cờ thư kí hắn chạy đến..

"Anh... anh à...! Bình tĩnh lại đi anh... nhất định sẽ tìm thấy cô gái đấy thôi... Em đã nhờ bên thám tử rồi.. anh cứ an tâm đi? Thư kí hắn vừa nói vừa đỡ hắn dậy

"Cậu bảo tôi làm sao bình tĩnh đây... Cô ấy bỏ tôi đi rồi... Cô ấy thật sự đã bỏ tôi mà đi rồi..." hai hàng lệ của một người đàn ông mạnh mẽ như hắn rơi xuống

"Anh à..." thư kí hắn cũng đau lòng khi thấy hắn như vậy

"Rốt cuộc vì thứ gì chứ... Cô ấy đã bảo sẽ kết hôn với tôi mà..."

HẾT PHẦN 42

● CHO THÙY XIN MỘT NÚT SAO NHÉ

● TRUYỆN CÓ SAI SÓT GÌ MONG CÁC BẠN THÔNG CẢM

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42

"Rốt cuộc là vì thứ gì chứ...! Cô ấy đã nói sẽ kết hôn với tôi mà...!" Hắn vừa rơi nước mắt vừa nói

"Anh à....! Em xin lỗi...!" Thư kí hắn nói

"Cậu...! Cậu nói cái gì vậy...?" Hắn nhìn người thư kí đó nói

"Hôm trước bà anh và Châu Ngọc có đến tìm em hỏi lấy sổ của Hàm Nhi...! Em chỉ là nhân viên nên không dám cãi đã đưa sổ cho bà anh rồi...! Em xin lỗi anh...!" Thư kí hắn giọng có lỗi nói

"Gì chứ...! Tại sao cậu không nói với tôi...!" Hắn trợn mắt hét lớn

"Bà anh không cho em nói...! Nếu em nói bà anh sẽ đuổi việc em...! Em xin lỗi anh...!" Cậu thư kí đó cúi đầu nói

"Bà tôi đang ở đâu...!" Hắn hét lên

"Dạ....! Đang ở biệt thự lớn ạ"

Hắn nghe xong chạy nhanh lại xe mở cửa phóng đi...

"Anh...! Anh...!" Thư kí hắn nhìn theo gọi tên hắn rồi cũng nhanh chóng chạy lại xe đi theo hắn để phòng trừ có chuyện chẳng lành xảy ra lúc hắn về nhà trong tâm trạng này...

Hắn như một người điên chạy hết tốc độ trên đường cao tốc mà không suy nghĩ gì... Các xe khác thấy vậy chỉ biết nhường đường cho hắn đi vì không muốn gây ra tai nạn

[...]

Về đến nhà... Hắn mở cửa xe... xông thẳng vào, không cần quan tâm người làm trong nhà đang cúi chào...

"Bà...! Bà à...!" Hắn lớn tiếng gọi

Bà hắn đang vui vẻ ngồi nói chuyện với Châu Ngọc vừa nghe tiếng hắn gọi bà hắn đã vội nhìn ra...

"Cháu còn nhớ người bà này nữa hả...! Sao giờ mới chịu về thăm bà...! Mau ngồi xuống đi cháu...! Có Châu Ngọc đến thăm bà nữa này con bé công nhận là hiếu tâm lí của người già lắm đấy...!" Bà hắn vừa nói vừa khen hết lời ả

Mặt hần hầm hầm không chịu ngồi xuống ghế nói thẳng vào mặt bà hần bằng giọng lạnh lùng...

"Rốt cuộc bà đã làm gì Hàm Nhi rồi à...!"

Bà hần nghe từ Hàm Nhi sát mặt chuyển qua khó chịu lườm hần nói

"Cháu về đây chỉ muốn hỏi bà về con bé đó thôi hả...! Con bé đó ở đâu sao bà biết được...!"

"Bà đã đến tìm Hàm Nhi mà...! Giờ cô ấy bỏ đi rồi cháu không hỏi bà vậy cháu hỏi ai...!" Hần nói

Bà hần cười khi nghe từ Hàm Nhi bỏ đi nói...

"Cuối cùng thì nó cũng chịu đi...! Nó nghĩ vậy là đúng đấy cháu cũng nên từ bỏ đi...! Dù sao nó làm vậy là nghĩ cho cháu mà"

"Choáng...!"

"Cháu không muốn từ bỏ người con gái cháu yêu hơn cả mạng sống...! Bà không có quyền ngăn cản chúng cháu...!" Hần vươn tay đập bẻ chiếc bình hoa quý đang được trưng bày ở gần đó xuống sàn nhà hết...

Tiếng vỡ của chiếc bình làm bà hần và ả Châu Ngọc giật mình...

"Cháu...! Sao cháu dám đập đồ còn dám lớn tiếng với bà của cháu chứ hả...!" Bà hần tức giận nói

"Nhược...! Nhược Quân tay anh đang chảy máu kìa...!" ả Châu Ngọc giọng hốt hoảng nói

Bà hần thấy mà giật mình vội lớn giọng gọi người làm

"Người đâu mau gọi bác sĩ đến đây...!"

Hần không thèm quan tâm hay để ý một cánh tay của hần đang không ngừng chảy máu cứ thế nói tiếp..

"Bà đừng làm tổn thương Hàm Nhi nếu không cháu và bà sẽ cắt đứt tình bà cháu..."

"Có phải cháu điên rồi đúng không...?" Bà hần nói

"Đúng vậy cháu điên rồi...!" Nói xong hần quay lưng bỏ đi

"Nhược...! Nhược Quân cháu mau quay lại đây...!" Bà hần hét lên còn hần thì cứ bình thản bước đi ra khỏi nhà

"Cháu...! (Bà ơi...! Bà ơi...!) Tiếng ả Châu Ngọc nói... Bà hần vì tức mà ngất xỉu... Hần cũng không quan tâm bỏ đi thẳng

ả Châu Ngọc cuống cuống gọi người làm...

"Người đâu...! Mau gọi xe cấp cứu...!"

HẾT PHẦN 43:

● Truyện có sai sót gì mong bạn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43

Hần bỏ mặc bà hần đang ngất xỉu trong nhà mà cứ thế bỏ đi...! Trong đầu hần giờ chỉ nhớ mỗi tên cô, hần muốn tìm ra cô ngay lập tức...! Hần biết hần làm vậy với bà là không đúng...! Nhưng mà hần không thể chấp nhận được việc bà hần lại đi ép buộc người con gái hần yêu phải rời khỏi hần được...

Hần ra khỏi cửa lớn thì gặp thư kí hần đang chạy lại...! Thư kí hần hốt hoảng khi thấy một bên cánh tay hần chảy máu không ngừng..

"Anh...! Anh à...! Tay anh sao lại chảy máu nhiều vậy...?" thư kí hần nói với giọng lo lắng

"Sao rồi...? Đã có tin của Hàm Nhi chưa...?" hần không trả lời câu hỏi của người thư kí mà hỏi ngay qua chuyện của cô

Thư kí hần đứng lắc đầu...

"Em vẫn đang nhờ bên thám tử tìm giùm...! Nhưng mà anh yên tâm chắc chắn em sẽ đưa được Hàm Nhi về an toàn bên anh mà...? Trước tiên anh hãy theo em đến bệnh viện để gặp bác sĩ cái đã...! Tay anh mất máu nhiều quá rồi...!" người thư kí đó nắm tay hần dẫn đi

"Tôi không sao...! Tôi phải đi tìm Hàm Nhi...! Cô ấy ngoài tôi ra thì không có người thân nào hết...! Tôi lo cho cô ấy không biết có xảy ra chuyện gì không nữa nên tôi phải đi tìm..!" hần gạt tay người thư kí đó ra đi liễng kiễng lại xe

"Anh...! Anh muốn chết trước khi gặp được Hàm Nhi hả...! Nếu anh muốn gặp lại Hàm Nhi thì phải trong tình trạng khỏe mạnh chứ... Không lẽ anh muốn cô ấy còn phải lo ngược lại cho anh...? Cô ấy không còn là trẻ con nữa đâu cô ấy tự khắc biết lo cho mình nên anh hãy lo cho bản thân mình trước đi... Anh đang sắp chồng cự không nổi rồi còn muốn đi tìm Hàm Nhi" thư kí hần hét lên...! Đây là lần đầu tiên mà thư kí hần nổi giận như vậy

"Cậu đang lo cho tôi sao...! Cậu đã chinh chinh chạc hơn nhiều rồi đó...?" hần cố gượng cười để nói

"Anh à mau theo em đến bệnh viện đi...! Em hứa sẽ tìm Hàm Nhi về cho anh mà...!" thư kí hần rom róm nước mắt nói

Hần gạt đầu nhẹ rồi cùng người thư kí vào bệnh viện

[...]

"Bác sĩ à...? Anh tôi sao rồi...?" thư kí hần hỏi

"À...! Vết thương đã ổn rồi...! Chỉ là có vài chỗ bị cắt khá sâu với kèm theo bị căng dây chằng ở cánh tay...! Chuyện này sẽ ảnh hưởng đến cử động hơi khó khăn trong thời gian này nhưng không sao chỉ cần chú ý vết thương ăn uống bổ dưỡng sẽ nhanh hồi phục lại..."vị bác sĩ đó nói

"Dạ...! Tôi sẽ chú ý...! Cảm ơn bác sĩ...? Thư kí cúi chào bác sĩ xong thì vào phòng bệnh thăm hần...

Hần đang nằm trên chiếc giường bệnh khuôn mặt trắng bệch không còn chút sức...! Hần đang nằm nhắm mắt lại ngủ...! Vừa nghe tiếng mở cửa hần đã mở mắt ra nhìn

"Anh chưa ngủ nữa hả...?" thư kí hần nói

"Tôi..! Không thể ngủ được...!" hần nói

"Dù sao anh cũng nên ngủ một chút đi...! Trời cũng tối rồi..? Chuyện Hàm Nhi cứ để em lo...!"

"Ừm...!"

Thư kí nhìn hần không nói gì nữa vì muốn để hần nghỉ ngơi

"À...!" hần nói

"Sao vậy anh..?"

"Cậu hãy về nhà xem tình hình của bà tôi sao rồi..! Vừa lúc này bà tôi đã ngất xỉu...! Xem sức khỏe của bà tôi ổn chưa" hần nhìn qua thư kí nói

"Dạ...! Mà anh..?"

"Chuyện gì...?"

Thư kí hần móc trong chiếc túi áo vest ra một chiếc hộp nhỏ được làm rất đẹp và tỉ mỉ đưa qua cho hần...

"Đây là chiếc nhẫn anh bảo em đi đặt làm để cầu hôn Hàm Nhi...! Giờ chiếc nhẫn đã làm xong em nghĩ dù thế nào cũng nên đưa cho anh vì anh là chủ của nó...!" thư kí hần vừa nói vừa đưa chiếc hộp cho hần

Hần cầm rồi nhìn chiếc hộp nói...!

"Tôi nhất định sẽ tìm được cô ấy về để bắt cô ấy đeo nó lên tay cùng với tôi...!" hần nói

"Dạ...! Nhất định là phải như vậy rồi..!" thư kí hần cười nói

"Nếu cậu không còn việc gì nữa thì hãy về rồi ghé qua nhà bà tôi, thay tôi chăm sóc bà... Tôi muốn ở một mình...!"

"Dạ...!" nói xong thư kí hần cúi chào đi ra về..

[...]

Hắn nắm chặt hộp nhẫn trên tay đặt lên ngực... Hai giọt nước mắt của hắn vì thế mà rơi xuống... Đây là lần thứ hai hắn khóc trong bệnh viện... Kể từ khi ba mẹ hắn mất hắn đã tự hứa không để mình phải rơi thêm giọt nước mắt nào nhưng lần này thì hắn để mình phải khóc vì cô

[...]

Vài ngày sau đó hắn điên cuồng đi tìm cô khắp nơi... Nhưng cũng không có tin tức gì về cô...

1 tuần rồi lại 2 tuần cho đến mấy tháng trời hắn chỉ biết lo đi tìm cô... Đến nỗi công ty của nhà hắn phải lâm vào nguy cơ phá sản...

Bà hắn phải đến nhà gặp hắn khóc lóc dọa chết nếu hắn cứ như vậy...!

HẾT PHẦN 44

Truyện có gì sai sót mong bạn thông cảm

Cho thùy một nút sao bên dưới khi các bạn đọc xong nha... Hihi... Cảm ơn ạ

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Bà hắn đi vào nhà thì thấy hắn đang bê bát với đồng rượu trên bàn..! Vô trai thì lăn lóc khắp nơi..! Hắn thì đang ngồi uống rượu không ngừng...

Bà hắn thấy hắn như vậy liền cất giọng đau khổ nói

"Nhược Quân..! Cháu có còn là con cháu của nhà Họ Bạch không..! Sao cháu có thể bỏ mặc công ty đang có nguy cơ phá sản để ngồi đây uống rượu hả..."

Hắn nghe nhưng nói gì bỏ ngoài tai những lời bà hắn nói...! Cứ tiếp tục uống tiếp..

"Nhược Quân..! Anh đừng uống nữa...! Em xin anh đó" à Châu Ngọc chạy lại chỗ hắn dặt lấy ly rượu trên tay của hắn ra

"Chưa đây đi..! Anh muốn uống tiếp" giọng mệt mỏi của hắn nói

"Không..! Em không đưa..! Anh mau tỉnh lại đi..! Chỉ vì một người con gái không xứng với anh...! Mà anh trở thành người như vậy sao... Bỏ bê công ty và bà anh để ở đây uống rượu hả...?" à rome nước mắt nói

"Châu Ngọc nói đúng đó..! Cháu không thể chỉ vì một đứa con gái mà đánh mất chính mình được..! Cháu là con trai nối dõi duy nhất của nhà họ Bạch đây...?" bà hắn nói

Hắn nhìn Châu Ngọc và bà hắn bằng cặp mắt mệt mỏi nói

"Hai người..! không thể hiểu được cảm giác mất đi thứ đi quý nhất của cuộc đời mình là gì đâu...! Cháu thật sự, thật sự rất, rất yêu Hàm Nhi...! Cháu không thể sống khi không có cô ấy ở bên cạnh được"

[Chát]

Châu Ngọc tát mạnh vào mặt hắn một cái khi nghe hắn nói vậy...

"Nhược Quân...! Anh sống không thể thiếu cô ta vậy anh có nghĩ bà anh sống cũng không thể thiếu anh không cả công ty do ba mẹ anh gây dựng giờ nó cũng không thể thiếu anh..! Anh mau tỉnh lại đi...! Cuộc đời anh còn có em có bà anh mà...! Cô ta không mang lại hạnh phúc cho anh đâu..." Châu Ngọc vừa nói vừa nắm chặt tay hắn

Hắn gỡ tay Châu Ngọc ra nhìn à bằng cặp mắt lạnh lùng...

"Em đưa bà anh về nhà đi...! Anh muốn ở một mình...!"

"Nhưng...[Xin em..! Làm ơn đi]" hắn chen ngang lời Châu Ngọc

"Dạ...! Em biết rồi..!" giọng Châu Ngọc siêu xuống

Châu Ngọc đứng dậy đi lại chỗ bà hắn..!

"Bà ơi..! Chúng ta về..!"

"Không..! Khi nào nó vẫn chưa chịu đến công ty làm lại thì bà nhất quyết không về...!" bà hấn nói

"Mai cháu sẽ đến công ty..! Bà yên tâm mà về đi..!" hấn nhìn qua bà hấn nói

"Cháu giữ lời đấy...! Mai phải đến công ty lại cho bà"

Hấn nghe xong gật đầu..

Bà hấn thấy vậy an tâm đi về cùng Châu Ngọc...! Hấn ngồi cảm tấm ảnh của cô lên nhìn hai hàng lệ nhỏ rơi xuống, miệng hấn nói

"Hàm Nhi...! Mau về bên anh đi..! Anh nhớ em..!" nói xong hấn đặt tấm ảnh của cô lên ngực...

[...]

Vì công ty đang gặp khó khăn trong vấn đề cạnh tranh thị trường nên hấn phải đến giải quyết..! Hấn vừa làm vừa không ngừng tìm kiếm cô như điên..! Hấn không từ bỏ dù chỉ là một tia hi vọng nhỏ nhoi...

Hấn cũng hay đi công tác ở các nước khác, chỉ với mục đích tìm cô..! Nhưng cũng không thấy...

Hấn điên cuồng tìm kiếm hết ngày này qua tháng nọ và cứ thế thời gian trôi đi rất nhanh...!

5 năm sau...

Tại một vùng quê nghèo gần bãi biển nơi thừa thớt người ở có một cậu nhóc tình nghịch đang đùa cùng con sóng nhỏ...

Nhìn sơ qua thấy cậu bé đó rất đáng yêu... Rất ma ranh...! Cậu bé nhặt được thứ gì đó liền chạy lại người phụ nữ đang đứng cách đó không xa

"Mami...! Mami..!" cậu nhóc chạy rất nhanh lại chỗ cô

"Chạy vừa thôi con...! Không lại ngã bây giờ..!" cô giọng âu yếm nói

Cậu nhóc chạy lại vội ôm lấy hai chân cô...!

"Mami..! Xem Nhược Phong nhặt được thứ gì này...!" nó cười tít mắt nói

Cô ngồi xuống nhìn nó cười nói...

"Vô ố mà...!"

"Mami thấy nó có đẹp không..!" nó đưa cặp mắt long lanh nhìn cô nói

Cô ôm nó hôn lên má nó một cái nói..!

"Đẹp..! "

"Hihihi...! Nhược Phong tặng cho mami này...!" nó tươi cười đưa cho cô

"Cảm ơn con nhé..! Mami sẽ giữ nó cẩn thận..! Nói xong cô ôm nó vào lòng...

"A... Chú Lâm Kỳ...!" nó vừa thấy anh đã vội chạy lại đòi ẵm...! Anh thấy nó như vậy đưa hai tay bồng nó lên đi lại chỗ cô nở một nụ cười tươi...

"Anh đến thăm em nữa hả...! Nghe nói tuần này anh có rất nhiều buổi hội thảo mà..! Bận vậy sao còn đến thăm em..." cô nói

Anh cười nhẹ...

"Vi anh nhớ Nhược Phong mà..!" anh cười rồi đưa một tay còn lại lên xoa đầu nó

"Nhược Phong...! Con vào nhà chơi đi..! Mẹ muốn nói chuyện với chú Lâm Kỳ một lát rồi sẽ vào chơi với con..." cô nói giọng trìu mến

Nó gật đầu..! Rồi được anh thả xuống nó chạy lon ton vào nhà...

HẾT PHẦN 45:

Truyện có gì sai sót mong bạn thông cảm...!

Cho Thùy xin một nút sao nhé..! Cảm ơn ạ

Chúc đọc truyện vui vẻ

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Sau khi cậu nhóc chạy lon ton vào nhà....! Cô cùng Lâm Kỳ đi dạo một vòng trên bãi biển

Nhìn họ vẫn ngại ngùng như xưa....! Đi được một lúc anh cất giọng nói

"Em...! Vẫn không muốn bắt đầu với một người đàn ông khác sao...?" giọng anh rất nhẹ hỏi cô

Cô quay qua cười một cái

"Không...! Em đã có Nhượng Phong rồi con em nó là một báu vật vô giá nên giờ em cũng không muốn bắt đầu với ai nữa....!" cô nói với giọng buồn, cạnh bên cô không thể quen hấn bởi vì cô còn yêu hấn rất nhiều

"Nhưng em cũng nên tìm một người cha cho Nhượng Phong chứ...! Cũng như cho em một điểm tựa những lúc cô đơn....!" anh cố nói để thuyết phục cô

"Lâm Kỳ...! Em hiểu ý anh...! Nhưng em không thể dành tình cảm cho ai khác nữa, em còn yêu anh ấy rất nhiều...! Em xin lỗi anh..." cô cúi gầm mặt xuống nói

Anh nghe cô nói vậy không muốn làm cho cô khó xử hơn nữa... Nên chỉ cười nhẹ

"Hôm trước anh có đi dự hội thảo của một người bạn... Anh có biết tin tức của Nhượng Quân đấy...!" Lâm kỳ nói

Cô im lặng không nói gì khi nghe nhắc đến hấn, tim cô thất lại...! Cũng đã rất lâu cô không sử dụng mạng internet kể từ khi cô bỏ đi...! Ngay cả điện thoại cô cũng không dùng đến bởi vì cô sợ bản thân mình sẽ không tìm chế được cảm xúc mỗi khi nhớ hấn rồi lại phát điên lên gọi cho hấn mất, Cô chuyển đến đây ở nơi này thanh bình không nhộn nhịp không có các báo trí đưa tin và cũng không có điện thoại hầu hết người ta chỉ gửi thư là nhiều cư dân cũng ít ỏi cất thành phố cũng 7 tiếng đồng hồ...

"Em...! Không muốn biết anh ta sống như thế nào hả..?"

Cô cúi gầm mặt hỏi...

"Vậy anh ấy thế nào rồi...! Cuộc sống anh ấy có tốt không và có gì thay đổi không..?" giọng cô ghen lại khi hỏi Lâm Kỳ

"Rất tốt..! Anh ta giờ cũng thay đổi rất nhiều đã là một người kinh doanh nổi tiếng cả trong nước lẫn ngoài nước cái tên Bạch Nhượng Quân giờ cũng được biết đến rộng rãi nữa...! Hơn nữa....?" Lâm Kỳ nói đến đây ngưng lại

"Hơn nữa gì...?" giọng cô nồn nóng muốn biết hết thông tin về hấn

"Hơn nữa anh có nghe báo trí đưa tin anh ta sắp kết hôn với con gái duy nhất của gia đình Châu gia là Châu Ngọc đấy..." Lâm Kỳ nhìn cô nói

Cô nghe hấn sắp kết hôn mà hai hàng lệ tự nhiên rơi xuống...! Tim cô rất đau... Cô nhanh chóng gạt đi hai hàng lệ ngược mặt lên nhìn Lâm Kỳ nói với giọng cứng rắn

"Vậy thì tốt...! Em cũng hi vọng anh ấy tìm được một người con gái biết lo lắng yêu thương và chăm sóc anh ấy cả đời....!"

"Em thật không sao chứ...!" Lâm kỳ vừa nói vừa tay đặt lên vai cô

Cô lắc đầu lia lịa....

"Không Sao...!Em chúc phúc cho anh ấy....! dù gì bây giờ hai đứa tại em đã có một cuộc sống riêng cho bản thân mình...! Em không có quyền can thiệp vào cuộc sống riêng của anh ấy nữa bởi vì em và anh ấy đã không còn là gì của nhau....!"

Lâm kỳ nghe cô nói vậy chỉ biết gạt đầu không nói gì...

"Thôi chúng ta mau vào nhà đi....! Chắc giờ Nhượng Phong nó đang chờ em...! Anh cũng ở lại ăn cơm với hai mẹ con em rồi về nha..." cô vui cười nói

Anh cười rồi gạt đầu đi cùng cô vào nhà....

Vài tuần sau...

Tại một buổi lễ của một khán phòng lớn nơi hội tụ nhiều máy quay nhà báo nổi tiếng và các nhà làm ăn lớn đến dự buổi lễ hân nhận giải thưởng nhà kinh doanh trẻ tuổi và tài giỏi nhất....

Hắn được nhiều nhà đầu tư cũng như những người làm trong ngành hết sức khen ngợi và chúc mừng hắn...

Buổi tiệc đó còn có sự hiện diện của Châu Ngọc và Bà hắn...

"Nhược Quân chúc mừng cháu....!" bà hắn nói

"Em cũng chúc mừng anh....! Ba em khen anh nhiều lắm đó....!" Châu Ngọc vừa nói vừa ôm hắn một cái

Hắn cười nhẹ rồi cũng lịch sự đáp lại cái ôm của Châu Ngọc...

"Ôi trời..! Đúng là quá xứng đôi..! Hai đứa nhanh chóng kết hôn đi để bà già này mau có cháu ẵm bồng... Dù sao đã ở bên cạnh 5 năm rồi "bà hắn cười rạn rờ nói

Ả Châu Ngọc cười thẹn thùng e thẹn khi nghe bà hắn nói vậy....! Còn hắn thì chẳng hề có cảm xúc gì

"Reng...! Reng...!" tiếng chuông điện thoại của hắn reo

"Xin phép cháu đi nghe điện ngoại....!" Nói xong hắn đi ra một góc nghe

"Tôi nghe... Có chuyện gì!"

"Anh ơi...! Em tìm được tin Hàm Nhi rồi!"

HẾT PHẦN 46:

Truyện có gì sai sót mong các bạn thông cảm..

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46

"Anh ơi..! Em tìm được tin của Hàm Nhi rồi!"

Hắn vừa nghe xong lập tức như người không hồn chạy nhanh ra khỏi khán phòng đầy

Bà hắn và Châu Ngọc thấy hắn như vậy, bà hắn liền nhìn gọi hắn

"Nhược Quân..! Cháu đi đâu vậy?"

Hắn không thèm trả lời cứ thế chạy như điên

"Bà ơi chắc anh Quân có việc bận...! Bà cháu mình bỏ qua cho anh Nhược Quân đi" ả Châu Ngọc cầm chặt tay bà hắn nói với giọng nhẹ nhàng thùy mị

Bà hắn cười lại với ả không nói gì hết rồi đi thay hắn tiếp những vị khách còn lại

[...]

Hắn chạy xuống bãi đậu xe khởi động máy lên chạy đi

"Cậu đang ở đâu?" giọng hắn nôn nóng

"Dạ em đang ở quán bar để gặp thám tử lấy thông tin của Hàm Nhi" giọng bên kia lễ phép nói

"Được rồi...! Cậu ở đó đi tôi đến ngay" nói xong hắn cúp máy lái nhanh đến quán bar, hắn như điên chạy trên đường cao tốc

Trong lòng hắn giờ thật sự rất hồi hộp và vui sướng khi mà hắn đã tìm được tung tích của cô... hắn rất nôn nóng để được gặp cô

Tại quán bar

Hắn chạy nhanh vào quán...

"Anh à...! Em ở đây" thư ký hắn vừa thấy hắn đã vội vàng đứng dậy gọi hắn

Hắn đi lại nhìn tên thư ký hỏi

"Sao rồi...! Hàm Nhi cô ấy hiện giờ đang ở đâu...! Cô ấy có khỏe không cuộc sống cô ấy thế nào...vv?" hắn hỏi liên tục

"Anh bình tĩnh lại ngồi xuống trước đi...! Em sẽ nói" tên thư ký dịu dàng lại ghé ngồi

"Rồi cậu nói mau đi!" Giọng hắn gấp gáp

"Hàm Nhi cô ấy vẫn ổn...! Cuộc Sống không có gì đáng lo....! Chỉ là" giọng tên thư ký ấp úng

"Chỉ là gì...! Cậu nói nhanh đi tôi muốn biết cô ấy sống ra sao" giọng hắn càng gắt nói

"Nhìn như Hàm Nhi cô ấy đã lập gia đình rồi...! Cô ấy có một đứa con trai cuộc sống của cô ấy rất hạnh phúc...!" Tên thư ký nói có phần hơi sợ sệt

"Gi...! Gì chứ...! Cậu nói Hàm Nhi đã có chồng và có một đứa con trai sao" mặt hắn chuyển qua thất vọng giọng ấp úng nói

"Dạ...! Đúng là như vậy ban đầu em cũng không tin nhưng mà có bằng chứng họ sống rất hạnh phúc...! Đây là những hình ảnh của một người thấy giống cô gái chúng ta tìm nên đã vội chụp lại đưa cho thám tử...! Giờ anh xem đi" nói xong tên thư ký đưa cho hắn một tập hồ sơ

Tay hắn run rẩy mở tập hồ sơ ra xem thì đôi mắt hắn rơm rớm nước mắt khi trong hình là cô cùng đứa bé và một người đàn ông rất hạnh phúc

"Đây...! Đây không phải là học trường của Hàm Nhi sao" hắn chỉ tay vào ảnh ngược mặt lên hỏi tên thư ký

"Đúng ạ...! Là người lần trước đã xông vào phòng làm việc đánh anh" thư ký hắn nói

"Họ thật là đã kết hôn và có 1 con rồi sao...?" giọng hắn nhẹ lại

"Dạ nhưng anh à...! Anh không sao chứ" tên thư ký hỏi với giọng đầy quan tâm lo lắng

"Không sao... Tôi không sao! Cô ấy nhìn có vẻ hạnh phúc hơn khi ở bên tôi...! Nụ cười này rất hạnh phúc" hắn nhìn vào tấm ảnh của cô nói với giọng đầy đau đớn

"Anh...! Thật sự ổn chứ"

"Không ổn...! Không ổn chút nào...! Tôi vẫn đợi cô ấy suốt 5 năm trời chưa một lần nào tôi bỏ hi vọng không tìm kiếm cô ấy nữa, chưa một lần nào vậy mà cô ấy lại có thể quên tôi sống một cuộc sống hạnh phúc như vậy còn trong khi đó tôi phải sống trong sự đau khổ nhớ nhung cô ấy...! Sao cô ấy có thể đối xử với tôi như vậy" hắn gào hét lên kéo hết những thứ trên bàn rơi hết xuống đất

"Anh...! Anh bình tĩnh lại đi...! Để em đưa anh về nhà" tên thư đi lại dịu dàng đứng dậy

Hắn hất tay tên thư ký ra nói với giọng lạnh lùng tức giận

"Cậu về trước đi...! Tôi muốn ở lại đây..."

"Nhưng...!" Chưa kịp nói hết câu ánh mắt của hắn đã lờm lên tên thư ký

"Dạ...! Em biết rồi...! Anh lát về cẩn thận nhé" tên thư ký nói

Hắn không nói gì cứ nắm chặt bức ảnh của cô trong tay

Thư ký hắn đi lại quầy bar nói với tên phục vụ...

"Nhờ cậu trông chừng dùm tôi người đàn ông mang áo vest ngồi ở bàn kia, nếu anh ấy có xảy ra chuyện gì hay đi đâu xin cậu gọi ngay cho tôi số này" nói xong thư ký hắn rút ngay ra trong túi 1 cái danh thiếp đưa cho tên phục vụ

"Dạ...! Vâng ạ" tên phục vụ cầm tấm danh thiếp cúi đầu nói

Thư ký hắn gật đầu rồi nhìn hắn một cái trước khi đi ra khỏi quán ra về

[...]

Hắn ngồi bơ phờ nhìn tấm ảnh của cô, nước mắt hắn bắt đầu rơi vì đau khổ

Hắn gọi rượu uống hết ly này đến ly khác hết chai này đến chai khác....! Đến mức hắn không biết hắn đã uống hết bao nhiêu, nhưng hắn vẫn không thấy mình say

Hắn uống xong một ly cuối cùng....! Thì hắn đứng dậy bước lảo đảo ra về, tay vẫn nắm chặt tấm ảnh của cô

HẾT PHẦN 47:

Truyện có gì sai sót mong các bạn thông cảm..

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47

Sau khi hắn uống đến ly cuối cùng thì lảo đảo vấp áo đứng dậy....! Hắn đi liểng kiểng ra khỏi quán bar

Tên phụ vụ thấy hắn rời khỏi thì vội gọi điện báo cho thư ký hắn biết

Hắn đi ra ngoài xe hơi mở cửa bước vào ngôi, hắn móc trong túi áo ra chiếc điện thoại gọi cho thư ký

"Alô...! Em nghe đây anh, anh có cần em đến đón không?" giọng đầu dây bên kia lo lắng hỏi

"Cho tôi địa chỉ nơi ở của Hàm Nhi đi!" giọng hắn trầm ấm nói

"Anh tính đi gặp Hàm Nhi trong bộ dạng say xỉn này sao...! Hay là anh về nhà nghỉ ngơi trước đi mai em và anh cùng đến gặp Hàm Nhi!"

"Không cần...! Tôi chỉ muốn đến để nhìn Hàm Nhi một lát thôi, tôi sẽ không quấy rối đến hạnh phúc hiện tại của cô ấy đâu"

"Nhưng mà anh đang say mà...! Anh có lái xe được không?" giọng lo lắng

"Không sao tôi vẫn ổn!"

"Dạ...! Vậy em sẽ nhắn địa chỉ qua cho anh...! Anh nhớ lái xe cẩn thận!"

"Được rồi!" nói xong hắn cúp máy khởi động xe chạy đi

[...]

Hắn chạy suốt mấy tiếng trong bộ dạng người thì nồng nặc mùi rượu, lúc đến nơi trời cũng đã bắt đầu sáng trong người hắn giờ chỉ còn thoang thoảng hương rượu vang đỏ

Hắn chạy chậm lại rồi nhìn xung quanh cuối cùng chiếc xe cũng dừng tại một ngôi nhà nhỏ trước mặt, hắn không bước xuống xe mà ngồi ở trong nhìn ngắm, hắn ngồi thêm hai tiếng nữa thì trời chuyển sáng hẳn giờ cũng là 7h 30 phút

Trong ngôi nhà nhỏ ấy...

"Nhược Phong...! Mẹ đi mua một chút đồ, con ở nhà ngoan và không được đi đâu nếu như mẹ chưa về nghe rõ chưa...!" giọng cô nghiêm khắc

"Dạ...! Nhược Phong nhớ rồi ạ" cậu nhóc ngồi trên ghế sofa đưa cặp mắt long lanh nhìn cô trả lời bằng giọng đáng yêu

"Ng ngoan lắm...! Mẹ đi đây" cô cười một cái rồi cầm túi xách lên mở cửa ra ngoài

Hắn ngồi trong xe vừa thấy cô đi ra khỏi nhà thì đã vội mở cửa chạy lại, hắn không thể kìm chế khi thấy cô...! Mọi suy nghĩ của hắn dần như đã không còn nữa, ngoài cái nhìn bóng quen thuộc của cô trước mặt hắn

Hắn đi lại từ phía sau ôm chầm lấy cô...! Hai tay của hắn vòng qua chiếc eo thon thả siết chặt lấy

Cô gạt mình bởi cái ôm bất ngờ đó, cô trợn mắt lên tính quay người lại nhìn nhưng không thể vì đôi tay của hắn ôm cô không chịu buông còn cố ra sức ôm mạnh hơn

"Hàm Nhi..! Anh nhớ em" giọng hấn ngậm ngùi nói

Cô vừa nghe "Hàm Nhi.. Anh nhớ em" thì tim cô nhói lên, cô cảm nhận được giọng nói đó, nó không phải giọng của ai khác mà là của hấn, cô đứng trong lòng ngực hấn mà cô không thể tin là có ngày cô được gặp lại hấn trong vòng tay ấm áp này...! Cặp mắt to tròn của cô cũng rom róm mấy giọt lệ

Nhưng nó chưa kịp rơi thì cô đã lấy lại bình tĩnh cất giọng nói

"Nhược Quân..! Mau buông em ra ở đây là giữa đường đấy" cô vừa nói vừa cố thoát khỏi cánh tay đang ôm chặt lấy cô

"Không...! Anh không muốn để mất em"

"Anh mau bỏ em ra..." cô vùng mạnh khỏi cánh tay xô hấn ra

Hấn bị cô xô ra một cái thật mạnh khiến hấn suýt ngã ra đất

Cô tính bỏ chạy vào trong nhà thì bị hấn đi lại nắm chặt lấy một bên cánh tay của cô

"Bỏ ra..! " cô vùng vẫy

"Hàm Nhi...! Sao em lại muốn tránh né anh" hấn bóp chặt tay cô nói

"Nhược Quân...! Em và anh giờ đã là hai người xa lạ rồi đừng làm phiền đến cuộc sống của em nữa" cô nhìn hấn nói

"Anh không thể...! Hàm Nhi về lại bên anh đi, anh xin em đó" hấn vừa nói hai hàng lệ cũng dần tuôn ra

Cô nghe hấn nói mà tim cô giống như đang bị đâm thành từng mảnh nó thật sự rất đau, cô rất muốn về lại bên cạnh hấn nhưng cô không thể làm vậy, cô cắn chặt môi nói với giọng lạnh lùng cứng rắn

"Không, em không thể về bên anh, em đã có một gia đình rồi còn có con nữa, anh biết chồng em là ai không"

"Anh biết, và anh cũng không quan tâm chỉ cần em chịu về bên anh, em muốn anh làm gì cũng được hết anh sẽ làm một người ba tốt của con em!" hấn nắm chặt tay cô nài nỉ

"Đủ rồi đó Bạch Nhược Quân...! Anh nên sống cho bản thân mình đi. Đừng đến tìm em nữa xin anh" cô dặt mạnh tay hấn ra quay lưng bỏ đi

"Hàm Nhi...! Em đã hứa là sẽ đợi anh hoàn thành xong dự án thì lấy anh mà, còn hứa là sẽ cùng anh đi thăm ba mẹ anh... Tại sao giờ em lại không chịu giữ lời hứa" hấn gào lên

Cô nghe xong mà không thể kìm được nước mắt hai hàng lệ cứ thế rơi xuống hai gò má tim cô như muốn nổ tung...! Cô đưa tay lên vội lau hai hàng lệ quay mặt lại cười nhạt với hấn

"Nhược Quân...! Đã 5 năm trôi qua rồi lời hứa đó anh cũng nên quên đi, em giờ đã có một cuộc sống vô cùng hạnh phúc, em không còn yêu anh nữa thì anh cũng đừng trông chờ làm gì... Em rất yêu chồng em và con em và mong anh từ nay đừng đến gặp em nữa" cô nén nước mắt nói những lời cay độc với hấn cũng chỉ mong hấn mau chóng quên hết những gì giữa cô và hấn đã từng xảy ra của trước đây đi

HẾT PHẦN 48:

Nhật đừng chê nha...! Thùy sẽ ra nhanh

Cho thùy xin nút sao nha...! Cảm ơn

Truyện có sai sót gì mong các bạn thông cảm vì là truyện 1102 từ nên thùy không biết nó có sai lỗi chính tả nào không, nếu có thì các bạn bỏ qua nha, bữa sau thùy đọc lại sẽ sửa ạ

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tội Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48

Ảnh minh họa gia đình Hàm Nhi Và Bạch Nhược Quân...! Ảnh có chút sai vì cậu nhóc hơi nhỏ!

PHẦN 49:

Hắn nghe cô nói vậy mà tim đau nhói...! Hắn không thể tin được là mình vừa nghe những lời đó do chính miệng của người con gái hắn yêu nói

Đôi mắt hắn bây giờ đỏ hoe từng giọt nước mắt bắt đầu rơi miệng hắn mấp máy nhếch lên hỏi cô

"Em nói thật lòng chứ! Em không còn muốn về bên anh vì em đã yêu người đàn ông khác thật rồi sao?"

Từng câu từng chữ của hắn như đang xé nát từng miếng thịt của cô ra...! Cô cũng đau không kém gì hắn à không cô còn đau gấp trăm lần hắn nữa kìa! 5 năm trước đây cô đau khổ rồi bỏ đi cô lạc lõng giữa đám người đông đúc không biết đi đâu về đâu trong người thì không có tiền đã vậy cô còn đang mang thai nếu là những người phụ khác họ sẽ được người đàn ông yêu thương chăm sóc lo lắng rất nhiều

Nhưng cô thì không một mình cô buơn chải! trong 5 năm đấy cô đã từng nghĩ đến việc tự tử vì quá khó khăn hằng đêm cô nhớ hắn, nhớ đến mức cô như muốn phát điên, cô muốn đến tìm hắn ngay nhưng lại không thể đứng dậy và đi

Những lúc ôm đau trong thời kì mang thai thật sự rất khổ sở, trong thời kì mang thai đấy cô cũng phải đi làm để kiếm sống qua ngày

Lúc cô chuyển dạ sắp sinh vì là sống một mình nên cô không biết phải làm sao nếu như lúc đó không có hàng xóm giúp cô thì chắc có lẽ cô và cả đứa bé đã chết rồi

Trong lúc sinh cô chỉ nhớ đến hắn luôn miệng gọi thầm tên hắn..! Cô ước khi sinh xong cô mở mắt ra thì người đầu tiên cô gặp sẽ là hắn..! Nhưng mơ thì chỉ là mơ lúc tỉnh dậy cô chỉ có một mình và lúc xuất viện thì chỉ có cô và đứa bé

Hai tháng sau cô dần đã hết sạch tiền nên đành gửi con cho hàng xóm để đi làm cũng may người hàng xóm đó tốt bụng chăm sóc con cô rất chu đáo và tận tình đã vậy còn không lấy của cô một đồng nào!

Sau khi làm ở chỗ mới được hai tuần cô gặp lại Lâm Kỳ trong lúc anh đi dự hội thảo ở vùng gần cô...! Gặp lại cô anh rất vui vì thời gian qua anh cũng đi tìm cô khi biết tin cô bỏ đi, nhưng tìm mãi mà vẫn không có tin tức gì ai ngờ gặp lại cô trong hoàn cảnh này

Biết được hoàn cảnh cũng như chuyện của cô! Anh liền giúp đỡ cô rất nhiều.

Nếu như không có anh thì chắc cô và đứa bé cũng không biết sẽ ra sao nữa.

[...]

Cô cắn chặt môi kiềm lại nước mắt nhìn thẳng vào khuôn mặt đang thất vọng của hắn nói

"Đúng vậy! Em đã yêu người đàn ông khác rồi! Chuyện của chúng ta đã là quá khứ nó vốn dĩ đã bị em quên đi từ lâu rồi...! Anh giờ cũng nên quên đi!"

Hắn nghe xong thì cười nhạt

"Hàm Nhi! Em tàn nhẫn lắm em biết không! Suốt bao năm qua anh không ngừng tìm kiếm em anh chỉ hi vọng đưa được em về lại bên cạnh anh! Được nghe câu nói "em nhớ anh! Em yêu anh" vậy mà anh lại được nghe những lời nói như vậy sau khi bao nhiêu năm tìm em"

Cô nhìn hắn không nói gì! Tay cô nắm chặt lại để kiềm chế đi cái cảm xúc đang muốn khóc òa lên của mình lại

"Được rồi...! Được...! Như ý em muốn anh sẽ không làm phiền em nữa sẽ không can thiệp vào hạnh phúc của em nữa! Anh sẽ sống cho mình, sẽ bắt đầu lại những ngày chưa có sự xuất hiện của người có tên là Hàm Nhi" Nói xong hắn quay lưng bỏ đi cô thì chỉ biết đứng im lại nhìn hắn

Hắn đi lại xe mở cửa bước vào khởi động máy rồi chạy đi mất! Sau khi hắn đi cô mới thật sự không thể kiềm lại được nữa liền ngồi bệt xuống đường khóc òa lên

[...]

Vài tuần sau đó hắn làm việc như điên để quên đi mọi thứ...! Nếu không làm việc thì hắn sẽ đi tụ họp gặp bạn bè ăn chơi nhậu nhẹt rồi gãi gú lên giường đủ kiểu với các cô gái đấy

Bà hắn và cả Châu Ngọc cũng không hiểu hắn đang muốn làm gì nữa,

[...]

Tại biệt thự! Ngoài phòng khách

"Bà à! Cháu sẽ kết hôn như lời bà muốn!"

"Gi chứ! Thật không cháu sẽ lấy Châu Ngọc chứ" giọng bà hắn hớn hờ pha một chút bất ngờ hỏi hắn

"Vâng! Mọi chuyện bà cứ sắp xếp đi cháu sẽ làm theo" nói xong hắn đứng dậy đi lên phòng

Bà hắn ngồi ngây người một phần vui và một phần thấy khó hiểu vì nhiều lần bà hắn đã đề cập đến chuyện kết hôn nhưng lúc nào hắn cũng phát lờ bở

ngoài tai vậy mà hôm nay hấn lại chủ động đề cập đến chuyện đó

HẾT PHẦN49

Cho mình nút sao nha!?

Truyện sắp ngọt lại rồi! Mọi người cứ an tâm nhé!

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49

Phần50:

Sau khi hấn đi vào phòng! Thì bà hấn ngay lập tức cầm điện thoại lên gọi cho à Châu Ngọc báo tin

Giọng à trong điện thoại vui mừng hơn hờ nói! Bà hấn cũng phần nào vui vẻ khi thấy hấn đã chịu nghe lời

[...]

Vài tuần sau đó

Bà hấn và à Châu Ngọc bận rộn chuẩn bị cho việc đám cưới, còn hấn thì cứ lạnh nhạt thờ ơ với cái đám cưới do hấn muốn đó, đi thử áo cưới! Đi xem nhà hàng..vv! Đầu là bà hấn và à Châu Ngọc tự làm lấy, hấn thì chỉ lo lao đầu vào làm việc xong thì đi tụ tập bạn bè ăn nhậu

Tại vùng quê nơi cô ở

"Nhược Phong! Con mau chuẩn bị nhanh đi con chúng ta phải lên thành phố gấp!" giọng cô gấp gấp

"Sao vậy mẹ? Sao chúng ta phải lên thành phố" giọng cậu bé ngây ngô hỏi lại cô

"À!Chú Lâm Kỳ bị tai nạn đang nằm trong viện nên giờ mẹ con mình phải đến thăm rồi chăm sóc chú ấy!"

"Dạ! Con biết rồi mẹ và con mau lên thăm chú Lâm Kỳ đi ạ! Chú ấy phải mau khỏe mạnh để còn chơi với Nhược Phong nữa"

"Ừm! Nào mặc áo vô nhanh đi con, rồi chúng ta đi"

Sau khi chuẩn bị đồ đạc xong thì cô và cậu nhóc lên xe đồ đi lên thành phố! Ngồi suốt mấy tiếng đồng hồ bé con của cô cũng buồn ngủ nên đã ngủ thiếp đi, cô ngồi nhìn cậu nhóc hôn một cái rồi ôm chặt vào lòng cho cậu nhóc dễ ngủ

Cuối cùng cô cũng đã lên được thành phố bây giờ thì cũng là xế chiều! Cô nhìn xung quanh một lượt rồi thở nhẹ một cái trong nỗi buồn! Cũng đã lâu lắm rồi cô mới quay lại nơi này mọi thứ xung quanh quả thật chẳng có gì thay đổi là mấy

Cô cười nhẹ rồi nắm tay cậu nhóc bước đi! Đang đi được một lát thì trên bảng lớn của một tập đoàn khá lớn hiện thị bảng tin

"Tin tức mới nhất! Người đứng đầu tập đoàn Bạch Gia là Bạch Nhược Quân sắp đính hôn với con gái của tập đoàn họ Châu là Châu Ngọc"

Cô xem xong thì người đứng lặng lại lồng ngực đau nhói! Mặc dù cô đã nói là muốn hấn có một cuộc sống hạnh phúc nhưng không hiểu sao cô lại không muốn điều như thế này xảy ra cô đau khi thấy hấn sắp kết hôn với một người khác! Khóe mắt của cô cũng rung rung hai giọt lệ

"Mẹ! Mẹ làm sao vậy, sao mẹ lại khóc?" cậu nhóc hỏi với giọng nũng nịu khi thấy cô như vậy

"À! Mẹ đâu có khóc chỉ là bụi bay vào mắt của mẹ thôi à bảo bố! Con đừng lo! mẹ con mình mau đi thôi, còn phải đến bệnh viện thăm chú Lâm Kỳ nữa" cô vội lau ngay nước mắt trên gò má nói với giọng cố vui vẻ

"Dạ!" cậu nhóc hồn nhiên đáp

Thế là cô và Nhược Phong lại tiếp tục đi! cô quẹo lượn ngược mặt nhìn lại lần cuối khuôn mặt hình dáng của hấn đang đứng cùng một người phụ nữ khác rồi nắm chặt tay Nhược Phong đi

Tại công ty của hấn

"Anh! Bà anh đang ở trong viện ạ" giọng tên thư ký nói

"Gì chứ! Sao lại vậy mới mấy ngày trước tôi còn thấy bà tôi đang còn khỏe mà?" hấn ngồi trên ghế xem đồng hồ sợ thì ngay lập tức bỏ tập hồ sơ xuống hỏi

"Dạ! Anh đừng lo chỉ là kiệt sức nhẹ thôi, do là bà anh quá bận rộn cho việc chuẩn bị hôn lễ của anh đó ạ"

"Ừm. Tôi biết rồi! Bà tôi lại làm quá mọi chuyện!"

"Vậy giờ anh có vào viện để xem tình hình như thế nào không ạ"

"Được rồi cậu chuẩn bị xe đi! Tôi ra ngay"

"Dạ" tên thư ký cúi đầu rồi đi ra khỏi phòng

Hấn ngồi thờ dài tựa mình ra sau ghế nhắm mắt lại suy nghĩ! Hấn cũng không biết quyết định lấy Châu Ngọc là đúng hay sai nữa! Đã mấy ngày qua hấn chỉ lo làm việc để quên đi cô nhưng càng quên thì lại càng nhớ! Hấn cũng đã nhiều lần muốn đến để gặp cô nhưng hấn lại sợ khi mà đến lại thấy cô đang hạnh phúc với gia đình hiện tại là hấn lại không thể chịu nổi được con đầu đó.

Tại bệnh viện

"Nhược Phong chúng ta vào thôi!" cô nắm tay cậu nhóc đi vào

Cô vừa đi thì hấn cũng vừa tới! Hấn thiên ngang lạnh lùng bước xuống xe

"Anh! Đi bên này! Bà anh đang nằm ở khu vip"

Hấn gật đầu rồi đi theo!

[...]

"Cốc! Cốc!"

"Vào đi!" giọng Lâm kỳ nói

"Anh không sao chứ?" giọng cô nhẹ nhàng hỏi thăm

"O! Hàm Nhi! Nhược Phong, sao hai người lại đến đây! Anh không sao mà, đến đây làm gì cho cực"

"Không sao! Trước đây anh đã giúp mẹ con em nhiều rồi giờ anh bệnh mẹ con em cũng phải đến thăm anh chứ"

Anh chỉ cười không nói gì rồi nhìn qua cậu nhóc cất giọng nói

"Nhược Phong mau lại đây cho chú ôm một cái coi chú nhớ con quá" sau khi nghe anh nói xong thì cậu nhóc chạy nhanh lại chỗ anh cho anh bế lên ôm vào lòng

HẾT PHẦN 50:

Thả sao nha! Thùy sẽ ra sớm!

Truyện có gì sai sót mong các bạn thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50

Cậu nhóc được anh ôm một lúc thì liền cọ quậy cất giọng nói!

"Mẹ? Nhược Phong muốn đi vệ sinh!" giọng nũng nịu của cậu nhóc nói

"Được rồi! Mau xuống khỏi người chú Lâm Kỳ đi rồi mẹ dẫn con đi" cô đang loay hoay cất gọt hoa quả nói

"Con sẽ đi một mình! Mẹ không cần phải dẫn Nhực Phong đi đâu" cậu nhóc nhanh miệng nói

"Nhực Phong nhưng con đâu có biết phòng vệ sinh ở đâu đâu mà đòi tự mình! Thôi để mẹ dẫn đi" cô nói

"Vừa nãy Nhực Phong đã để ý phòng vệ sinh cách đây không xa! Nhực Phong đi xong sẽ nhanh quay lại mẹ cứ ở đây đi! Dù sao Nhực Phong đã lớn rồi mà" cậu bé lanh lợi nói

"Thôi được! con đi nhanh rồi quay lại đây nghe chưa! Không được đi đâu xa đó?" cô cười nhẹ nói

Cô rất yên tâm về Nhực Phong bởi vì mới năm tuổi mà cậu nhóc đã rất giống hần tất cả mọi thứ rất thông minh và rất lanh lợi! Cậu nhóc chỉ cần nhìn một lần là có thể nhớ được mọi thứ xung quanh! Và đặc biệt tài ăn nói dẻo miệng thì giống hần cực kì...!

"Dạ" cậu nhóc vui vẻ trả lời! Lâm Kỳ thấy vậy thì bỏ cậu nhóc xuống! Cậu nhóc chạy lon ton ra khỏi phòng bệnh

[...]

Khu vực hành lang của bệnh viện!

"Anh không ở lại sao? Phải xem tình sức khỏe của bà anh ra sao chứ" tên thư ký đi theo phía sau cất giọng nói

"Không cần! Tôi nhìn sơ thì đã biết bà tôi vẫn còn khỏe lắm và lại đã có Châu Ngọc chăm sóc thì tôi cũng yên tâm rồi! Tôi còn nhiều việc ở công ty cần phải giải quyết gấp nên không tiện ở lại thêm" hần thiên ngang mặt lạnh lùng bỏ hai tay vào trong túi quần vừa đi vừa nói

"Dạ! Em hiểu rồi" tên thư ký nhẹ giọng

Hần đang đi thì đột ngột đứng lại! Suýt nữa tên thư ký đã đâm vào sau hần

"Anh có chuyện gì sao? Sao tự nhiên lại đứng lại"

Ánh mắt của hần chuyển qua chiếc máy bán nước tự động cách đó không xa! Ánh mắt lóe lên một tia sáng bất ngờ

Tên thư ký đằng sau xót ruột khi thấy hần cứ đứng thất thần ra không nói gì! Mắt thì cứ nhìn vào máy bán nước và cậu nhóc đang đứng chơi với bộ dạng hình như đang muốn uống nước như lại không thể bỏ được đồng xu vào máy vì căn bản cậu quá lùn

"Anh có gì chuyện sao?" tên thư ký lại cất giọng hỏi thêm lần nữa

"Cậu bé đó...." hần ngừng lại

"Dạ! Cậu bé đó thì làm sao ạ?" tên thư ký tò mò

"Chẳng phải là con của Hàm Nhi sao?" hần nói

"Sao ạ! Không thể nào cô Hàm Nhi sao có thể ở đây được" tên thư ký cười rồi lắc đầu nói

"Tôi chắc mà! Cậu bé đó là con của cô ấy"

"Sao có thể ạ" vừa ngắt lời xong thì tên thư ký đứng im lặng lại nhìn kĩ rồi đột nhiên cất giọng lớn nói

"Đứng! Đứng rồi ạ, là cậu bé trong ảnh...(Anh! Anh đi đâu vậy ạ)" chưa kịp nói hết thì hần đã sai bước chân đi lại, tên thư ký thấy vậy cũng đi theo

Hần đến gần cậu nhóc hơn!

"Cháu đang cần gì sao?" giọng ấm áp của hần cất lên

Cậu nhóc vừa nghe thấy tiếng nói thì ngược mặt đưa cặp mắt tròn xoe nhìn hần

"Cháu muốn mua nước" giọng đáng yêu cùng hai bên má mập mạp phúng phính nói

Hần cười nhẹ rồi quỳ chân xuống thấp hơn nhìn cậu bé nói

"Vậy để chú giúp cháu nha" nói xong anh bế cậu nhóc lên

"Rồi cháu bỏ tiền vào rồi chọn nước đi!" hần cười vui vẻ nói

Cậu nhóc nghe lời bỏ tiền xu vào rồi chọn nước! Chọn xong hần bỏ cậu nhóc xuống móc lon nước ra cho cậu nhóc! Hần nhìn lon nước thì cười tươi

"Cháu cũng thích vị sôcôla sữa nữa hả"

Cậu nhóc nghe thì cười tí mắt gật đầu! Hấn cười rồi đặt tay lên khui lon nước đưa qua cho cậu nhóc! Cậu nhóc cảm vui về cảm ơn hấn rồi uống ngon lành

Hấn cười rồi hỏi tiếp! Hấn cũng không hiểu sao cảm giác đứng trước cậu nhóc lại mãnh liệt đến vậy! Cảm giác giống như là gặp được người quan trọng trong cuộc đời mà đã lâu không được gặp vậy! Khiến hấn không muốn nhấc chân bước đi

"Cháu tên gì và đến đây cùng ai vậy?" giọng ồm

Cậu nhóc đứng phân vân vài phút nhìn hấn rồi mới cất giọng nói

"Cháu đến cùng mẹ! Cháu tên Nhựt Phong" sự hồn nhiên của cậu nhóc trả lời

Hấn nghe xong thì mở to mắt nhìn! Tên thư ký cũng lấy làm lạ

"Cháu! Cháu tên Nhựt Phong sao??"

"Dạ! Là Hàm Nhựt Phong ạ"

"Cháu họ Hàm! Sao không phải họ Lâm" cảm xúc của hấn như vỡ òa hỏi

Cậu nhóc cười ngây thơ nói" Mẹ cháu là họ Hàm không phải họ Lâm! Nên họ cháu tất nhiên là họ Hàm chứ ạ"

"Không phải họ Lâm mà là họ Hàm sao đã vậy tên là Nhựt Phong vậy tức là cô ấy vẫn,...!" hấn lẩm bẩm

"Chú không sao ạ" cậu nhóc đặt một tay lên người hấn lay lay hỏi

"Không! Không chú không sao??" hấn nắm lấy tay bé nhỏ của cậu nhóc nói trong sự mừng thầm

"Nhựt Phong cháu uống xong nước rồi đứng không" hấn nhanh trí nói

Cậu nhóc gật đầu không nói gì!

"Vậy được cháu đưa cho chú bỏ vào thùng rác dùm cho...!" mặt hấn hiền lành vừa nói vừa đưa tay

"Dạ! Đây ạ" cậu nhóc hồn nhiên đưa cho hấn

Hấn vui vẻ cầm lấy!

"Thôi! Cháu tạm biệt chú nha, cháu phải đi vào với mẹ đây"

"Được! Nhưng cháu đừng nói với mẹ là cháu gặp chú nhé??" hấn mở lời ngọt nói

"Tại sao ạ??"

"À! Vì là chuyện bí mật của đàn ông mà, là chuyện bí mật của cháu và chú! Nên chúng ta hãy giữ bí mật với nhau thôi"

"Bí mật! Bí mật! Dạ vâng giữ bí mật "suyt" "cậu nhóc bỏ tay lên miệng ra hiệu im lặng

"Ngoan lắm" hấn cười rồi xoa xoa đầu cậu nhóc

"Tạm biệt chú" nói xong cậu nhóc quay người chạy đi

Hấn đứng dậy nhìn cậu nhóc chạy đi rồi quay người đưa lon nước cho tên thư ký

"Cậu hãy kiểm tra ADN xác nhận huyết thống mẫu nước bọt trên lon nước này và nước bọt tôi! dùm tôi đi"

"Anh nghĩ đó là con anh sao??" Tên thư ký rụt rè hỏi

"Tôi cũng không chắc nhưng tôi có một linh cảm rất mãnh liệt với cậu bé đó lắm! Huống chi cậu bé đó cũng tên là Nhựt Phong giống tên tôi"

[...]

Thả sao nhé! Cảm ơn ạ

HẾT PHẦN 51

Truyện có gì sau sót mong các bạn thông cảm nhé!

Chương 51

"Không hiểu sao linh cảm của tôi rất mãnh liệt...! Nên tôi muốn thử xem liệu linh cảm này có đúng không" giọng hần nhẹ ánh mắt thì vẫn luôn nhìn cậu nhóc tung tăng chạy đi

"Vâng..." tên thư ký trả lời

Hần thu ánh mắt lại nhìn qua tên thư ký nói

"Sẽ mất bao lâu mới cho kết quả?"

"Dạ điều này em cũng không biết nhưng anh yên tâm em sẽ nhờ họ làm nhanh cho mình"

"Được rồi nhờ cả vào cậu!"

"Anh đừng khách sáo như vậy" tên thư ký cười ngại ngùng nói

"Thôi! Tôi sẽ về công ty trước! Cậu ở lại làm cho tôi chuyện này nhé, nhưng đừng cho bà tôi và Châu Ngọc biết" hần dặn dò

"Vâng! Anh cứ yên tâm... Vậy anh về cẩn thận " tên thư ký cúi đầu chào hần nói

"Được rồi... Cảm ơn cậu! Còn tay là tóc của tôi" hần đưa mấy sợi tóc cho tên thư ký rồi quay lưng bước đi... Tên thư ký ngược mặt lên nhìn cảm mấy rợi tóc rồi cũng nhanh chân đi qua khu vực kiểm tra ADN

[...]

Tại phòng bệnh của Lâm Kỳ

"Nhược Phong...? Con đi đâu mà lâu vậy làm lo chết đi được" giọng cô nhẹ nhàng nói

Cậu nhóc cười tíu cả mắt chạy lại ôm chặt chân cô

"Con xin lỗi mẹ" giọng nũng nịu

Cô cười tươi rồi xoa xoa đầu cậu nhóc nói

"Thôi không sao, chúng ta mau thu dọn đồ rồi làm giấy cho chú Lâm Kỳ xuất viện"

"Ồ... Không ở lại nữa hả mẹ" cậu nhóc đưa cặp mắt to tròn nhìn cô hỏi

Cô lắc lắc đầu nhẹ" Chú Lâm Kỳ không muốn nằm viện nữa... Nên chúng ta về nhà thôi"

"Dạ... Nhưng chú Lâm Kỳ đâu rồi mẹ?"

"À chú đi thay quần áo rồi con" cô vừa ngắt lời xong thì anh mở cửa bước vào... Mặt vui vẻ nhìn cô và cậu nhóc nói

"Xong chưa Hàm Nhi chúng ta về thôi"

"Dạ" cô trả lời xong cô nắm tay cậu nhóc cùng anh đi về

[...]

2 ngày sau đó... Tại công ty của hần

"Anh... Anh..." thư ký hần gấp gấp chạy vào vừa thở vừa nói

Hần ngồi trên ghế lớn đang kí giấy tờ thì ngược mặt lên nhìn tên thư ký hỏi

"Chuyện gì...? Sao cậu hốt hoảng vậy"

"Kết... Kết quả kiểm tra ADN đã có... Anh tự mình xem đi" tên thư ký giọng lấp bắp nói pha chút vui mừng tay đưa cho hắn một tờ giấy

Hắn thì cũng không khác gì khuôn mặt lo lắng hồi hộp cầm tờ giấy mở ra xem thì ánh mắt chợt sáng lên

"Đây... Đây (Đúng vậy trùng khớp 99,9% anh và cậu bé đó đúng là cha con)" giọng tên thư ký vui mừng cùng hắn

Hắn nở một nụ cười hạnh phúc

"Hàm Nhi đã có con với tôi... Cô ấy đã sinh con cho tôi.. Tôi đã có con trai rồi là một bé trai khá xinh... Cậu nhóc đấy đúng là con trai của tôi" hắn vui mừng nắm chặt tờ giấy nói

"Dạ... đúng là vậy"

"Hàm Nhi còn trên thành phố không?" hắn nhìn tên thư ký hỏi

"Dạ hình như Hàm Nhi đã về nhà hôm trước rồi ạ... Em thấy cậu Lâm Kỳ đó cũng đã xuất viện ngay hôm anh gặp cậu nhóc đấy" tên thư ký nói

Hắn không nói nhiều tay nắm chặt tờ giấy chạy nhanh ra khỏi phòng...! Tên thư ký thấy cũng không lấy gì làm lạ vì căn bản trong trường hợp này thì người đàn ông nào mà không vui khi mà họ sắp được gặp lại gia đình nhỏ của mình

Hắn chạy nhanh xuống khu vực xe... Hắn bước vào ngồi rồi khởi động máy chạy đi... Vừa đi hắn không ngừng mừng thầm

Hắn chạy suốt 7...8 tiếng đồng hồ mà không nghĩ đến nơi thì trời đã tối... Hắn không suy nghĩ nhiều mở cửa đi lại nhà cô

Hắn lấy tay đập mạnh vào cửa nhà cô... Cô nghe thấy tiếng thì vội đi ra mở, cánh cửa vừa mở ra thì ánh mắt của cô vô cùng ngạc nhiên... Cô tính đóng cửa lại thì hắn nhanh tay kéo mở ra... Cô không đủ sức kéo lại nên cứ thế cánh cửa bị mở tung ra hắn thiên ngang bước vào

"Nhược Quân... Anh đi ra khỏi nhà em mau, không phải ai chúng ta đã không còn gì để nói với nhau rồi sao" cô nhìn chằm chằm hắn nói

"Em không còn, nhưng anh còn mà còn rất nhiều là đằng khác" hắn thản nhiên nói

"Em không muốn nghe! Anh đi mau đi con em đang ngủ em không muốn làm con em thức giấc vả lại lỡ chồng em thấy thì anh ấy sẽ không vui đâu... Em không muốn làm anh ấy buồn"

Hắn đứng nghe cô gọi Lâm Kỳ là chồng mà con ghen của anh như muốn nổ tung hắn thật sự muốn đi lại ôm chặt lấy cô hôn lên đôi môi nhỏ nhắn đỏ hồng ấy để cho cô không phải luôn miệng gọi ai đấy là chồng

Hắn cười nhẹ kiềm chế lại những suy nghĩ đó cất giọng nói

"Anh sẽ không làm con em tỉnh giấc... Nhưng anh muốn gặp chồng em được không?? Anh muốn nói chuyện với cậu ta"

"Để làm gì?"

"Anh muốn hỏi một số điều từ cậu ta"

"Anh muốn hỏi gì chứ" giọng cô bất an

Hắn cười nhẹ tiến sát lại cô

"Anh muốn hỏi liệu chồng em hiểu về em được mấy phần... Chồng em có biết em mang đồ lót size bao nhiêu không, chồng em có biết em có tật xấu gì không, chồng em có biết mỗi đêm em đều mơ thấy ba mẹ rồi tự khóc không, chồng em có biết em thích món gì ghét món gì không, chồng em có được chạm vào cơ thể em như anh đã từ lâu chưa và hơn nữa chồng em có biết đứa con trai của em là con của anh không..." hắn nói một lèo

Cô nghe hắn nói xong thì người đơ ra miệng lắp bắp hỏi

"Anh... Anh đang nói linh tinh gì vậy... Mau ra khỏi nhà em" cô vừa nói người thì không ngừng run rẩy

"Hàm Nhi! Sao em lại gạt anh, sao em nói em đã có chồng và đã có con, sao em dám nói con trai của anh là con trai của cậu ta chứ, rõ ràng suốt bao năm qua em luôn sống một mình để chăm sóc con anh vậy tại sao em nói em đã có chồng chứ... Em vẫn còn yêu anh vậy tại sao lại nói đã hết yêu anh rồi...? Em nói đi là vì cái gì mà em trở nên như vậy"

[...]

Thả sao nhé! Cảm ơn

HẾT PHẦN52:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 52

"Em nói đi Hàm Nhi, vì sao em lại đối xử với anh như vậy"

Cô nghe thì từng giọt từng giọt nước mắt rơi xuống hai bên gò má cổ họng cô nghẹn ngào

"Nhược Quân... Em... Em xin anh đừng đến làm phiền cuộc sống của mẹ con em nữa, anh nên sống cho mình đi"

"Nếu em nghĩ cho cuộc sống cho anh như vậy...! Xin em hãy về lại bên anh được không" hấn vừa nói vừa đi lại gần cô nắm lấy đôi bàn tay nhỏ của cô lên

"Em.. Em không... Ừm..." cô chưa kịp nói hết câu thì hấn đã dùng miệng khóa chặt miệng của cô lại...! Hấn dùng hết sức hôn mạnh vào đôi môi nhỏ đó hấn cắn quết không khoan miệng của cô ép cô phải tiếp nhận lấy đầu lưỡi của hấn, hấn treu đùa chiếc lưỡi của cô đến mức cô sắp như không thể chịu nổi thì liền đưa tay đẩy hấn ra

"Nhược... Quân em không thể thờ được nữa... ừm"

Hấn nghe thấy cô nói như vậy! thì mới chịu buông tha cho đôi môi cô, hấn còn luyến tiếc hôn nhẹ một cái trước khi buông tha hấn cho cô

Sau khi hấn thả cô ra, cô vội đưa tay lên ôm lồng ngực thờ hồng học đầu óc thì trống rỗng quay cuồng... Nhưng không hiểu sao cô lại thích cảm giác đó cảm giác được hấn treu đùa quan tâm và dờ dợn biến thái với cô

"Hàm Nhi anh không cho phép em rời xa anh nữa, từ giờ anh sẽ chăm sóc em và con! Mất em một lần anh đã đau khổ đến thế nào em biết không" hấn cất giọng ôn nhu nói rồi đưa tay kéo cô ôm chặt vào lòng hấn

Cô vì câu nói đó của hấn mà cảm động rất nhiều! Tim cô đập loạn nhịp! Cô cũng không ngăn nổi con tim liền đưa tay vòng lên cổ hấn ôm chặt, cảm giác hơi thở của hấn khiến cô ấm áp, cảm giác này cô đã rất lâu mới có lại cô chỉ muốn đắm chìm mãi vào nó

Hấn thấy cô như vậy thì cười nhẹ rồi ôm chặt lấy cô hơn thì thắm vào một tai cô

"Hàm Nhi...! Em còn yêu anh chứ?"

"Ừm" giọng cô nhẹ nhàng nói rồi cọ quậy trong lồng ngực hấn

"Vậy có muốn anh không?" giọng mờ ám chứa đầy dục vọng của hấn dẫn dụ cô, dù sao cũng đã 5 năm hấn không được đụng vào người cô, nên bây giờ dục vọng của hấn thật sự dồn đến trong con người cũng như tâm trí hấn

Cô nghe xong khuôn mặt ngại ngùng đỏ hồng lên, cô biết hấn muốn gì! Cô ngước mặt lên nhìn hấn

"Nhược Quân nhưng bây giờ..." cô ngập ngừng

"Được rồi anh hiểu" hấn kiềm nén lại giọng ôn nhu nói rồi đặt lên trán cô một nụ hôn nhẹ, căn bản hấn không muốn làm khó cô

"Nhược Quân" cô gọi hấn

"Hửm"

"Anh sắp kết hôn rồi đúng không"

"Em đang ghen sao?" hấn nở nụ cười đầy nam tính nhìn cô hỏi

"Không có" cô lắc đầu

"Hàm Nhi anh không yêu Châu Ngọc chỉ tại hôm đó anh đau vì những lời nói của em nên mới quyết định kết hôn với cô ấy"

Cô nghe nhưng không nói gì nữa!

"Hàm Nhi, giờ anh phải về để giải quyết một số việc xong anh sẽ đón em và con" hấn áp hai tay lên má nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô lên nói

"Anh muốn hủy hôn sao" cô hiểu được câu nói của hấn nên liền hỏi lại

"Ừm" hần gật đầu nhẹ

"Nhưng điều này sẽ làm tổn thương đến Châu Ngọc.. Cô ấy cũng là phụ nữ cũng sẽ bị tổn thương" lương tâm cô thật sự thấy có lỗi

"Nếu anh lấy Châu Ngọc mà không yêu cô ấy lúc nào cũng chỉ nhớ đến có em thì cô ấy còn tổn thương hơn!"

"Nhưng...(Em yên tâm anh biết cách giải quyết, sẽ không để Châu Ngọc bị tổn thương)" hần chen ngang lời cô để trấn an tinh thần lo lắng của cô

"Dạ"

[...]

Tối hôm đó hần rời khỏi nhà cô với bộ dạng quyến luyến không muốn đi

[...]

Sáng hôm sau

Cô đang loay hoay trong bếp vui vẻ chuẩn bị đồ ăn sáng cho cậu nhóc!

"Mẹ à! Hôm nay sao mẹ vui vậy" cậu nhóc ngồi trên bàn nhìn cô hỏi

"Mẹ vẫn bình thường mà" miệng cô thì nói vậy như khuôn mặt thì trái ngược với lời nói

"Mẹ, Có phải người lớn luôn như vậy không" cậu nhóc tò mò hỏi

Cô đi nhẹ nhàng lại đặt tay lên xoa xoa đầu cắt giọng trêu mếu nói

"Sau này con lớn sẽ hiểu"

"Người lớn thật phức tạp! Con vẫn muốn làm trẻ con hơn" cậu nhóc nhìn cô nói

Cô cười nhẹ rồi ôm cậu nhóc vào lòng

"Được! Con sẽ mãi là đứa trẻ con ngoan lòng của mẹ"

"Hi hi" cậu bé cười rồi ôm lại cô

"Nhược Phong mẹ đang rất hạnh phúc vì đã được gặp lại ba con! Người đàn ông mẹ hằng đêm mong nhớ" cô cười thầm nghĩ

[...]

Thả sao nhé! Cảm ơn

HẾT PHẦN 53:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

Sáng hôm sau! Tại biệt thự lớn của nhà hần

Hần vừa chạy xe về nhà đã lập tức mở cửa chạy gấp vào trong nhà tìm bà hần

"Chào cậu chủ" nữ người làm đang lau dọn ngoài cửa vừa thấy hần thì vội vàng cung kính cúi chào

"Bà tôi có ở nhà không?" hần đứng lại nhìn nữ người làm đó hỏi

"Dạ! Có ạ, và tiểu thư Châu Ngọc cũng có ở đây"

"Được rồi! Làm việc tiếp đi" hần nói xong thì tay cho vào túi quần mặt âm thầm bước vào nhà

"Dạ" nữ người làm cúi đầu chào rồi tiếp tục công việc lau dọn

Tại phòng khách

"Ồ! Anh Nhượng Quân" Châu Ngọc vừa thấy hắn thì nở nụ cười tươi gọi tên hắn

"Cháu về nhà sớm như vậy là thăm bà hả! Hay nhớ vợ sắp cưới" bà hắn trêu hắn câu nói đó làm ả Châu Ngọc thẹn thùng ngại ngùng

"Cháu có chuyện muốn nói với bà và cả Châu Ngọc" mặt nghiêm của hắn nói

"Có chuyện gì thì lại đây ngồi rồi nói! Bà và Châu Ngọc cũng đang bàn về lễ đám cưới đây" giọng bà hắn từ tốn nói

Hắn đi lại ngồi xuống ghế sofa nhìn bà hắn và Châu Ngọc đang cười tươi cất giọng nói

"Cháu xin lỗi! Châu Ngọc anh xin lỗi em"

Câu nói của hắn làm cho nụ cười trên môi của hai người vội khép lại! Thể hiện khuôn mặt khó hiểu nhìn hắn

"Nhượng Quân cháu nói gì vậy? bà nghe không hiểu"

"Sao vậy anh? Sao phải xin lỗi em và bà chứ" Châu Ngọc nhìn chăm chăm hắn hỏi

"Hôn lễ cháu muốn hủy, cháu không thể kết hôn" giọng trầm của hắn cất lên

"Gi...! Gì chứ, cháu vừa nói gì vậy Nhượng Quân" bà hắn sốc hỏi hắn

"Anh nói gì vậy, chúng ta đã bàn tính hết rồi mà anh, còn công khai với báo trí nữa giờ anh nói hủy là hủy sao, vậy còn em còn gia đình em thì sao" mắt Châu Ngọc rung rung vài giọt lệ nhìn hắn nói

Bà hắn thấy như vậy liền nắm chặt tay Châu Ngọc an ủi, nhìn qua hắn hỏi tiếp

"Cơ gì cháu muốn hủy hôn? Không phải cháu muốn lấy Châu Ngọc nên mới chấp nhận kết hôn hả! Cháu biết nói vậy là làm tổn thương Châu Ngọc không" bà hắn khiển trách

"Cháu xin lỗi là lỗi của cháu, nhưng cháu không thể kết hôn được cháu không yêu Châu Ngọc"

"Cháu đang nói linh tinh gì vậy?"

"Cháu có con rồi"

Hắn làm cho bà hắn và Châu Ngọc lần hai không khỏi ngạc nhiên nhưng lần này phải nói là một cú sốc nặng như sét đánh bên tai khi nghe hắn nói

"Anh đang nói gì vậy Nhượng Quân! Anh đang tìm cơ muốn hủy hôn với em sao?" khòe mắt ứa lệ của ả nói

"Cháu đang bị bệnh sao? Sáng giờ cháu nói chuyện gì vậy cháu mất trí hả" bà hắn cau lên

"Cháu tìm được Hàm Nhi rồi, người con gái cháu luôn nhớ nhưng suốt 5 năm qua, cô ấy đã sinh cho cháu một đứa con trai năm nay con cháu được 4 tuổi rồi, nên giờ cháu không thể kết hôn được, cháu muốn bù đắp lại cho hai mẹ con cô ấy"

"Nhượng Quân anh quá đáng lắm, anh muốn bù đắp cho cô ta còn em thì sao ai bù đắp 5 năm qua em luôn cố gắng để anh yêu em, vậy mà giờ em sắp có được anh thì cô ta xuất hiện cướp anh đi" ả tức giận nói

"Châu Ngọc, không phải vậy... Anh thành thật xin lỗi em"

"Đủ rồi, em không muốn nghe anh nói! Anh muốn hủy hôn đúng không vậy thì anh cứ làm" Châu Ngọc nói xong thì vội vàng cầm túi xách lên chạy đi ra khỏi nhà hắn

"Châu... Châu Ngọc" bà hắn gọi

"Nhượng Quân cháu còn làm gì vậy mau đuổi theo Châu Ngọc đi" bà hắn dục hắn

"Cháu xin lỗi nhưng cháu không thể làm như vậy! Cháu không muốn cô ấy lại hi vọng vào cháu nữa, cháu xin lỗi bà" nói xong hắn bỏ đi lên lầu

"Haizz... Cháu" bà hắn thấy vậy thở dài nhìn hắn bà hắn thì nói được gì nữa

Ngoài nhà hắn, Châu Ngọc vừa chạy vừa khóc khuôn mặt thì tức tối vô cùng, miệng Châu Ngọc ngầu ngẩn

"Hàm Nhi đồ đàn bà đê tiện, tại sao cô không chết luôn đi còn quay về làm gì, tôi nhất định sẽ không bỏ qua chuyện này, cô cứ chờ đi! Tôi nhất định sẽ

không tha thứ cho các người"

Mặt Châu Ngọc ảm ức nước mắt thì không ngừng rơi ả chạy nhanh ra khỏi cổng bắt taxi về nhà

Tối hôm đó! trước cửa nhà cô

"Nhược Quân sao anh ở đây! Bây giờ cũng muộn rồi mà" cô vừa nói xong thì hắn đi lại ôm chặt lấy cô hít một hơi sâu hương thơm từ trên người cô

"Hàm Nhi?"

"Hừm, anh có chuyện gì sao" cô cũng ôm chặt lại hắn

"Sáng nay anh vừa mới nói hủy hôn xong, anh biết cô ấy rất đau nhưng anh không thể kết hôn với cô ấy! vì người con gái anh yêu là em người con gái anh muốn chăm sóc cả đời cũng là em, anh không muốn đánh mất em nên anh đành phải làm một thằng đàn ông tồi với cô ấy" hắn vừa nói vừa ôm chặt cô hơn

Cô cảm nhận được hắn đang rất ách náy đang rất thấy có lỗi với Châu Ngọc nên cô cũng không nói gì thêm bởi vì cô cũng đang ích kỉ cô đang muốn hắn là của cô nên cô không thể khuyên hắn hãy quay về bên người con gái đó được,

"Hàm Nhi?" hắn gọi tên cô

"Dạ"

"Tối nay anh muốn ngủ ở đây"

THẢ SAO NHÉ! CẢM ƠN

HẾT PHẦN54:

Xin lỗi bữa h tớ không ra tại tớ bận một số chuyện riêng với cả nick fb tớ vừa bị hack đang tìm cách lấy lại mà không đc

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54

"Úm... Aaa... Nhược... Quân chậm lại em đau"

"Úm... Úm... Aaa!" cô rên rỉ

Cô khuôn mặt toát hết mồ hôi khó chịu thở dốc nhìn hắn nói

Hắn nghe cô nói vậy thì hành động cũng nhẹ bớt lại! Hắn cúi xuống hôn lên đôi môi nhỏ của cô, ra sức liếm mút hắn từ từ mở khoang miệng cô ra treu đưa đầu lưỡi của cô, cả lưỡi cô và lưỡi hắn quấn quýt không rời, đến khi hơi thở cả hai gần yếu đi thì hắn mới chịu buông đôi môi cô ra

Hắn ghé sát lại chiếc tai xinh đẹp của cô thì nhâm nhỏ

"Hàm Nhi! Em có yêu anh không" cô nằm dưới thân hắn cảm nhận được làn hơi thở nam tính của hắn phả vào nóng rất cả một bên mặt cô

Cô mở cặp mắt to tròn nhìn hắn

"Có" cô gật đầu nhẹ

Hắn cười nhẹ tiếp tục ghé sát vào tai cô hỏi tiếp

"Vậy giờ em có thích không" giọng tà ý của hắn hỏi cô

Cô như bị dục vòng của hắn làm cho mờ mắt đầu óc trống rỗng

"Có" cô lại tiếp tục gật đầu

Hắn nghe cô nói xong thì tỏ vẻ hài lòng, hành động cũng trở nên mạnh bạo hơn! Hắn ra vào nơi của cô nhanh và mạnh hơn trước rất nhiều! Khiên phần dưới của cô đau rất có tính khép chân lại thì bị hắn giữ chặt lại kẹp cô phải dạng rộng ra đón nhận cơn thịnh cằng cứng hắn

"Úm... Úm... Nhẹ lại" cô tiếp tục rên rỉ

"Hàm Nhi của em chặt quá anh không rút ra được"

Cô nghe xong thì dặng rộng chân ra cho hắn rút ra! Nhưng hắn không chịu ra mà còn được đà càng tiến sâu vào trong cô hơn

"Aaa... Úm em đau" cô ôm chặt cổ hắn rên rỉ

"Ngoan ra lỏng người ra" hắn dẫn dụ cô

Cô cũng làm theo thả lỏng người như lời hắn nói

"Tốt lắm giờ thì đi theo anh" vừa ngắt lời xong thì càng đưa côn thịt tiến sâu vào trong người cô hơn ra sức di chuyển ra vào

Hắn nâng người cô lên để tiện ra vào nơi tự mật trong người cô hơn! Một tay hắn ôm eo cô còn tay lại thì xoa nắn nụ hoa của cô cho đến khi nụ hoa của cô căng cứng thì hắn đưa miệng vào liếm mút! Lâu lâu còn cắn nhẹ nụ hoa của cô

"Aa.. Úm...Đừng cắn" cô ôm chặt người hắn rên

2 tiếng trôi qua

Sức cô dần đã cạn kiệt! Người thì mềm nũng nịu, cô nhắm chặt mắt

Nhưng hắn thì không biết mệt là cứ không ngừng ra vào trong cô!

"Chưa đủ nữa sao? Em mệt rồi!" cô mở mắt nhìn hắn

"Ai bảo cơ thể em cứ kích thích anh" hắn vừa nói vừa ra vào nhanh mà mạnh hơn khiến đôi chân mềm cô cau lại

"Em mệt rồi"

"Vậy em ngủ đi" hắn nói bình thản

"Nhưng... Nhưng anh cứ như vậy sao em ngủ chứ" cô nhăn mày nói

"Được! không hành em nữa, mau ngủ đi" hắn nói xong thì xuống khỏi người cô, hắn kéo cô lại ôm chặt lấy cơ thể đang không ngừng mệt mỏi của cô vào lòng hắn

"Nhược Quân...?"

"Hừm... Không ngủ hả"

"Sao không bỏ nó ra" cô đỏ mặt nói

"Anh không muốn, tiểu đệ anh không muốn rời khỏi nơi đó của em!" hắn nhắm mắt ôm chặt cô nói

"Nhưng... Úm..." chưa kịp nói xong câu hắn đã dùng môi khóa lấy môi cô hôn một cách cuồng nhiệt

"Úm... U'...m" cô đưa tay đẩy hắn ra

"Em mà nói nữa là anh sẽ tiếp tục luận đông đó! Có ăn em cả đêm cũng không đủ đâu" hắn thả môi cô ra nói với giọng dục vọng

Cô nghe xong thì chỉ biết im lặng nhắm chặt mắt ngoan ngoãn ngủ

"Ngoan" nói xong hắn hôn lên trán cô một cái nhẹ rồi nhắm chặt mắt ngủ cùng cô

Sáng hôm sau

"Bảo bối...! Dậy đi em anh đã chuẩn bị nước cho em tắm rồi đó" hắn giọng từ tốn nói

Cô vươn tay một môi mở mắt nhìn hắn!

"Nào để anh bế em đi tắm" nói xong hắn nhẹ nhàng bế cô đi vào phòng tắm đặt cô vào bồn nước mát

Cô vừa chạm người vào nước thì cảm thấy rất thoải mái! Cô thả lỏng người ngâm mình trong nước

"Nhược Quân... Sao anh lại vào chứ" cô ngược mặt nhìn hắn hỏi

"Anh muốn tắm chung với em"

"Gì chứ... Không được nhà đang còn con mà lỡ con thấy thì sao" cô ngại ngùng nói

"Em yên tâm lúc này anh vừa qua phòng con! Con đang ngủ say lắm" nói xong hắn ngồi xuống ôm cô vào lòng tiện tay xoa bầu ngực cô

"Aaa... Nhức Quân đừng đem qua em vẫn còn đau" cô gạt tay hắn ra

"Vận động một chút sẽ không đau nữa"

"Em mệt lắm! Anh không để lần khác được hả"

"Không!" nói xong hắn chỉnh lại tư thế của cô để tiếp tục vận động

"Đừng mà?" cô đẩy hắn ra để né tránh

Hắn càng vòng tay ôm chặt eo cô hơn! Hắn hôn lên ngực trắng nõn của cô vừa hôn vừa cắn, phút chốc ngực cô lại in lên những dấu hôn tím đỏ

"Úm... Aa đau" cô ôm đầu hắn

[...]

30 phút sau

Quần áo của cô và hắn đều chỉnh tề! Cô cùng hắn bước ra từ phòng tắm

Cô đi vào bếp để chuẩn bị đồ ăn sáng! Còn hắn thì ra ghế sofa ngồi nhìn nhấm cô

"Mẹ ơi" cậu nhóc mở cửa bước ra liền gọi cô

"Bảo bối của ba dậy rồi hả" hắn vừa nói vừa đứng dậy khỏi ghế đi lại bế cậu nhóc lên

"Ba??" cậu nhóc ngơ ngàng nhìn chăm chăm hắn hỏi

[...]

Thả sao nha!

Xin lỗi bữa giờ ra trễ ạ!

Hết phần 55

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55

"Ba?" cậu nhóc đưa cặp mắt long lanh giọng ngây ngô nhìn hắn hỏi

"Úm... Ba là ba của con đây" hắn vừa nói vừa ôm chặt cậu nhóc vào lòng cảm xúc của hắn lúc này như đang muốn vỡ òa

Cậu nhóc nghe xong thì im lặng nhìn về phía cô! Cô thấy vậy đi lại cạnh hắn cất giọng trêu mếu nói

"Nhức Phong đây là ba của con đây"

"Mẹ... Ba của con thật sao?" cậu nhóc nhìn cô hỏi

"Úm... Là ba của con" cô kiềm nén lại cảm xúc nắm tay cậu nhóc nói

"Hi hi... Co thật không ạ" cậu nhóc cười tít mắt hỏi lại

"Thật...! Mẹ không lừa con" cô xoa xoa đầu cậu nhóc nói

"Woa... Vậy giờ Nhược Phong có ba rồi!" cậu nhóc nói xong thì vòng tay qua cổ hấn ôm chặt cứng

Hấn thấy vậy cũng ôm cậu nhóc chặt vào lòng mình! Tiện tay hấn vòng qua kéo cô lại gần, hấn nhẹ nhàng từ tốn đặt lên trán cô một nụ hôn, cất giọng nói

"Lát nữa anh sẽ đưa em và con về thành phố"

"Dạ" cô nói xong cũng vòng tay ôm chặt lấy hấn và cậu nhóc

[...]

Nửa tiếng sau...

Cô thu dọn hành lý đồ đạc để lên thành phố cùng với hấn

"Nhược Phong? Con tự sắp xếp đồ mình được không. Hay để mẹ giúp" cô cất giọng hỏi

"Dạ... Con tự làm được ạ" cậu nhóc trong phòng nói vọng ra

Cô nghe xong thì cười nhẹ một cái rồi tiếp tục cùng hấn thu dọn đồ... Hấn mang hành lý của cô ra xe để, vì đồ đạc cũng ít nên dọn cũng khá là nhanh

"Xong rồi! Chúng ta mau đi thôi" hấn nói

"Dạ" cô gật đầu nói rồi nắm tay cậu nhóc dẫn đi ra ngoài xe hơi của hấn

[...]

Chiếc xe dần lăn bánh rời khỏi ngôi nhà nhỏ đó

Đi nửa ngày trời cuối cùng cũng đến nơi... Lúc đến nhà riêng của hấn thì cậu nhóc hình như quá mệt vì ngồi suốt một quãng đường dài nên cũng đã ngủ thiếp đi

"Con ngủ rồi hả em?" hấn dừng xe nhìn qua cô hỏi

"Dạ"

"Em vào nhà nghỉ ngơi trước đi! Để anh bế con vào rồi sẽ mang đồ vào sau" hấn đặt tay lên vai cô xoa xoa nói

"Em giúp anh"

"Thôi để anh làm, em mau vào nhà nghỉ đi" hấn bước ra khỏi xe rồi đi qua mở cửa cho đi ra

Cô nghe hấn nói vậy thì đi vào nhà nghỉ ngơi trước dù sao người cô mệt là khi ngồi suốt một đoạn đường dài như vậy

Tối hôm đó...

"Mẹ ơì??" cậu nhóc thức tỉnh thì gọi ngay tên cô

"Mẹ đây" cô lu bu trong bếp cùng hấn nấu nướng chuẩn bị buổi tối

Cậu nhóc chạy lon ton vào bếp ôm chặt chân cô giọng đáng yêu nói

"Mẹ, nhà to quá"

Hấn nghe vậy đi lại đưa tay lên xoa xoa đầu cậu nhóc giọng hiền hòa nói

"Từ tay ba người chúng ta sẽ sống trong nhà này. Con chịu không"

"Dạ" cậu nhóc gật đầu lia lại cười nói

"Ngoan! Mau lại bàn ngồi đi con đồ ăn sắp xong rồi" hấn nói

Cậu nhóc nghe xong thì ngoan ngoãn đi lại bàn ăn ngồi chờ

Sau khi dùng bữa tối xong thì cô dẫn cậu nhóc lên lầu nghỉ ngơi! Vì là nơi xa lạ với cậu nhóc nên cô phải ngủ cùng để cậu nhóc bớt sợ còn hấn thì đương nhiên chiếc giường lớn một mình hấn cô quận ngủ

Nửa đêm hấn trần trọc không ngủ được liền ngồi dậy cảm gối qua phòng của cô

Hắn đi nhẹ nhàng từ tốn chậm rãi

"Cạch"

Âm thanh của cánh cửa mở ra... Hắn bèn lên đi lại cạnh giường... Cô nghe được tiếng động thì vội vàng mở mắt ra nhìn hốt hoảng bất ngờ gọi tên hắn

"Nhược Quân anh làm gì nữa đêm vậy??" giọng cô rất nhẹ và nhỏ vì không muốn đánh thức bảo bối đang ngủ ngon lành kia đây

"Suýt" hắn đưa tay lên miệng ra dấu hiệu cho cô im lặng rồi đi lại cạnh giường

"Anh không muốn ngủ một mình" giọng nhõng nhẽo với cô

"Anh điên hả? Nửa đêm rồi mà! Thôi anh ráng đi đợi con thích nghỉ được nhà mới mới thì em sẽ về phòng ngủ cùng anh" giọng ngọt của cô cất lên

"Không? Anh không muốn" hắn nhìn cô nói tay thì ôm chặt cái gối

"Vậy giờ anh muốn gì đây"

"Anh muốn ngủ chung với em và con" giọng nỉ non

Cô cũng đành bó tay với hành động trẻ con nhõng nhẽo của hắn! Cô chỉ biết thở dài một cái rồi gật đầu cho hắn ngủ chung

Hắn thấy vậy thì cười vui vẻ leo thẳng lên giường ôm chặt cô ngủ ngon lành

"Ngủ ngon nha bà xã" hắn hôn nhẹ lên tóc cô rồi ôm cô ngủ cho đến sáng

[...]

Sáng hôm sau

Do hắn có công việc bận đột xuất nên từ sáng sớm hắn đã rời khỏi nhà để đến công ty xử lý công chuyện! Chiếc nhà rộng lớn giờ chỉ còn cô và tiểu bảo bối bé nhỏ

Cô và tiểu bảo bối đang đùa nghịch thì tiếng chuông nhà vang lên in ỏi

Cô vừa nghe thì vội vàng chạy ra mở cửa...

"Nhược Quân anh lại quên chia khóa nhà sao...? Bà.. Cháu... Cháu chào bà" cô hốt hoảng lúng túng tay chân run rẩy khi trông thấy bà của hắn đến nhà

"Hừm" bà hắn nhìn cô một cái rồi thần nhiên lạnh lùng sang trọng vào nhà

Cô vẫn chưa hết lo sợ đôi tay vẫn run cầm cập... Cô hít thở sâu rồi đóng cửa đi vào trong

"Mẹ ơi... Là ai thế ạ?" tiểu bảo bối của cô chạy lại ôm chặt lấy chân cô cất giọng ngây thơ hỏi

Cô ngồi xuống ôm tiểu bảo bối không nói gì

"Là con của cô sao?" bà hắn nhìn cô rồi nhìn tiểu bảo bối nhỏ hỏi

"Dạ" cô gật đầu nhẹ không dám ngược lên nhìn bà hắn

"Là con trai của cháu tôi sao"

"Dạ... Phải ạ" cô tiếp tục gật đầu

"Mang họ gì?" giọng bà hắn vẫn không thay đổi vẫn lạnh lùng như vậy

"Dạ họ Hàm"

Bà hắn nhìn cô một chút thì cất giọng nói tiếp

"Đổi lại họ Bạch đi"

"Dạ... Sao ạ" cô ngạc nhiên ngược mặt lên nhìn bà hắn hỏi lại

"Dù sao cũng là con cháu của nhà Họ Bạch nên hãy để nó mang họ Bạch đi"

[...]

Thả sao nha! Cảm ơn ạ... Truyện sắp Full nên mong các nàng ủng hộ đến phần cuối

Hết phần56:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56

Phần57: Chấp Nhận

"Tôi muốn đưa con của cô mang họ nhà chúng tôi" giọng bà hấn lạnh lùng nhìn cô nói

Cô nghe xong giữ im lặng không nói gì, cô là đang lo sợ liệu bà hấn có bắt cô phải rời xa tiểu bảo bối nhỏ của cô không?

"Cô yên tâm mẹ con cô sẽ vẫn ở bên nhau, tôi không cướp con cô đi đâu" bà hấn nói tiếp

"Dạ, cháu cảm ơn bà" cô cúi mặt giọng nhẹ nói

"Kết hôn đi" bà hấn lại tiếp tục nói lần này thì giọng rất nhẹ nhàng

Cô nghe xong hơi sững người ra....! Cô ngạc nhiên vì câu nói của bà hấn....

"Ý của bà là sao ạ? Cháu không hiểu"

"Tôi bảo cô hãy kết hôn với cháu trai của tôi đi! Đường đường chính chính là cháu dậu của nhà Họ Bạch"

"Chuyện này...?" cảm xúc của cô như vỡ òa cô hòng cô không thốt lên lời nào, khóe mắt thì cay nồng từ giọt nước mắt vì thế mà rơi xuống... Nước mắt của cô là đang rất hạnh phúc

"Xin lỗi cô vì trước đây tôi đã làm tổn thương đến cô vì tôi chỉ muốn tốt cho cháu trai duy nhất của tôi nên mới làm như vậy....! Bây giờ thì tôi đã nghĩ lại việc chấp nhận tình yêu đích thực của nó không ép buộc nó đi theo ý tôi thì chắc có lẽ sẽ tốt hơn"

Cô nghe mà không thể kiềm được nước mắt, cuối cùng thì cô cũng đã được chấp nhận, sau bao nhiêu năm đau khổ cuối cùng cô ngày hôm nay cô cũng được chấp nhận, được ở bên cạnh hấn một cách danh chính ngôn thuận

"Cháu cảm ơn bà" cô nhìn bà hấn giọng đầy nước mắt nói

"Mẹ ơi? Sao mẹ lại khóc ạ" tiểu bảo bối của cô đứng nãy giờ không hiểu chuyện gì nhưng vừa thấy cô khóc thì cậu nhóc liền đưa tay lên nắm chặt tay cô cất giọng hỏi

Cô nhìn tiểu bảo bối cười nhẹ lắc đầu nói

"Không có gì đâu con, chỉ tại mẹ vui quá thôi"

"Vui thì phải cười chứ sao ạ, mẹ lại khóc?" cậu nhóc tiếp tục cất giọng hỏi

...

"Ôi, tiểu bảo bối khi nào con lớn lên sẽ hiểu được cảm xúc bây giờ của mẹ con" bà hấn đi lại đưa tay lên xoa xoa đầu cậu nhóc cất giọng hiền hòa nói

"Dạ" cậu nhóc ngoan ngoãn cười gật đầu lễ phép nói

"Ng Sloan" bà hấn vuốt nhẹ má cậu nhóc

[...]

Tại một nơi khác

"Hủy hôn sao ạ???" một giọng nói tức giận nói

"Châu Ngọc cháu bình tĩnh đi" giọng bà hần nhỏ nhẹ khuyên ngăn

"Bà à? Sao bà lại đối xử với cháu như vậy? Ngay cả bà cũng vậy sao, bà là người mà cháu yêu thương nhất vậy mà giờ lại bảo cháu từ bỏ anh Nhược Quân" Châu Ngọc vừa khóc nói

"Châu Ngọc bà xin lỗi cháu, nhưng Nhược Quân giờ nó cũng đã có con rồi cháu lấy nó chắc chắn sẽ thiệt cho cháu"

"Cháu không sợ thiệt mà, cháu chấp nhận làm mẹ của con anh Nhược Quân"

"Nhưng bà không thể ngăn cản tình cảm của thằng Nhược Quân được, mong cháu hiểu cho bà" mặt bà hần có lỗi nói

"Là do ả Hàm Nhi đúng không ạ?"

"Chuyện gì cũng không hần là vậy... Nhưng mà Châu Ngọc cháu bỏ thằng Nhược Quân đi rồi hãy tìm một hạnh phúc trọn vẹn dành riêng cho cháu... Cháu xứng đáng có một tình yêu đích thực"

"Cháu không hiểu rõ là ả Hàm Nhi đã biến mất rồi vậy tại sao còn quay lại dành anh Nhược Quân với cháu, đã vậy bây giờ ả còn được sự chấp nhận đồng ý của bà nữa... Tại sao ai cũng đối xử như vậy với cháu" Châu Ngọc tức giận hét lên

"Châu Ngọc, bà xin lỗi cháu"

"Cháu không cần lời xin lỗi..." nói xong Châu Ngọc chạy ra khỏi phòng ăn của nhà hàng! Châu Ngọc vừa chạy vừa khóc nức nở

...

"Hàm Nhi...? Tao sẽ không bao giờ tha thứ cho mày"

"Mày đừng mong cướp được anh Nhược Quân của tao"

"Bây giờ mày lo tận hưởng hạnh phúc đó đi bởi vì nó

không còn được bao lâu nữa đâu"

Châu Ngọc nắm chặt túi xách miệng ngầu ngiến lắm bầm khuôn mặt hiện rõ lên sự tức giận căm phẫn

[...]

Tối hôm đó tại nhà hần

"Con ngủ rồi hả em?" hần ngồi trên giường giọng nhẹ hỏi

"Ừm" cô nói xong đi lại leo lên giường ngồi

Hần đưa tay kéo cô vào lòng ôm chặt... Hôn nhẹ lên vai cô

"Hôm nay bà anh đến nhà đúng không"

"Ừm..." cô gật đầu nhẹ ngồi gọn trong lòng hần

"Em thấy thế nào?" hần cất giọng hỏi

"Hả? Thế nào là thế nào" cô quay nghe mặt qua nhìn hần hỏi

"Thì em có đồng ý bước lên lễ đường cùng anh không... Em có muốn cùng nắm tay anh đi hết cuộc đời này không bà xã?" giọng ngọt nài nỉ hỏi

"Nhược Quân anh dẻo miệng quá" cô ngại ngùng nói

"Em cười tức là đồng ý rồi đúng không?" hần cố tình chọc cô

"Không nói với anh nữa em đi ngủ" cô làm lơ rồi gỡ tay hần ra nằm xuống giường trùm kín chăn lại

"Hàm Nhi em ngượng trông thật đáng yêu mà" hần bỏ chăn ra nhìn cô nói rồi hần nằm xuống ôm chặt cô vào lòng

"Nhược Quân bỏ em ra"

"Không bỏ... Bà xã ngủ đi" hần hôn lên mái tóc cô cất giọng ôn nhu nói

Cô nghe vậy nép vào lồng ngực của hần nhắm chặt mắt ngủ

...

Sáng hôm sau...

Tại công ty hấn

"Cậu tạm thời dừng tất cả các công việc cũng như các họp đồng lại cho tôi" hấn ngồi trên ghế lớn giọng uy nghiêm nhìn tên thư ký nói

"Có việc gì sao anh?" tên thư ký cầm tập hồ sơ đưa mắt nhìn hấn hỏi lại

"Chuẩn bị kết hôn thì đương nhiên công việc không thể làm rồi" hấn nở nụ cười nói

"Anh... Anh kết hôn sao... Thật không ạ?" tên thư ký giọng ngạc nhiên pha lẫn sự vui mừng thay cho hấn nói

"Đúng vậy, nên cậu thu hãy xếp thời gian qua tôi giúp chuẩn bị cho thật chú đáo trong ngày hôn lễ giùm tôi"

"Anh yên tâm em sẽ giúp mà" tên thư ký cười rạng rỡ nói

"Tôi kết hôn hay cậu kết hôn mà cậu vui dữ vậy?" hấn nheo mày khó hiểu nhìn tên thư ký hỏi

"Hôn lễ của anh thì đương nhiên anh là chú rể rồi ạ..."

...

Hấn nghe xong không nói gì khoanh tay trước ngực tựa mình ra sau ghế

"Mà có điều này em không biết có nên nói không nữa?" giọng tên thư ký rụt rè

"Có gì cậu nói đi"

"Thế anh tính giải quyết cổ phần đầu tư của Châu Gia trong công ty ta như thế nào ạ... Chắc chắn bên đó khi biết anh kết hôn mà không phải con gái họ thì họ sẽ rất tức giận"

"Chuyện này cậu không cần phải lo, tôi đã sắp xếp mọi chuyện rồi... Công ty này không có cổ phần của Châu Gia vẫn hoạt động bình thường"

"Vâng"

Thả sao nha... Cảm ơn các nàng(300sao)

Truyện sắp full...(khoảng 5 phần nữa)

Hết phần57:

Ảnh cưới minh họa....

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57

Phần58:

"Dạ... Em biết rồi ạ" tên thư ký cúi đầu lễ phép nói rồi quay lưng đi ra khỏi phòng làm việc của hấn

Sau khi tên thư ký rời khỏi thì hấn ngã người ra sau ghế suy nghĩ vu vơ... Rồi đột nhiên khóe môi mỉm cười rạng rỡ lên khi hấn nhìn vào hộp nhẫn cưới mà hấn đã chuẩn bị từ rất lâu, chỉ còn không lâu nữa là chiếc nhẫn cưới này sẽ được trao lên tay người con gái hấn yêu nhất... Mới nghĩ đến đây mà người hấn đã cảm thấy lơ lửng như trên mây rồi

Vài sau ngày sau đó

Tính tức hấn kết hôn lan truyền khắp mạng truyền thông... Điều làm họ ngạc nhiên hơn là người phụ nữ hấn kết hôn không phải là con gái của Châu Gia mà là một cô gái bình thường khác, tin này đã chấn động khắp cả mạng xã hội lẫn trong giới kinh doanh làm ăn của hấn

[...]

Tại biệt thự Châu Gia

"Choáng... Bộp" âm thanh của tiếng đổ bẽ vang lên

"Aaaa... Tại sao chứ? Tại sao" Châu Ngọc dần như mất bình tĩnh mà la hét lên tay thì không ngừng đập phá đồ đạc trong nhà

"Con có thôi ngay đi không" một giọng chừng chạc của một người đàn ông vang lên đây là giọng nói của ba Châu Ngọc

"Đúng đó Châu Ngọc con bình tĩnh lại đi con, mọi chuyện sẽ có đường giải quyết thôi" tiếp đến là giọng lo lắng thương xót của mẹ Châu Ngọc cất lên

"Chỉ vì một người đàn ông không yêu mình mà làm vậy có đáng không" ba cô giọng nghiêm nghị nói

"Nhưng... Nhưng con yêu anh ấy ba à, không có anh ấy sao con sống nổi" Châu Ngọc rung rung nước mắt hành động đập đồ cũng dừng lại nói

"Nhưng nó sắp lấy người con gái khác rồi... Con cũng nên từ bỏ đi nó không đáng cho con đau lòng đến vậy"

"Không... Con không muốn từ bỏ, đáng lẽ hôn ước cô dâu phải là con mới đúng chứ không phải ả tiện nhân dê tiện không biết xấu hổ kia..." Châu Ngọc ngồi bệt xuống sàn nhà nói

Thấy đứa con gái đau lòng như vậy thì nói thật có ba mẹ nào mà vui nổi chứ... Ba Châu Ngọc thở dài lắc đầu

"Thằng Quân đây nó muốn cắt đứt quan hệ với nhà ta thật rồi, nên con đừng có hy vọng nhiều lắm gì"

Châu Ngọc nghe xong ngược khuôn mặt thấm đẫm nước mắt lên nhìn ba

"Là sao mình?" mẹ Châu Ngọc nhanh miệng nói

"Nó đã đề nghị tôi rút cổ phần ra khỏi công ty nó, nó nói không muốn nhận sự giúp đỡ của nhà ta nữa khi mà nó không lấy con gái ta"

"Anh ấy nói một cách tuyệt tình vậy sao" Châu Ngọc hỏi

"Phải" Ba Châu Ngọc chỉ gạt đầu nhẹ trả lời trong lòng chất chứa nỗi sầu thay đứa con gái mình

"Được... Nếu đã không muốn dính dáng đến nhà ta nữa thì con sẽ từ bỏ... Con sẽ từ bỏ...." Châu Ngọc nghiêng răng nói trong lòng tức giận vô cùng... Nói xong Châu Ngọc quay lưng bước lên lầu... Lúc đi lên cầu thang vì chân đi trần nên Châu Ngọc đã dẫm lên những mảnh thủy tinh bẽ lúc này khiến cho bàn chân rỉ máu

"Châu Ngọc con.... Chân..." mẹ Châu Ngọc đau lòng chạy lại phía ả níu tay ả lại để xem vết thương

"Con bé này, sao con lại ngốc như vậy chứ" ba ả cất giọng nói

"Con không sao, mẹ để con lên phòng đi" ả gạt tay mẹ mình ra tiếp tục bước đi, hai hàng lệ cứ tuôn ra như mưa

Mẹ ả thấy vậy thì kiềm nén nỗi đau lại nhanh chân đi cầm hộp y tế lên phòng để băng vết thương cho ả

[...]

Một buổi hội thảo của Lâm Kỳ...

Anh cũng biết đến tin tức cô sẽ kết hôn với hắn thì lòng không khỏi đau đớn, người con gái anh luôn mong ngóng chờ đợi vậy mà nỡ lòng bỏ anh đi để kết hôn, suốt thời gian qua anh chăm sóc ở cùng cô đã nhiều lần anh muốn thổ lộ nhưng vì sợ gây áp lực lên vai cô, anh muốn cho cô nhiều thời gian hơn để cô có thể cảm nhận được tình cảm của anh nhưng nào ngờ cô hôm nay đã đi đến hôn nhân với hắn

Anh nắm chặt chiếc điện thoại trên tay, rồi nhẹ nhàng ấn vào một số đầu tiên hiển thị trên màn hình

"Alô...." giọng nhẹ nhàng cất lên từ đầu dây bên kia giọng đó không ai khác chính là của cô

"Hôm Nhì? Em khỏe không" giọng anh nghẹn ngào hỏi

"Em khỏe... Em... Sắp kết hôn" cô áp ứng

"Anh biết... Chúc mừng em, sao sắp kết hôn mà không chịu nói với anh một tiếng để anh mua quà chúc mừng em" anh cố tỏ ra vui vẻ nói vì sợ cô sẽ biết được là tim anh đang rất đau

"Em cũng mới nhận lời thôi ạ... Lâm Kỳ" cô ngại ngùng nói

"Hửm"

"Em... Em xin lỗi và cũng cảm ơn anh rất nhiều" cô thấy có lỗi với anh rất lắm, nhiều đến mức nó đã trở thành một gánh nặng trong đời cô không thể nào trả hết

"Anh không sao, vãi lại em có làm gì có lỗi với anh đâu mà nói lời xin lỗi đó"

"..." cô im lặng không nói gì vì cô biết tình cảm của anh dành cho cô suốt thời gian qua là chân thành nhưng đáng tiếc cô không thể đáp trả lại nó vì người cô yêu là Bạch Nhục Quân

"Hàm Nhi?"

"Dạ" giọng nhẹ

"Hứa với anh sống thật hạnh phúc nha em"

"Dạ... Em cảm ơn anh nhiều lắm"

"Hôn lễ của em anh nhất định đến để chúc mừng em, để được nhìn thấy Hàm Nhi của anh mặc váy cưới xinh đẹp đến cỡ nào... Đến để thay người nhà em nắm tay em lên lễ đường để trao cho người đàn ông em đi suốt cuộc đời nữa"

"Lâm Kỳ em cảm ơn anh rất nhiều... Cả cuộc đời này em không biết lấy gì để trả ơn anh nữa" cô khóc trong điện thoại nước nở nói

"Có đó... Tại sao lại không có gì đền đáp anh... Cái đền đáp khiến anh vui nhất là em hãy sống thật hạnh phúc vào đừng bao giờ đau khổ nữa là được... Hàm Nhi anh thật lòng chúc phúc cho em"

Thả sao nha... Cảm ơn các nàng...(300 sao)

Xin một cmt nhận xét ạ....

Hết phần58:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

HÀM NHI

Phần59:

Nghe anh nói như vậy lòng cô càng đau nhiều hơn... Cô thật sự thấy rất có lỗi với anh, cô biết tình cảm của anh dành cho cô nhưng cô vẫn không thể đáp trả, nghe những lời quan tâm đó cô càng cảm thấy mình thật tồi tệ

Cô kiềm nén nước mắt cố gắng giữ bình tĩnh nói

"Cảm ơn anh nhiều lắm"

"Không có gì đâu, em đừng khách sáo với anh như vậy"

"Vậy thôi nghỉ ngơi đi... Đến ngày làm cô dâu mới thật sự hoàn hảo và xinh đẹp được"

"Dạ" cô trả lời xong thì cúp máy

Anh lúc này đứng lặng người lại bóp chặt lồng ngực tim anh đang đau nhói như muốn nổ tung, có người đàn ông nào mà không đau khi chúc mừng người con gái mình yêu đi lấy chồng chứ anh thì cũng không phải ngoại lệ gì

[...]

Vài tuần sau đó hôn lễ được cử hành

Lâm Kỳ bảnh bao với bộ vest đen lịch lãm đến với tư cách thay nhà gái nắm tay cô dâu lên lễ đường trao cho chú rể... Hắn biết ơn Lâm Kỳ vì thời gian

qua đã giúp Hàm Nhi và con trai hẳn nay cộng thêm có ý tốt nên hẳn rất vui về gặt đầu đồng ý

...

Hôn lễ tất bật người... Cô và cậu con trai đang ngồi chờ trong phòng thay đồ của cô... Còn hẳn và Lâm Kỳ đi ra bên ngoài xem xét mọi chuyện đã ổn thỏa chưa

Cô được các nhân viên phụ trang và make up rất lộng lẫy, làm xong công việc thì họ rời đi... Giờ trong phòng chỉ còn cô và cậu con trai đáng yêu

"Woa... Mẹ của con thật đẹp giống như công chúa vậy" cậu nhóc mở to mắt long lanh nhìn cô khen ngợi

Cô nghe xong thì cười rất tươi

"Con đúng thật dẻo miệng mà... Lại đây cho mẹ ôm hôn cái nào" cô dang tay ra

Cậu nhóc nghe xong nhanh chân đi lại cho cô ôm hôn... Cô và cậu nhóc đang cười vui vẻ thì tiếng cửa mở ra

"Cạch"

Bước vào trong là hai người đàn ông mặc trên mình bộ đồng phục của nhà hàng... Cô ngước mắt lên nhìn cất giọng hỏi

"Hai cậu là...?"

"Dạ, chúng tôi là nhân viên của nhà hàng mang đồ ăn lên cho cô đây ạ" hai nam nhân viên càng nói thì càng đi lại gần cô

"Nhưng tôi đâu có gọi mang vào đây..."

"Cô không gọi nhưng có người gọi cho cô... Và chúng tôi có nhiệm vụ mang vào" vừa ngắt lời xong thì hai nam nhân viên đi lại gần cô đứng trước mặt cô, cô nhìn có chút hoảng sợ chưa kịp hỏi thì

"Ừm... ừm... Mẹ...aa..., ừm" cậu nhóc và cô bị một chiếc khăn trắng có tẩm thuốc mê bịch vào miệng và mũi, cả cô và cậu nhóc ngất lịm đi

"Mau... Bỏ hai người này vào xe đây"

Một người đàn ông cất giọng nói rồi nhanh chóng bỏ cô và cậu nhóc vào xe đây... Sau khi bỏ xong hai tên đàn ông đó chùi một chiếc khăn đen lên và cùng một số đồ đạc làm giả như nhân viên dọn dẹp và bắt đầu đẩy chiếc xe đi

Do là khu vực phòng nghỉ kèm theo phòng thay đồ nên rất ít người qua lại... Hai tên đàn ông đẩy chiếc xe nhanh chóng ra khỏi nhà hàng xuống bãi đậu xe rồi đưa cô và cậu nhóc vào một chiếc xe hơi lớn... Chiếc xe dần rời khỏi mà không hề bị ai phát hiện

[...]

30 phút sau

Chiếc xe dần dừng bánh tại một ngôi nhà hoang lớn bước ra từ trong nhà hoang đó là một người phụ nữ hết sức quen thuộc đó không ai khác là Châu Ngọc

"Tụi mày có bị ai bám đuôi không?" Châu Ngọc cất giọng cộc cằn hỏi

"Bà chị yên tâm... Chúng tôi trong nghề đã lâu mấy chuyện này chỉ là chuyện nhỏ làm một phát là xong sẽ không ai biết đâu mà bám đuôi đâu"

"Tốt mau mở cửa tôi xem"

Hai tên kia nghe xong mở cửa xe cho Châu Ngọc nhìn! Châu Ngọc vừa nhìn thì khóe miệng nhếch lên

"Tốt lắm nhưng khi nào à ta mới tỉnh?"

"Do thuốc mê chúng tôi sử dụng liều lượng ít nên khoảng 20 phút nữa cô gái này và cậu con trai sẽ tỉnh"

"Được rồi mau đưa à và con trai à vào trong cho tôi"

"Ok, bà chị" nói xong hai tên đàn ông nhanh chóng đưa cô và khu nhà hoang

"Hàm Nhi hôm nay tao nhất định sẽ cho mày chết cùng con trai mày... Trên đời này những kẻ muốn dành đồ với tao thì đều không có kết cục tốt" Châu Ngọc cười lớn nói

[...]

Tại nhà hàng

"Nguy to rồi... Hàm Nhi và Nhược Phong hai người mất tích rồi" Lâm kỳ hét lớn lên chạy lại chỗ hấn

"Không thể nào..., cậu có nhầm lẫn gì không?" hấn lo lắng hỏi lại

"Không, tôi chắc mà..., vừa nãy tôi tính vào gọi Hàm Nhi chuẩn bị sắp đến giờ làm lễ lúc vào thì không thấy ai hết tôi đã đi tìm khắp nơi nhưng cũng không thấy"

"Mau gọi bảo vệ tìm kiếm khắp nhà hàng cho tôi" hấn ra lệnh

"Dạ..." mấy tên nhân viên nhanh chóng gọi thêm người đi tìm kiếm

"Cậu đi kiểm tra camera hết cho tôi" hấn quay qua nói với tên thư ký

"Em biết rồi anh" tên thư ký nghe xong chạy nhanh đi

Hấn và Lâm Kỳ cũng chạy đi tìm cô...

...

15 phút sau

"Chúng tôi đã lục soát hết nhưng vẫn không tìm thấy"

"Camera có phát hiện gì không" hấn lớn tiếng hỏi vì căn bản trong lòng hấn rất lo sợ

"Camera cho thấy có hai người đàn ông lạ bước vào phòng của Hàm Nhi... Nhưng chỉ xem được một camera đó còn lại bị kích nhiễm virus không xem được ngay cả camera ngoài bãi đỗ xe cũng vậy" tên thư ký chạy lại báo cáo

"Điều này cho thấy đã có người bắt cóc Hàm Nhi cùng Nhược Phong đi..." Lâm Kỳ nói

"Tôi cũng nghĩ vậy nhưng ai có thể làm điều này chứ?... Không lẽ là...." hấn ngập ngừng thì tiếng chuông điện thoại reo

[...]

Thả sao nhé,.. Cảm ơn

Hết phần59

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59

Ta xin tạm ngưng không viết nữa... Vì lý do hơi nản và cộng thêm bệnh lười quá nặng

Sory các nàng nhiều

Nếu ỏn ta sẽ viết lại... Gửi ngàn lời xin lỗi đến các nàng

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60

Phần60:

"Tôi cũng nghĩ vậy nhưng ai có thể làm điều này chứ?... Không lẽ là...." hấn ngập ngừng thì tiếng chuông điện thoại reo

Hấn móc trong túi ra chiếc điện thoại nhìn vào màn hình thì ngạc nhiên miệng bỗng thốt lên lời

"Châu Ngọc?"

"Châu Ngọc là cô gái được xem là vợ sắp cưới của anh đúng không?" Lâm Kỳ nhìn hấn cất giọng hỏi

"Ừm...!" hấn gật đầu nói

"Vậy anh nghe máy nhanh đi...!! Chúng ta còn phải đi tìm Hàm Nhi và Nhựt Phong nữa" Giọng Lâm Kỳ nôn nóng nói

Hấn nghe Lâm Kỳ nói xong liền đưa điện thoại lên nghe

"Anh nghe Châu Ngọc...!! Em có chuyện gì không?"

"Haha...! Nghe giọng anh gấp áp vậy chắc là đang gặp chuyện rồi đúng không?" Châu Ngọc cười lớn nói bằng giọng mỉa mai

"Không có chuyện gì hết, em có chuyện gì nói nhanh đi anh còn phải cử hành hôn lễ" hấn nói

"Cử hành hôn lễ? Bạch Nhựt Quân anh đúng thật là quá đáng thương không có cô dâu mà cũng bước lên lễ đường được hả?"

"Châu Ngọc em vậy là có ý gì? Sao em biết...? Không lẽ em là người..." hấn cất giọng to tiếng nói

"Đúng, anh nói đúng rồi đó em đang giữ người con gái anh yêu cùng cậu con trai yêu quý của anh nè" giọng Châu Ngọc hờ hững nói

"Em... Châu Ngọc sao em lại làm vậy chứ?" hấn tức điên lên nhưng cũng phải kiềm nén lại

"Anh còn hỏi em? Đáng lẽ em chính là cô dâu của anh mới đúng chứ không phải con tiện nhân đáng ghét này, chính ả đã cướp đi mọi thứ của em giờ em phải bắt ả và con trai ả trả giá" Châu Ngọc nghiêng rằng nói

"Không được Châu Ngọc, em bình tĩnh lại, Chúng ta gặp nhau nói chuyện có được không?"

"Anh muốn gặp em?"

"Đúng vậy" giọng gấp

"Được thôi vậy anh hãy đến đây đi để cho chúng ta có thể 3 mặt một lời" Châu Ngọc cười đều nói

"Được, cho anh địa chỉ" giọng hấn nhẹ lại vì không muốn làm Châu Ngọc nổi cáu lên nếu như vậy rất có thể hai mẹ con cô sẽ gặp nguy hiểm

"Nhựt Quân anh nghe cho kĩ đây... Chỉ được một mình anh đến nếu như có thêm ai đi cùng anh em lập tức sẽ giết chết hai mẹ con ả ta" Châu Ngọc hầm hờ đe dọa hấn

"Được... Anh hứa"

Châu ngọc nghe xong cúp máy nhấn địa chỉ qua cho hấn

"Nhựt Quân có tin của Hàm Nhi đúng không?" Lâm Kỳ cất giọng nói

"Đúng, như tôi đoán là Châu Ngọc đã bắt cóc hai mẹ con Hàm Nhi"

"Gì chứ? Là cô gái đó sao" Lâm Kỳ hơi sốc

"Giờ tôi phải đến gặp Châu Ngọc" hấn nói xong quay lưng tính đi thì bị Lâm Kỳ kéo tay lại nói

"Tôi sẽ đi cùng anh"

"Không được, Châu Ngọc chỉ muốn một mình tôi đến nếu ai đi cùng cô ta sẽ giết Hàm Nhi và con tôi mất" hấn lo lắng nói

"Anh ngốc quá đó Nhựt Quân" Lâm Kỳ nhìn hấn nói

"Sao?"

"Cô gái đó chỉ đang muốn lần áp anh thôi! Cô gái đó đang muốn lấy Hàm Nhi ra để làm cái cớ đe dọa cho anh sợ chứ thật chất cô ta sẽ không dám giết hai mẹ con Hàm Nhi...!! Tôi sẽ đi cùng anh dù sao hai người vẫn hơn một người" nói xong Lâm Kỳ sai bước đi trước

Hấn vẫn ngờ ra nhưng vì cứu cô và con trai là chuyện quan trọng nên hấn cũng chẳng nghĩ nhiều vội vàng đi nhanh ra xe

Hắn và Lâm Kỳ vào xe rồi khởi động máy rồi khỏi nhà hàng lớn đó để đến địa điểm Châu Ngọc

[...]

Đi mãi mà hắn và Lâm Kỳ vẫn chưa đến được địa điểm của Châu Ngọc đã đưa

"Này Nhục Quân? Anh có chắc là đi đúng đường không vậy?" Lâm Kỳ nôn nóng hỏi

"Chắc...!! Đường đi giống như của Châu Ngọc đưa mà" hắn lo tập trung lái vừa trả lời

"Vậy anh mau chạy nhanh đi" Lâm Kỳ hỏi

"Cậu im được không? Không thấy tôi đang rất tập trung hả" hắn cau mày nói

Thấy nói vậy Lâm Kỳ cũng không nói thêm gì nữa! Im lặng cho hắn lái xe

Đi được một đoạn đường khá dài... Cuối cùng chiếc xe hơi cũng dừng lại trước một ngôi nhà hoang cũ kỹ

Hắn và Lâm Kỳ bước xuống xe nhìn xung quanh...

"Ồ đây sao?" Lâm Kỳ hỏi

"Tôi nghĩ chắc là ở đây...!! Vì ở đây là đường cụt rồi chỉ có mỗi cái nhà hoang này thôi" hắn nhìn qua Lâm Kỳ nói

"Vậy chúng ta mau vào thôi" Lâm Kỳ nói xong đi trước vào

Vào tới bên trong...!

Châu Ngọc ngồi trên chiếc ghế gỗ cũ nhìn thấy hắn thì cười nhẹ cất giọng nói

"Tối nhanh hơn em nghĩ, xem ra anh lo lắng cho hai mẹ con ả lắm nhỉ"

"Hàm Nhi, Nhục Phong..." hắn cất giọng gọi khi thấy cô và cậu nhóc bị bật miệng và bị trói chặt

"Ừm...um..." cô dấy dựa ú ớ khi thấy hắn

"Châu Ngọc em thả Hàm Nhi và con trai anh ra trước đi... Hai mẹ con cô ấy không có lỗi" hắn đi lại nói

Châu Ngọc nghe vậy nhếch mép cười đứng dậy đang định cất giọng nói thì khuôn mặt chuyển qua khó coi khi hắn thấy Lâm Kỳ đi vào

"Nhục Quân anh gạt em" Châu Ngọc nói xong thì móc ra khẩu súng chia qua chỗ cô

"Đừng!! Tôi cũng là người trong cuộc, cô đừng manh động" Lâm Kỳ nhanh miệng nói

"Trong cuộc gì chứ? Anh thì có liên quan gì trong chuyện này mau biến đi" Châu Ngọc nhìn Lâm Kỳ nói

"Ồ đây không phải là mối tình tay 3 giữa cô, Hàm Nhi và Nhục Quân nữa, mà đã trở thành mối tình tay 4...!! Tôi yêu Hàm Nhi mà Nhục Quân lại là người cướp Hàm Nhi từ tay tôi nên tính ra tôi cũng là người trong cuộc...!! Nên cô hãy bình tĩnh lại"

Lâm Kỳ tìm cách trấn an tâm lý hiện giờ của Châu Ngọc, để ả không được nổ súng

"Được...!! Hôm nay 4 mặt một lời" Châu Ngọc nói xong thu khẩu súng lại

Lúc này Lâm Kỳ và hắn mới dám thở nhẹ một cái

Thả sao nhé...!! (300 sao nha)

Hết phần 60:

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61

Phần:61

"Được.! Hôm nay 4 mặt một lời" Châu Ngọc nói xong thu khẩu súng lại

Lúc này Lâm Kỳ và hấn mới dám thở nhẹ một cái.

"Châu Ngọc, xin em hãy thả Hàm Nhi và con trai anh ra" Hấn tiến lại một bước mở lời nhẹ nói với Châu Ngọc

"Nhược Quân anh tưởng em ngu hả? Em không đời nào thả hai mẹ con ả ra" Châu Ngọc nghiêng răng tức giận nói

"Em không thấy là chuyện này không có liên qua gì đến Hàm Nhi hết sao? Chuyện này của riêng anh và em"

"Cô ta không liên quan? Haha Nhược Quân anh đúng là nôn nóng muốn cứu cô ta ra khỏi đây quá rồi đó"

"Nên đâm ra anh mới ăn nói luyên thuyên đến như vậy? Nếu cô ta không liên quan anh nghĩ em lại đi bắt cóc cô ta sao" Châu Ngọc như kẻ không còn lí trí cười lớn nói

"Châu Ngọc, em hãy bình tĩnh lại nghe anh chuyện gì cũng có cách giải quyết của nó"

"Vậy rốt cuộc bây giờ em muốn anh làm gì để em chịu thả Hàm Nhi và con trai anh ra?"

Hấn vừa nói vừa đi từ từ lại phía gần chỗ của Châu Ngọc

"Anh muốn em nói sao?" Châu Ngọc cười hỏi

"Đúng! Em cứ nói đi"

"Bất cứ thứ gì anh cũng đồng ý?"

"Đúng vậy..! Chỉ cần em chịu thả hai mẹ con Hàm Nhi ra thì bất cứ thứ gì anh cũng đồng ý" hấn nhún mặt lo lắng cho cô nói

"Vậy chúng ta kết hôn đi? Em muốn cùng anh bước lên lễ đường" Châu Ngọc thả nhiên nói

"Sao? Kết hôn? Châu Ngọc điều kiện này anh không thể đồng ý" hấn nhú mày nói

"Anh không đồng ý vậy tức là anh không muốn cứu hai mẹ con cô ta?" Châu ngọc dùng lời lẽ thách thức hấn...!

Hấn càng lúc càng tiến gần lại chỗ của Châu Ngọc, Lâm Kỳ thấy hấn đang khổng chế Châu Ngọc thì tìm cách đi lại chỗ của Hàm Nhi

Hấn hiểu ý của Lâm Kỳ nên mở lời nói tiếp, nhằm đánh lạc hướng của Châu Ngọc

"Nhưng em biết là anh không yêu em mà?"

"Điều đó không quan trọng, em yêu anh là đủ rồi, cái em cần là anh bên cạnh em" Châu Ngọc nhẹ giọng nói

"Em chắc chứ? Nếu như vậy thì chỉ mình em đau khổ... Mà anh thì không muốn điều đó xảy ra" hấn cố dùng giọng ngọt dụ dỗ Châu Ngọc

"Em chịu đau khổ cũng được, chỉ cần em được ở bên anh! Nhược Quân em thật sự rất yêu anh" khóe mắt Châu Ngọc rung rung lệ nói

Hấn nhìn nhẹ sáng chỗ Hàm Nhi thấy Lâm Kỳ sắp lại gần cô thì tiếp tục nói tiếp...!

"Được anh đồng ý kết hôn với em"

Hấn vừa ngắt lời thì Lâm Kỳ tiếp cận được cô, nhanh tay côi chói cho cô và Nhược Phong

"Nhược Quân! Anh nói thật chứ? Anh sẽ hết hôn với em thật sao" Châu Ngọc vui mừng nói

"Ừm...anh sẽ kết hôn với em"

Vừa ngắt lời xong hấn sải bước nhanh lại giữ tay của Châu Ngọc khổng chế cố giành khẩu súng khỏi tay ả

"Mau đưa hai mẹ con Hàm Nhi rời khỏi nhanh" Hấn vừa giằng co với Châu Ngọc vừa hét lớn

Nghe vậy Lâm Kỳ nhanh chân dẫn cô và cậu nhóc đi

Châu Ngọc cũng không phải dạng vừa, cố hết sức dùng chân đá mạnh vào chân hắn rồi xô ngã hắn ra

Vì lực mạnh từ giày cao gót cộng thêm phần quá đột ngột đá mạnh vào chân nên khiến hắn đau đớn mà buông tay ra

Đoàng

Tiếng súng phát lên bắn sọt qua chân của hắn khiến hắn ngã quỵ xuống đất

"Aaaaaa..."

"Nhược Quân.." cô hét lên khi thấy hắn như vậy còn cậu nhóc thì khóc òa lên vì sợ

"Nếu các người dám bước thêm bước nữa tôi sẽ bắn chết" Châu Ngọc trợn mắt nói

"Đừng! Đừng mà, hãy thả cho ba người đó đi đi" Hắn nằm dưới nền sát nói

"Anh im đi Nhược Quân! Mạng anh còn lo chưa xong, anh còn lo cho hai mẹ con ả và gã tình nhân của ả sao?" Châu Ngọc tức điên nói

"Vì anh yêu hai mẹ con cô ấy hơn cả tính mạng anh, em muốn gì thì hãy bắt anh chịu...! Xin em đừng làm hại hai mẹ con cô ấy"

"Khá lắm Nhược Quân..! Anh thả chết cũng muốn cứu cô ta?"

"Vậy những lời lúc nãy anh nói với em cũng chỉ là lời nói dối thôi sao"

"Đúng vậy..."

"Đã thế thì em sẽ giết chết anh trước..."

Châu Ngọc ngấu nghiến tức giận nắm chặt khẩu súng chĩa vào chỗ hắn

"Đừng mà...! Đừng giết anh ấy" cô nói lớn van xin Châu Ngọc

"Châu Ngọc, xin cô"

"Xin tôi...? Haha Hàm Nhi cô xin tôi thì có ích gì chứ"

"Tôi xin cô...! Đừng làm hại anh ấy" cô khóc nức nở van xin Châu Ngọc

"CHÂU NGỌC...! CÔ ĐÃ BỊ BAO VÂY, NẾU BÂY GIỜ CÔ ĐẦU HÀNG SẼ ĐƯỢC PHÁP LUẬT KHOAN HỒNG..."

Một âm thanh lớn vang lên! Khiến Châu Ngọc nghe xong hoảng hốt

"Ai..! Là ai gọi cảnh sát?" Châu Ngọc hơi cuống lên vì sợ

"Là tôi gọi báo cảnh sát đó" Lâm Kỳ cất giọng nói

"Cái tên chết tiệt này? Sao anh dám chứ" Châu Ngọc mắt bình tĩnh lớn tiếng

"Châu Ngọc cô đã bị cảnh sát bao vây rồi mau đầu hàng đi! Chúng tôi sẽ không truy tố việc này" Lâm Kỳ mở lời thương lượng

"Đúng đó Châu Ngọc? Em đầu hàng đi, anh hứa sẽ không truy tố em" Hắn nói

"Không..! Không đời nào tôi đầu hàng, các người đừng mơ tưởng"

"Em đừng cố chấp nữa Châu Ngọc" hắn năn nỉ

"Anh im ngay đi! Nếu tôi có chết cũng phải kéo theo cô ta đi cùng"

Nói xong Châu Ngọc hướng khẩu súng lên người cô bóp cò

"Cẩn thận Hàm Nhi"

Lâm Kỳ hét to rồi lao đến che, đỡ cho cô một phát đạn đó

- Đoàng

Viên đạn bay thẳng vào người của Lâm Kỳ... Anh từ từ ngã sập xuống, cô hét hoảng nhanh tay đỡ lấy anh... Máu từ sau người anh chảy ra

"Lâm... Lâm Kỳ?"

Bạn đang đọc truyện *Lệnh Tôi Em Dám Không Nghe* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.